

തന്നെയാണ്. ചുരുക്കത്തിൽ ഭൂമിയിൽ ഇന്നു നിലവിലിരിക്കുന്ന ഒരു സംവിധാനക്രമമാണു ലോകം. ലോകത്തിന് അതിന്റേതായ മൂല്യങ്ങളുണ്ട്. സ്വാർത്ഥതയും മത്സരവുമാണ് അതിനെ നയിക്കുന്ന പ്രമാണങ്ങൾ. അന്യോന്യമുള്ള മത്സരത്തിലും സ്വാർത്ഥതയിലും ഊന്നിയല്ലാതെ ആർക്കും ഈ ഭൂമിയിൽ ജീവിക്കാനാവില്ല എന്ന നിലയിൽ സാത്താൻ ഈ ലോകവ്യവസ്ഥയെ രൂപപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. രാഷ്ട്രീയം, സാമ്പത്തികം, വിദ്യാഭ്യാസം എന്നുവേണ്ട എല്ലാ മേഖലകളിലും ലോകത്തിന്റെ ഈ മൂല്യങ്ങൾ ആടിത്തിമിർക്കുന്നു. സഭ എന്ന് അവകാശപ്പെടുന്നതിലും സ്വാർത്ഥതയും മത്സരവുമാണ് കാണുന്നതെങ്കിൽ അതു സഭയല്ല മറിച്ച് ലോകം തന്നെയാണെന്നു നാം തിരിച്ചറിയണമെന്നാണു ടോസർ പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം.

ലോകത്തിന്റെ പ്രമാണങ്ങൾക്കു നേരേ എതിരാണ് യേശുക്കൊണ്ടുവന്ന ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ മൂല്യങ്ങൾ. താഴ്മയും നിസ്വാർത്ഥതയും ആത്മാവിലുള്ള ദാരിദ്ര്യവുമാണ് ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനശിലകൾ. ഈ ഭൂമിയിൽ ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ മൂല്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ചു ജീവിക്കാൻ നാം വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ ലോകത്തിൽ ആയിരിക്കുമ്പോഴും നാം ദൈവരാജ്യത്തിൽ ജീവിക്കണമെന്നു സാരം.

ഇതു സാധ്യമല്ലോ? ഈ ഭൂമിയിൽ ലോകവ്യവസ്ഥയാണു നിലനിൽക്കുന്നത്. ഇവിടെ ഏതു തൊഴിലിലും ലോകത്തിന്റെ പ്രമാണങ്ങളാണു പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടു നമുക്ക് ഈ ഭൂമിയിൽ ജീവിക്കാതിരിക്കാനോ ഏതെങ്കിലും തൊഴിലിൽ ഏർപ്പെടാതിരിക്കാനോ കഴിയുമോ? ഇല്ല. എന്നാൽ നാം ഏതു തൊഴിൽ ചെയ്താലും ലോകവ്യവസ്ഥയെ സ്പർശിക്കുകയാണെന്ന തിരിച്ചറിവോടും നടക്കത്തോടും അതു ചെയ്യുകയും ലോകത്തിന്റെ പ്രമാണങ്ങളിൽ നിന്നു മാറി നിലകൊള്ളുകയും ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ മൂല്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ചു ജീവിക്കുകയും വേണം.

നമുക്ക് എങ്ങനെ ഇതു കഴിയും? ദൈവത്തോടുള്ള സ്നേഹം നമ്മെ ഇതിനു പ്രേരിപ്പിക്കുമെന്നു സ്നേഹത്തിന്റെ അപ്പോസ്തലനായ യോഹന്നാൻ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. “ലോകത്തേയും ലോകത്തിലുള്ളതിനേയും സ്നേഹിക്കരുത്. ലോകത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവരിൽ പിതാവിനോടുള്ള സ്നേഹം ഇല്ല” (1 യോഹന്നാൻ 2:15). ലോകത്തോടുള്ള സ്നേഹവും പിതാവിനോടുള്ള സ്നേഹവും വിരുദ്ധവ്യവസ്ഥകളിലാണ്. ലോകസ്നേഹം ദൈവത്തോടുള്ള സ്നേഹത്തെ അപഹരിക്കും. എങ്കിൽ ദൈവസ്നേഹം ലോകസ്നേഹത്തെയും ഇല്ലാതാക്കുമല്ലോ.

ഒരു കൈകൊണ്ടു ദൈവത്തേയും മറുകൈകൊണ്ടു ലോകത്തെയും പിടിക്കാമെന്നു കരുതുന്നത് ഒരു വഞ്ചനയാണെന്നു യാക്കോബും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു “വ്യഭിചാരിണികളായുള്ളോരേ, ലോകസ്നേഹം ദൈവത്തോടു ശത്രുത്വമാകുന്നുവെന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലയോ? അതുകൊണ്ടു ലോകത്തിന്റെ സ്നേഹിതനാകുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവനെല്ലാം ദൈവത്തിന്റെ ശത്രുവായിത്തീരുന്നു” (യാക്കോബ് 4:4). എത്ര ശക്തമായ ഭാഷ! എത്ര കർശനമായ താക്കീത്!.

എന്നാൽ ഇതാ ഒരു സുവാർത്ത: യേശു ക്രൂശിൽ മരിച്ചതു നമ്മെ പാപത്തിൽ നിന്നു വിടുവിപ്പാൻ മാത്രമല്ല ഈ ദുഷ്ടലോകത്തിൽ നിന്നു വിടുവിപ്പാൻ കൂടിയാണ്. പിതാവായദൈവത്തിന്റെ ഹിതവും അതാണ്-അപ്പോസ്തലനായ പൗലോസ് വ്യക്തമാക്കുന്നു (ഗലാത്യർ 1:3).

ഈ വചനം എത്ര വലിയ പ്രത്യാശയാണു നമുക്കു നൽകുന്നത്!.

Handwritten signature: A. B. Mathew

എഡിറ്റോറിയൽ

ഭൂമി, ലോകം, ദൈവരാജ്യം

ജോൺ ബനിയന്റെ ‘പരദേശീമോക്ഷയാത്ര’ യിൽ മോക്ഷപട്ടണത്തിലേക്കുള്ള യാത്രയ്ക്കിടയിൽ ക്രിസ്ത്യാനിയും വിശ്വാസിയും ഒരു ചന്തയിലൂടെ കടന്നുപോകുന്നതിന്റെ വിവരണമുണ്ട്. സകലവിധസാധനങ്ങളും വിലപനയ്ക്കുവച്ചിട്ടുള്ള ഈ മായച്ചന്തയിലൂടെ ഇടംവലം നോക്കാതെ ക്രിസ്ത്യാനിയും വിശ്വാസിയും ധൂതിയിൽ നടന്നുപോയി. ഇവരുടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കാൻ കച്ചവടക്കാർ ഇരുവശത്തു നിന്നും വിളിച്ചപ്പോൾ അവർ തങ്ങളുടെ ചെവികളിൽ വിരൽ ഇട്ടുകൊണ്ട് ‘മായയെ നോക്കാതിരിക്കാൻ എന്റെ കണ്ണുകളെ തിരിക്കണമേ’ എന്നു നിലവിളിച്ചു. തങ്ങളുടെ കച്ചവടവും വ്യാപാരവും സ്വർഗ്ഗത്തിലാകുന്നു എന്നു സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവർ മുകളിലേക്കു ദൃഷ്ടികൾ ഉയർത്തി. മായച്ചന്തയിൽ നിന്ന് ഒരു സാധനവും വാങ്ങാതെ അവർ നടന്നു പോയത് ചന്തയുടെ ഉടമസ്ഥനായ ‘ലോകത്തിന്റെ പ്രഭു’ വിന്നും കിങ്കരന്മാർക്കും സഹിച്ചില്ല. അവർ ക്രിസ്ത്യാനിയെയും വിശ്വാസിയേയും പിടികൂടി വിസ്തരിച്ച് വിശ്വാസിയെ ജീവനോടെ ദഹിപ്പിച്ചു....കഥ തുടരുകയാണ്.

‘മായച്ചന്ത’ ഈ ലോകമാണ്. കച്ചവടം മുഖമുദ്രയാക്കിയിട്ടുള്ള ഈ ലോകവ്യവസ്ഥയുടെ മൂല്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ചു ജീവിക്കാത്ത ക്രിസ്തുശിഷ്യർക്ക് ഏതു തലമുറയിലും പീഡനങ്ങൾ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരും.

‘ലോകം’ എന്നാലെന്താണ്? ലോകം (World) എന്നാൽ ഈ കാണുന്ന ഭൂമി (Earth)യല്ല. ‘സ്വർഗ്ഗത്തിലും ഭൂമിയിലും സകല അധികാരവും എനിക്കു നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു’ (മത്തായി 28:18) എന്നു യേശു പറഞ്ഞു. ഈ ഭൂമിയുടെ അധികാരി ഇപ്പോൾ യേശുവാണ്. അതേസമയം ‘സ്വർവ്വലോകവും ദുഷ്ടന്റെ (പിശാചിന്റെ) അധീനതയിൽ കിടക്കുന്നു’. (1 യോഹന്നാൻ 5:19). ഭൂമിയുടെ അധികാരി യേശുവും ലോകത്തിന്റെ അധികാരി സാത്താനും. ഭൂമിയും ലോകവും ഒന്നല്ല എന്ന് ഇതിൽ നിന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ.

ഈ ഭൂമിയിലെ ജനങ്ങളെ കുറിക്കുവാനും ‘ലോകം’ എന്ന പദം ബൈബിളിൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. “തന്റെ ഏകജാതനായ പുത്രനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവനും നശിച്ചുപോകാതെ....ദൈവം...ലോകത്തെ സ്നേഹിച്ചു” എന്ന പ്രസിദ്ധമായ വാക്യം ഇതിനുദാഹരണം. (യോഹന്നാൻ 3:16). ഇവിടെ ലോകം എന്ന പദംകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് ലോകത്തിലെ മനുഷ്യരെയാണ്.

എന്നാൽ ഭൂമിയെയും ജനങ്ങളെയുമല്ല ലോകം എന്ന പദംകൊണ്ട് ബൈബിൾ മിക്കപ്പോഴും അർത്ഥമാക്കുന്നത്. എങ്കിൽ ‘ലോകം’ എന്നാലെന്താണ്? സാത്താൻ അധികാരിയായിരുന്ന് അവൻ ഭരിച്ചു നിയന്ത്രിക്കുന്നതും ഈ ലോകത്തിലെ സമസ്തമേഖലയെയും നയിക്കുന്നതുമായ ഒരു സംവിധാനമാണ്, ഒരു വ്യവസ്ഥയാണ് (System) ലോകം എന്നു പറയാം. ലോകമെന്നുപറയുമ്പോൾ നാം പെട്ടെന്ന് ഓർത്തു പോകുന്നത് സിനിമാശാലയും, ചുതുകളിസ്ഥലവും മദ്യഷാപ്പും ഒക്കെയാണ്. എന്നാൽ അതെല്ലാം ലോകത്തിന്റെ ബാഹ്യരൂപം മാത്രമാണെന്നു എ. ഡബ്ലിയു. ടോസർ വിശദീകരിക്കുന്നു. “നമ്മുടെ പോരാട്ടം കേവലം ലോകത്തിന്റെ ഗതിക്കെതിരായിട്ടല്ല മറിച്ച് ലോകത്തിന്റെ ആത്മാവിനെതിരായിട്ടാണ്. ദൈവത്തിൽ നിന്നുപെട്ടുപോയ മനുഷ്യപ്രകൃതിയിൽ നിന്നുത്ഭവിക്കുന്നതും അതിനാൽ പണിയപ്പെടുന്നതും അതിനാൽ നിലനിർത്തപ്പെടുന്നതുമായ ഏതും-അതിന്റെ ബാഹ്യരൂപം എന്തായിരുന്നാലും-ലോകമാണ്. അതു ധാർമ്മികമായി അധഃപതിച്ചതാണെങ്കിലും ധാർമ്മികമായി ആദരിക്കപ്പെടുന്നതാണെങ്കിലും, അതു മദ്യശാലയായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടാലും, സഭയെന്ന പേരിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടാലും ലോകം

നിങ്ങൾ ഏതു തൊഴിലിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു? ജാഗ്രത

വാച്ച്മാൻ നീ

സാത്താനാൽ നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുന്ന മറ്റനേകം മേഖലകളെപ്പോലെ തന്നെ വൈദ്യശാസ്ത്ര മേഖലയും ആയിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് സാവധാനം നടക്കുക. നിങ്ങൾ ആയിരിക്കുന്നത് സാത്താൻ ഭരിക്കുന്ന മേഖലയിൽ ആണ്. നിങ്ങൾ ജാഗ്രത പുലർത്തിയില്ലെങ്കിൽ മറ്റാരുമേയും പോലെ ശത്രുവിന്റെ തന്ത്രങ്ങൾക്ക് ഇരയായിത്തീരും.

പ്രപകരമായ കാര്യങ്ങൾ എല്ലാ തന്നെ സാത്താനുമാണ് എന്ന് പാപത്തിനടിമപ്പെട്ടിരിക്കത്തന്നെ നാം ഓരോരുത്തരും വിശ്വസിക്കുന്ന കാര്യമാണ്. പക്ഷേ ലൗകികകാര്യങ്ങളും അതേ പോലെതന്നെ സാത്താനുമാണ് എന്ന് നമുക്ക് വിശ്വസിക്കുവാൻ കഴിയുമോ?

നമ്മിൽ പലരും ഈ കാര്യം സംബന്ധിച്ച് ഭിന്നാഭിപ്രായമുള്ളവരാണ് എന്ന് ഞാൻ ചിന്തിക്കുന്നു. എങ്കിലും തിരു

വചനം വളരെ വ്യക്തമായി സമർത്ഥിക്കുന്നു; “സർവ്വ ലോകവും സാത്താന്റെ അധീനതയിൽ കിടക്കുന്നു. (1 യോഹന്നാൻ 5:19).

തീർത്തും പാപകരമായ കാര്യങ്ങളാൽ യഥാർത്ഥക്രിസ്ത്യാനികളെ കെണിയിലകപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് പാഴ്വേലയാണെന്നും അവർ ആ അപകടം മണത്തറിഞ്ഞ് അവനെ ഒഴിഞ്ഞുമാറും എന്നും സാത്താൻ നല്ല വണ്ണം അറിയാം. അതുകൊണ്ട്

ഏറ്റവും നിഷ്കളങ്കനായ മനുഷ്യനെപ്പോലും കൗശലത്തിൽ കുടുക്കത്തക്കവണ്ണം തന്ത്രപരമായി ഒരു മോഹവല നെയ്തെടുത്തിരിക്കുകയാണ് അവൻ. പ്രത്യക്ഷത്തിൽ പാപകരമായ എല്ലാ മോഹങ്ങളേയും നാം വിട്ടോടുന്നു. എന്നാൽ ഒറ്റനോട്ടത്തിൽ നിരൂപദ്രവകരമായിത്തോന്നുന്ന ശാസ്ത്രം, കല, വിദ്യാഭ്യാസം, എന്നീ കാര്യങ്ങളെ നാം സ്പർശിക്കുമ്പോൾ എത്രപെട്ടെന്ന് നാം മുല്യച്യുതി സംഭവിച്ചവരായി സാത്താന്റെ പ്രലോഭനങ്ങളിൽപ്പെട്ടു പോകുന്നു.!

‘ലോകത്തിന്റെ പ്രഭു’

നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ വിചാരണയിൽ ലോകവ്യവസ്ഥയെ കെട്ടിപ്പടുക്കുന്ന സകലവും ദൈവത്തിന്റെ ദിവ്യ ഉദ്ദേശ്യത്തിന് എതിരാണ്. ക്രമം തെറ്റിയ ഈ ലോകവ്യവസ്ഥയിന്മേലുള്ള ശിക്ഷാവിധി വളരെ വ്യക്തമായി യേശുവിന്റെ വാക്കുകളിൽ പ്രതിഫലിച്ചിരിക്കുന്നു. “ഇപ്പോൾ ഈ ലോകത്തിനു ന്യായവിധി വന്നുകഴിഞ്ഞു” ലോകത്തിന്റെ പ്രഭുവിനെ പുറത്തുതള്ളിക്കളയും” എന്ന് തുടർന്നു യേശു പറയുമ്പോൾ സാത്താനും ലോകവുമായുള്ള സഹവർത്തിത്വത്തിനു മാത്രമല്ല അവനുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സകലത്തിന്മേലും ന്യായവിധി വന്നുകഴിഞ്ഞു എന്നാണ് യേശു സമർത്ഥിക്കുന്നത്. വിദ്യാഭ്യാസം, ശാസ്ത്രം, സംസ്കാരം, കല എന്നീ സകല മേഖലകളിലും സാത്താൻ പ്രഭുവായിരിക്കുന്നുവെന്നും അവനോടുകൂടെ ഈ സകലവും ശിക്ഷാവിധിയിലകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും അംഗീകരിപ്പാൻ ഇന്നു നമുക്ക് കഴിയുമോ? ലോകവ്യവസ്ഥയെ കെട്ടിപ്പടുക്കുന്ന സകലത്തിന്റേയും പ്രതിനായകൻ സാത്താനാണ് എന്ന് അംഗീകരിപ്പാൻ നമുക്ക് കഴിയുമോ?

നൃത്തശാല, നിശാക്ലബ്ബ് എന്നീ കാര്യങ്ങൾ കേൾക്കുമ്പോൾ തന്നെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്ന നിലയിൽ നാം നമ്മുടെ എതിർപ്പ് പ്രകടമാക്കാറുണ്ട്. നമ്മെ സംബന്ധിച്ച് അവ തീർത്തും ലോകമയം തന്നെ. എന്നാൽ വൈദ്യശാസ്ത്രം, സാമൂഹികസേവനം, എന്നീ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുമ്പോൾ ഇപ്രകാരം ഒരു എതിർപ്പ് മനോഭാവം നമ്മിൽ ഉണ്ടാകാറില്ല. അത് മാത്രമല്ല നമ്മുടെ സമ്പൂർണ്ണ അംഗീകാരവും പിന്തുണയും നാം അവയ്ക്കുനൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ രണ്ടു മേഖലകൾക്കും മധ്യേ നല്ലതും തീയതുമായ ഒട്ടനേകം കാര്യങ്ങൾ ഉണ്ട് എങ്കിലും ഒരു കൃത്യമായ വിഭജനരേഖ ഇവയ്ക്കിടയിൽ വരയ്ക്കാൻ നമുക്കാവില്ല. എന്നാൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ചില കാര്യങ്ങളുടെ മേൽ മാത്രമല്ല ലോകത്തിലുള്ള സകലത്തിന്മേലും മുഖപക്ഷമില്ലാതെ ദൈവികന്യായവിധി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്ന വസ്തുത നാം അറിയുക.

ലോകത്തിന്റെ അംഗീകാരം ലഭിച്ച ഏതെങ്കിലും ഒരു മേഖലയിൽ നിങ്ങൾ ഒരു ബെട്ടിറങ്ങുകയും മറ്റൊരാൾ “നിങ്ങൾ ഇതാ ലോകവ്യവസ്ഥയെ സ്പർശിച്ചിരിക്കുന്നു” എന്ന് പറയുകയും ചെയ്തു എന്നു വിചാരിക്കുക, ഒരു പക്ഷേ നിങ്ങളിൽ അത് യാതൊരു പ്രതികരണവും ഉണ്ടാക്കിയെന്നുവരികയില്ല. എന്നാൽ നിങ്ങൾ ബഹുമാനിക്കുന്ന ആരെങ്കിലും “സഹോദരാ, നിങ്ങൾ സാത്താനുമായി ഇതാ അവിടെ സമ്പർക്കം പുലർത്തിയിരിക്കുന്നു” എന്ന് പറഞ്ഞാൽ മനസ്സിലാമനസ്സോടെ സമ്മതിച്ചേക്കും. “നിങ്ങൾ ഇതാ അവിടെ സാത്താനെ സ്പർശിച്ചിരിക്കുന്നു” എന്ന് പറയുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന പ്രതികരണം തന്നെ

യാവുമോ “നിങ്ങൾ ഇതാ വിദ്യാഭ്യാസമേഖലയെ, വൈദ്യശാസ്ത്രമേഖലയെ, വാണിജ്യമേഖലയെ സ്പർശിച്ചിരിക്കുന്നു” എന്ന് പറയുമ്പോഴും ഉണ്ടാവുക?

ഈ കാര്യം നാം വാസ്തവമായി വിശ്വസിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ഓരോ പ്രാവശ്യവും നാം ലോകവ്യവസ്ഥയെ കെട്ടിപ്പടുക്കുന്ന വിവിധമേഖലകളെ സ്പർശിക്കുമ്പോഴും വളരെ ഗൗരവത്തോടെ ആ കാര്യങ്ങളെ വീക്ഷിക്കും. “ലോകം മുഴുവനും ദുഷ്ടന്റെ അധീനതയിൽ കിടക്കുന്നു” കേവലം ഒരു ഭാഗം മാത്രമല്ല മുഴുവനും തന്നെ. മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളിലെ പാപം, ജഡികത എന്നീ കാര്യങ്ങളാൽ മാത്രമല്ല, മറിച്ച് ലൗകികമായ സകലത്താലും സാത്താൻ ദൈവത്തോടു എതിർത്തു നിൽക്കുന്നു. ലൗകികവസ്തുക്കൾ എല്ലാം തന്നെ ജീവനറ്റതും തികച്ചും ഭൗതികവും നിരൂപദ്രവകരവും ആണ് എന്ന് നാം ചിന്തിക്കുന്നു. എന്നാൽ അവ ദൈവിക ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾക്ക് എതിരായതും ദിവ്യജീവന്റെ സ്പർശനം ഇല്ലാത്തതുമായ കാര്യങ്ങളത്രെ.

‘അതതുതരം’

ഉല്പത്തി ഒന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ കൂടെക്കൂടെ വരുന്ന ‘അതതുതരം’ എന്ന ഒരു ശൈലിയുണ്ടല്ലോ? നമ്മുടെ ജൈവമണ്ഡലത്തിലെ പ്രത്യുൽപാദനനിയമത്തെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന ഒരു ശൈലിയത്രേ അത്. എന്നാൽ അത് ആത്മീയമണ്ഡലത്തെ ഒട്ടും തന്നെ ഒരിക്കുന്നില്ല. തലമുറതലമുറകളായി മാനുഷമാതാപിതാക്കൾ അവരോടു സമത്വമുള്ള മക്കളെ ജനിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഒരിക്കലും ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയെ ജനിക്കാൻ മറ്റൊരു ക്രിസ്ത്യാനിക്കാവില്ല. മാതാപിതാക്കൾമാർ രണ്ടുപേരും ക്രിസ്ത്യാനികൾ ആയിരിക്കുമ്പോഴും അവർക്കുണ്ടാകുന്ന മക്കൾ യാത്രികമായി

വിദ്യാഭ്യാസം, ശാസ്ത്രം, സംസ്കാരം, കല എന്നീ സകലമേഖലകളിലും സാത്താൻ പ്രഭുവായിരിക്കുന്നുവെന്നും അവനോടുകൂടെ ഈ സകലവും ശിക്ഷാവിധിയിലകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും അംഗീകരിപ്പാൻ ഇന്നു നമുക്ക് കഴിയുമോ? ലോകവ്യവസ്ഥയെ കെട്ടിപ്പടുക്കുന്ന സകലത്തിന്റെയും പ്രതിനായകൻ സാത്താനാണ് എന്ന് അംഗീകരിപ്പാൻ നമുക്ക് കഴിയുമോ?

ക്രിസ്ത്യാനികൾ ആകുന്നില്ല. അതിന് ദൈവികമായ ഒരു പ്രവൃത്തി ഓരോ വ്യക്തിയിലും ആവശ്യമാണ്.

ഈ തത്വം മനുഷ്യന്റെ പൊതുവായ ജീവിതക്രമങ്ങളിൽ കാണുവാൻ കഴിയും. മനുഷ്യപ്രകൃതത്തിലുള്ളതെല്ലാം അയത്നലളിതമായി തുടരുമ്പോൾ ദൈവികമായ സകല കാര്യങ്ങളും തുടർമാനമായി നടക്കേണ്ടതിന് ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്തം സ്പർശനം അത്യാവശ്യമായിരിക്കുന്നു. അത് സ്വയമേവ നടക്കുന്നില്ല.

ഈ ലോകത്തിൽ എന്തെല്ലാം കാര്യങ്ങളാണോ ദൈവികസ്പർശനം കൂടാതെ തന്നെ അയത്നലളിതമായി തുടർന്നു കൊണ്ടു പോകുന്നത് അതാണ് ‘ലോകം’ എന്ന വാക്കു കൊണ്ട് വിവക്ഷിക്കുന്നത്. പുതുതായി നിലനിൽക്കേണ്ടതിന് അവയ്ക്ക് നിശ്ചിതമായ ദൈവികസ്പർശനം ആവശ്യമായി വരുന്നില്ല. ഈ ലോകവും അതിലുള്ള സകലവും ഈ പിന്തുർച്ച അയത്നലളിതമായി നിവർത്തിക്കുന്നു. അങ്ങനെ അവ ദൈവഹിതത്തിനു വിപരീതമായി അതിന് എതിർദിശയിലേക്ക് തന്നെ നീങ്ങുക

യാണ്. ഈ വസ്തുത വചനാടിസ്ഥാനത്തിലും ക്രിസ്തീയാനുഭവങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലും വിവരിക്കാം.

ഭരണരംഗം

നമുക്ക് 'ഭരണശാസ്ത്രം' ഉദാഹരണമായെടുക്കാം. പഴയനിയമത്തിൽ യിസ്രായേലിന്റെ ചരിത്രം നാം വായിക്കുമ്പോൾ കാണുന്നത് വൈശിഷ്ട്യമുള്ള ഒരു രാജ്യത്തേയും അതിന്റെ ഭരണകൂടത്തേയും ആണ്. ചുറ്റുമുള്ള രാജ്യങ്ങളുമായി നല്ല ബന്ധം പുലർത്തുവാൻ ആഗ്രഹിച്ച യിസ്രായേലിന്റെ ഹൃദയം ഒരു രാജാവിനുവേണ്ടി ആഗ്രഹിച്ചു. ദൈവം തന്റെ തിരഞ്ഞെടുപ്പുപ്രകാരമുള്ള ഒരു രാജാവിനെ അവന്റെ ഹിതപ്രകാരമുള്ള ഒരു രാജ്യം സ്ഥാപിക്കേണ്ടതിനു അവർക്കു നൽകി. ഇത് ദൈവികമായ ഒരു പ്രവൃത്തിതന്നെയായിരുന്നെങ്കിലും ഈ രാജ്യവും പിന്തുടർന്ന പ്രവണത 'മറ്റു രാഷ്ട്രങ്ങളെപ്പോലെ ദൈവത്തിൽ നിന്നകന്ന്' എന്നുള്ളതായിരുന്നു. കാരണം 'രാജത്വം' എന്നത് ഒരു ലൗകിക വ്യവസ്ഥയാണ്. അത് ദൈവികപദ്ധതിയോട് എപ്പോഴും ഏറ്റുമുട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ലോകത്തിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ ഭരണകൂടത്തെ നിയന്ത്രണങ്ങളില്ലാതെ സ്വയമായി വിട്ടുകളഞ്ഞാൽ അത് ദൈവികപദ്ധതിയിൽ നിന്നു കൂടുതൽ കൂടുതൽ അകന്നു പോകുന്നതു കാണാം. ഏതൊരു മതേതരഭരണകൂടത്തിലും സംഭവിക്കുന്ന വീഴ്ച ദൈവിക തിരഞ്ഞെടുപ്പുള്ള യിസ്രായേലിലും സംഭവിച്ചു. എപ്പോഴൊക്കെ അവരുടെയിടയിൽ ദൈവത്തിന്റെ പ്രത്യേക ഇടപെടലുകൾ സംഭവിക്കാതെയിരുന്നുവോ അപ്പോഴൊക്കെ അവർ ദൈവത്തിൽ നിന്നു തെന്നിമാറി വിഗ്രഹാരാധികളോടും ജാതികളോടും സഖ്യത്തിലേർപ്പെട്ടു. വീണ്ടെടുപ്പിനായി ഓരോ പ്രാവശ്യവും ദൈവികമായ ഒരു ഇട

പെടൽ അനിവാര്യമായിരുന്നു. ആ ഇട പെടൽ ഇല്ലാതെയിരിക്കുമ്പോഴൊക്കെയും കാര്യങ്ങളുടെ പോക്ക് ദൈവത്തിൽ നിന്നകന്ന് കീഴ്പോട്ടായിരുന്നു.

വാണിജ്യമേഖല

വാണിജ്യമേഖലയിലും സ്ഥിതി മറിച്ചല്ല. അവിശ്വസ്തതയും അഴിമതിയും ഇത്രമാത്രം കൊടികുത്തിവാഴുന്ന മറ്റൊരു മേഖല ഇല്ലതന്നെ. ഇന്ന് കടുത്ത മത്സരമുള്ള വാണിജ്യമേഖലയിൽ നേരോടെയും വിശ്വസ്തതയോടെയും കാര്യങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ എത്രവിഷമമാണെന്ന് നമുക്കറിയാം. അത് അസാധ്യം തന്നെ എന്ന് പലരും പറഞ്ഞേക്കാം. അത് സാധ്യമാകണമെങ്കിൽ ദൈവത്തിൽ അസാമാന്യമായ ആശ്രയം ഉള്ള ഒരുവനേ സാധ്യമാകൂ.

ഈ സമയം നമ്മുടെ കർത്താവ് പ്രതിപാദിച്ച രണ്ടു വ്യക്തികളെ നമുക്ക് ഓർക്കാം. ഒരാൾ 'സർവ്വലോകവും നേടി സ്വന്തജീവനെ നഷ്ടപ്പെടുത്തിക്കളഞ്ഞ' വ്യക്തി. മറ്റേയാൾ തനിക്കുണ്ടായിരുന്ന സകലവും വിലമതിക്കാൻ വാങ്ങാത്ത ഒരു മുത്തിനുവേണ്ടി വിറ്റുകളഞ്ഞവൻ. രണ്ടാമത്തെ വ്യക്തിയുമായി ബന്ധിച്ചാണ് സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തെ കർത്താവ് ഉപമിച്ചിരിക്കുന്നത് (മത്താ. 16:26, 13:45,46). ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവ് ചുരുക്കം ബിസ്സിനസ്സുകാരെ ഇതേതരത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. സുവിശേഷത്തിന്റെ പ്രചാരണത്തിനായി തങ്ങളുടെ ലാഭവിഹിതം ചെലവഴിക്കുന്ന ചുരുക്കം വ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങളും ഉണ്ട്. അത്തരത്തിലുള്ള ഒരു സ്ഥാപനത്തെ ഞാൻ ഓർക്കുന്നു. അതിന്റെ സ്ഥാപകൻ ദൈവഭക്തിയുള്ള ഒരു വ്യക്തിയായിരുന്നു. സ്വർഗ്ഗം പിന്തുണയ്ക്കുന്ന കാലത്തോളമേ ഏതൊരു വ്യക്തിയിലും സംരംഭത്തിലും ദൈവഭക്തിയും ദൈവഭയവും ഉണ്ടാവുകയുള്ളൂ. പക്ഷേ സൂക്ഷ്മബു

ദ്ധിയുള്ള ബിസ്സിനസ്സുകാരും അവരുടെ കാര്യശേഷിയാൽ ഉള്ള സ്ഥാപനങ്ങളും നിലനിൽക്കുകയാണ്. ഈ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ ചരിത്രം നോക്കിയാൽ ഇവ ലൗകികമായ ഒരു സംരംഭം ആണെങ്കിൽ പോലും അതിന്റെ സ്ഥാപകൻ ദൈവഭക്തനായിരുന്നതുമൂലം അവനിലൂടെ ദൈവികജീവൻ പകരപ്പെടുകയും അത് ദൈവത്തിന്റെ അധികാരത്തിൽ കാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നു എന്ന് കാണാം. എന്നാൽ രണ്ടാം തലമുറയുടെ കാലത്ത് ദൈവഭയത്തിന്റെ അച്ചടക്കം കാക്കപ്പെടാത്തതുമൂലം ഈ സ്ഥാപനങ്ങൾ ലൗകികവ്യവസ്ഥയിലേക്കു സ്വയമേവ കൂപ്പുകുത്തി. ദൈവഭയം ചോർന്നുപോയി. പക്ഷേ സ്ഥാപനം അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടതന്നെയിരിക്കുന്നു.

കാർഷികമേഖല

താരതമ്യേന നിർഭോഷമായ കാർഷികവൃത്തിയെപ്പറ്റിതന്നെ നമുക്ക് ചിന്തിക്കാം. ഉത്പത്തിയിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്ന കൃഷിപ്പണി, മൃഗസംരക്ഷണം എന്നീ കാര്യങ്ങളിലൂടെ ചില വസ്തുതകൾ നമുക്ക് ഗ്രഹിക്കാം. ആദാമിന്റെ വീഴ്ചയ്ക്കുശേഷം 'നീ മുഖാന്തരം ഭൂമി ശപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു നിന്റെ ആയുഷ്കാലമൊക്കെയും നീ കഷ്ടതയോടെ അതിൽനിന്നു അഹോവൃത്തികഴിക്കും. മുളളും പറക്കാരയും നിനക്ക് അതിൽ നിന്നു മുളയ്ക്കും. വയലിലെ സസ്യം നിനക്ക് ആഹാരമാകും നിലത്തുനിന്ന് നിന്നെ എടുത്തിരിക്കുന്നു. അതിൽ തിരികെ ചേരുവോളം മുഖത്തെ വിയർപ്പോടെ നീ ഉപജീവനം കഴിക്കും" എന്നൊക്കെ ദൈവത്തിന് പറയേണ്ടി വന്നു. ജീവവ്യക്ഷം സമൃദ്ധിയോടെ വളർന്നിരിക്കുന്ന ഏദനിൽ കൃഷിചെയ്ത നല്ലകാര്യം ആയിരുന്നു. ദൈവനിയോഗം തന്നെയായിരുന്നു അത്. എന്നാൽ അവർ ദൈവനിയോഗത്തിൽ നിന്നു വഴുതിമാറിയ

തലമുറതലമുറകളായി മാനുഷമാതാപിതാക്കൾ അവർക്ക് സാമൂഹ്യമുള്ള മക്കളെ ജനിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഒരിക്കലും ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയെ ജനിപ്പിക്കാൻ മറ്റൊരു ക്രിസ്ത്യാനിക്കാവില്ല. മാതാപിതാക്കൾമാർ രണ്ടുപേരും ക്രിസ്ത്യാനികൾ ആയിരിക്കുമ്പോഴും അവർക്കുണ്ടാകുന്ന മക്കൾ യാത്രികമായി ക്രിസ്ത്യാനികൾ ആകുന്നില്ല. അതിന് ദൈവികമായ ഒരു പ്രവൃത്തി ഓരോ വ്യക്തിയിലും ആവശ്യമാണ്.

പ്പോൾ കാര്യങ്ങൾ എല്ലാം അധഃപതനത്തിലായി. അന്തമില്ലാത്ത വിരസതയിലും നൈരാശ്യത്തിലും പെട്ടുഴലുവാൻ അവൻ വിധിക്കപ്പെട്ടു. അവന്റെ അധ്വാനഫലത്തിൽ വികൃതമായ ഒരു സ്പർശനം ഉണ്ടായി. ഭൂമിയ്ക്ക് ഒരു പുതുപുത്തൻ പുനരാഭം നൽകുവാൻ നോഹയുടെ കാലത്തെ വീണ്ടെടുപ്പിൻ പ്രവൃത്തിയിലൂടെ ദൈവത്തിനുകഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ പെട്ടെന്ന് എത്ര ദുഃഖകരമായി മനുഷ്യൻ 'അതതുതരം' എന്ന മാനുഷ വ്യവസ്ഥയ്ക്കു ഇരയായിത്തീർന്നു. നോഹ ഒരു കൃഷിക്കാരനായി സ്വന്തമായി ഒരു മുതിരിത്തോട്ടം നട്ടുണ്ടാക്കി അതിന്റെ വീഞ്ഞുകുടിച്ച് മത്തനായി വസ്ത്രം നീങ്ങി കൂടാരത്തിൽ കിടന്നു. കൃഷിപ്പണി അതിൽതന്നെ പാപകരമല്ല. എങ്കിൽകൂടി അതിന്റേയും ദിശ ദൈവത്തിൽ നിന്നും അകന്നു തന്നെയാണ്! അതിനെ സ്വയമേ അതിന്റെ രീതിക്ക് വിട്ടുനോക്കുക ദൈവികപദ്ധതിക്ക് വിപരീതമായി അത് നീങ്ങുന്നതുകാണാം.

(ശേഷം പേജ് 19 ൽ)

മറ്റ് സ്ഥലങ്ങളിലേക്ക് സുവിശേഷസന്ദേശവുമായി

സാക്ഷ്യം

ഒരു സഭ എന്ന നിലയിൽ ആദ്യത്തെ ഏഴുവർഷങ്ങൾ ഞങ്ങൾ യാതൊരു വിധത്തിലുള്ള സുവിശേഷീ കരണയത്നങ്ങളും നടത്തിയില്ല. ഞങ്ങളുടെ ജീവിതങ്ങളിൽ മാത്രം ശ്രദ്ധകേന്ദ്രീകരിക്കാൻ ദൈവം ഞങ്ങളെ നിർബന്ധിക്കുകയായിരുന്നു. ഞങ്ങളെ ശ്രദ്ധിച്ചവർക്ക് ഇത് തികഞ്ഞ അന്തർമുഖത്വവും സ്വാർത്ഥതയുമായിത്തോന്നിയിരിക്കാം. എന്നാൽ അവിടുന്ന് ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തി എന്തെന്ന് ദൈവം നന്നായി അറിഞ്ഞിരുന്നു. ദൈവഹിതത്തിൽ ഓരോ കാര്യത്തിനും പ്രത്യേകം കാലങ്ങളും സമയങ്ങളും ഉണ്ട്. നമുക്ക് ഇഷ്ടമുള്ള സമയത്തും വിധത്തിലും യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സഭ പണിയുവാൻ കഴിയുകയില്ല. ദൈവത്തിന്റെ സമയത്തിനായി കാത്തിരിക്കുകയും ഓരോ ചുവടുകളിലും അവിടുത്തെ ആത്മാവിന്റെ നടത്തിപ്പ് ശ്രദ്ധിക്കുകയും വേണം.

ഇൻഡ്യയിലെ മറ്റുള്ളവരോട് 'വന്നു കാണുക' എന്ന് പറയും മുമ്പ് ദൈവത്തിന് ഞങ്ങളെ ഒരു കുടുംബമായി ആദ്യം പണിയേണ്ട ആവശ്യം ഉണ്ടാ

യിരുന്നു. പഴയ നിയമത്തിന്റെ കീഴിൽ 'വന്ന് കേൾക്കുവിൻ' എന്നുള്ള കാര്യത്തിനായിരുന്നു ഊന്നൽ. ദൈവം തന്നോട് അരുളിച്ചെയ്തത് വന്ന് കേൾപ്പിൻ എന്നായിരുന്നു പഴയനിയമ പ്രവാചകന്മാർ യിസ്രായേൽ ജനത്തെ ആഹ്വാനം ചെയ്തിരുന്നത്. എന്നാൽ പുതിയനിയമത്തിൽ കേവലം ഒരു പ്രസംഗത്തിനപ്പുറം ഒരു കുടുംബശാസികളിലൂടെ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവൻ പ്രകടമായ നിലയിൽ വെളിപ്പെടുത്തുകയാണ് ദൈവിക പദ്ധതി.

നമ്മുടെ പ്രസംഗം കേൾക്കുമ്പോഴല്ല, പ്രത്യുതനാം തമ്മിൽതമ്മിൽ സ്നേഹിക്കുന്നതിനാൽ നാം ക്രിസ്തുശിഷ്യരാണ് എല്ലാവരും അറിയും എന്നാണ് യേശുപറഞ്ഞത്.

ആദ്യത്തെ ഏഴുവർഷങ്ങളിൽ (1975 മുതൽ 1982 വരെ) സഭയായി ഞങ്ങളിൽ ദൈവം ഒരു പണി ചെയ്യാൻ ഇടയായി. ക്രൂശിന്റെ മാർഗ്ഗത്തെപ്പറ്റി ഞങ്ങൾ പലരിലും ആഴമായ ബോധ്യങ്ങൾ നൽകിയ ദൈവം തമ്മിൽത്തമ്മിൽ സ്നേഹിക്കാൻ പഠിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. അതിനുശേഷം ഒന്നിനുപിറകേ ഒന്നായി ഇൻഡ്യയിൽ

ജീവദൈവീകൾ

പലയിടങ്ങളിലും സുവിശേഷത്തിനായി വാതിൽ തുറക്കപ്പെട്ടു. ഒടുവിൽ ലോകത്തിന്റെ വിവിധഭാഗങ്ങളിലേക്കും ഈ സന്ദേശം എത്തിയിരിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ വഴിയാണ് എപ്പോഴും ഏറ്റവും ഉത്തമമായ വഴി.

1980 ൽ ഇൻഡ്യയിലെ ഏറ്റവും വലിയ പെന്തക്കോസ്തു പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വാർഷിക കൺവൻഷനിൽ മൂന്നുദിവസം പ്രസംഗിക്കാനായി ഞാൻ ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടു. ഏകദേശം പതിരായിരംപേർ ആ കൺവൻഷനിൽ ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കണം. വചനം കേൾക്കാൻ കൂടിവന്ന വിശ്വാസികളോട് ഞാൻ പറഞ്ഞത് പ്രാഥമികമായും അവരുടെ നേതാക്കന്മാരോടും പാസ്റ്റർമാരോടും സംസാരിക്കാനുള്ള ഭാരമാണ് കർത്താവ് എനിക്ക് തന്നിരിക്കുന്നത് എന്നാണ്. (നേതാക്കന്മാർ മിക്കവരും വേദിയിൽ ഉപവിഷ്ടരായിരുന്നു). ക്രിസ്തീയ പ്രവർത്തകർ പണം ഉപയോഗിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ നീതിനിഷ്ഠയുള്ളവരായിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റിയാണ് രണ്ടുദിവസം ഞാൻ സംസാരിച്ചത്. മൂന്നാം ദിവസം രാവിലെ മുതിർന്ന പാസ്റ്റർമാരിൽ നിന്നും എനിക്ക് ഒരു സന്ദേശം ലഭിച്ചത് ഞാൻ തുടർന്ന് പ്രസംഗിക്കേണ്ട എന്നായിരുന്നു. ഞാൻ കാര്യങ്ങൾ തുറന്നു സംസാരിച്ചത് അവരിൽ പലർക്കും ഇടർച്ചയായിത്തീർന്നു. കർത്താവിന് പറയാനുള്ള കാര്യങ്ങൾ രണ്ട് സന്ദേശങ്ങളിലൂടെ പറഞ്ഞുതീർത്തതായി എനിക്ക് ബോധ്യമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അവരുടെ തീരുമാനം ഞാൻ സന്തോഷം കൈക്കൊണ്ടു.

കൺവൻഷൻ സമാപിച്ചശേഷം കേരളത്തിലെ മറ്റൊരു സ്ഥലത്തേക്ക് എനിക്ക് പോകേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. കൺവൻഷന്റെ സംഘാടകർക്ക് അവരുടെ ഒരു കാനിൽ അനായാസേന എന്ന ആ സ്ഥലത്ത് വിടമായിരുന്നു.

ജീവദൈവീകൾ

പക്ഷേ അവർക്ക് അതിന് മനസ്സായില്ല. എന്റെ പെട്ടിയും തൂക്കിപ്പിടിച്ച് ആ സ്ഥലത്തേക്കുള്ള ഒരു ബസ്സിലായി ഞാൻ ബസ്സ്റ്റോപ്പിലേക്ക് പോയി. ആ പ്രദേശങ്ങളിലെ ബസ് റൂട്ടുകളെപ്പറ്റി അജ്ഞനായിരുന്ന ഞാൻ തെറ്റായ ഒരു ബസ്സിലാണ് കയറിപ്പറ്റിയത്. കുറേ ദൂരം യാത്രചെയ്തശേഷമാണ് എനിക്ക് പറ്റിയ അബദ്ധം മനസ്സിലായത്. ഞാൻ ആ ബസ്സിൽനിന്നിറങ്ങി മറ്റൊരു ബസ്സിൽ കയറി. കർത്താവ് ഇതെല്ലാം ഒരു പ്രത്യേക ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ അനുവദിച്ചതായിരുന്നു. രണ്ടാമതുകയറിയ ബസ്സിലെ തിരക്കുമൂലം എനിക്ക് നിൽക്കേണ്ടിവന്നു. ഇതേ കൺവൻഷന് സംബന്ധിച്ച ശേഷം മടങ്ങുകയായിരുന്ന ചെറുപ്പക്കാരനായ ഒരു സഹോദരൻ എന്റെ മുമ്പിൽ നിന്ന് യാത്രചെയ്തിരുന്നു. ഞങ്ങൾ കഷ്ടിച്ച് 10 മിനിറ്റ് സംസാരിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും ഈ സഹോദരൻ ഇറങ്ങേണ്ട സ്ഥലമായി. എന്നാൽ അന്നത്തെ ആ കുടിക്കാഴ്ച ഇന്നുവരെ നിലനില്ക്കുന്ന ഒരു സ്നേഹബന്ധത്തിന്റെ തുടക്കമായിരുന്നു. പിന്നീട് അദ്ദേഹം എന്നോട് പറഞ്ഞത്, 'ജയകരമായ ഒരു ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിനായി ഉൽക്കടമായി വാഞ്ചിരിച്ചിരുന്നതന്റെ ജീവിതത്തിലേക്ക് ദൈവം എന്നെ ഒരു പ്രത്യേക ദൂതുമായി അയയ്ക്കുകയായിരുന്നു എന്നത്രേ. പിന്നീട് ഇതേ സഹോദരനെ കോട്ടയത്ത് ഒരു പ്രാദേശികസഭയ്ക്ക് തുടക്കം കുറിക്കാനും തുടർന്ന് മറ്റ് പലസ്ഥലത്തും ഈ സന്ദേശം വ്യാപിപ്പിക്കാനും ഒക്കെ മുഖാന്തിരമാക്കി. 12000 പേരാട് സംസാരിക്കുന്നതിലും പ്രധാനമായി ഈ സഹോദരനെ കണ്ടുമുട്ടാനായിരുന്നു ദൈവം എന്നെ പ്രസ്തുത മഹായോഗത്തിലേക്ക് അയച്ചത് എന്ന് ഞാൻ ഗ്രഹിച്ചു. കൺവൻഷന്റെ സംഘാടകർ എന്നെ കാനിൽ എനിക്ക്

പേകേണ്ട സ്ഥലത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോകാത്തത് എന്തു നന്നായി! ഇങ്ങനെ യൊക്കെ സംഭവിച്ചില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ മേൽപറഞ്ഞ സഹോദരനെ ഞാൻ കണ്ടുമുട്ടുകയില്ലായിരുന്നു. ഞാൻ ഈ സഹോദരനെ കണ്ടുമുട്ടിയ സന്ദർഭത്തിൽ, എനിക്ക് നേരിടേണ്ടിവന്ന അസൗകര്യങ്ങളും അപമാനവും മൂലം ഞാൻ അസ്വസ്ഥനാകാതെ ദൈവത്തിന്റെ പരമാധികാരത്തിൽ മനസ്സ് ഉറപ്പിച്ച് ദൈവത്തിന് നന്ദികരേറ്റുന്ന ആത്മാവിൽ ആയിരുന്നു എന്നത് എത്രനന്നായി! ദൈവം എല്ലാകാര്യങ്ങളും കുറ്റമറ്റവിയത്തിൽ ക്രമീകരിക്കുന്നു എന്നതിനാൽ എല്ലാകാര്യങ്ങൾക്കായും എല്ലായ്പ്പോഴും അവിടുത്തേക്ക് നന്ദിപറയാൻ നമുക്ക് കഴിയും.

1983 ന്റെ പ്രാരംഭത്തിൽ കോട്ടയത്ത് മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച സഹോദരൻ സംബന്ധിച്ചിരുന്ന ഏകദേശം 50 പേരുള്ള ഒരു ചെറിയ സഭയിൽ പ്രത്യേക യോഗങ്ങൾ നടത്തുവാനായി എന്നെ ക്ഷണിക്കുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ ഇതേ സമയത്ത് മറ്റൊരു പെന്തക്കോസ്തു വിഭാഗത്തിന്റെ വാർഷിക കൺവൻഷനിൽ മുഖ്യപ്രസംഗകനായിരിക്കാനും എനിക്ക് ക്ഷണം ലഭിച്ചിരുന്നു. ഞാൻ ഈ രണ്ട് കാര്യങ്ങളെയുംപ്പറ്റി പ്രാർത്ഥനയിൽ ദൈവഹിതം അന്വേഷിക്കുകയും, ആയിരക്കണക്കിന് ആളുകൾ സംബന്ധിക്കുന്ന ആ കൺവൻഷനെക്കാൾ ആ ചെറിയ സഭയിലെ മീറ്റിംഗുകൾക്കായി പോകാനാണ് ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നതെന്ന ബോധ്യത്തിലെത്തുകയും ചെയ്തു. ഈ തീരുമാനത്തിന് ദുരവ്യപകമായ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ വചനം സംസാരിച്ച ഈ സഭയിലെ വിരലിൽ എണ്ണാവുന്ന വിശ്വാസികൾ ഞാൻ സംസാരിച്ച പുതിയ നിയമജീവിതസത്യങ്ങളാൽ പിടിക്കപ്പെടുകയും, അവർ അതുവരെ അംഗങ്ങളായിരുന്ന സഭാവിഭാഗത്തോട് യാത്ര

ക്രിസ്തീയ പ്രവർത്തകർ പണം ഉപയോഗിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ നീതിനിഷ്ഠയുള്ളവരായിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റിയാണ് രണ്ടുദിവസം ഞാൻ സംസാരിച്ചത്. മൂന്നാം ദിവസം രാവിലെ മുതിർന്ന പാസ്റ്റർമാരിൽ നിന്നും എനിക്ക് ഒരു സന്ദേശം ലഭിച്ചത് ഞാൻ തുടർന്ന് പ്രസംഗിക്കേണ്ട എന്നായിരുന്നു. ഞാൻ കാര്യങ്ങൾ തുറന്നു സംസാരിച്ചത് അവരിൽ പലർക്കും ഇടർച്ചയായിത്തീർന്നു.

പറഞ്ഞ് വേറെ കൂടുവാൻ തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു. കേരളത്തിലെ ഞങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ തുടക്കം ഇതായിരുന്നു. യേശുവിന്റെ കാലത്തെ നപോലെ ഇന്നും കർത്താവ് വലിയ ആൾക്കൂട്ടത്തെല്ലെ ആത്മാർത്ഥതയുള്ള ക്രിസ്തുശിഷ്യരെയാണ് തിരയുന്നത്.

ഇതേവർഷംതന്നെ ദൈവം തമിഴ് നാട്ടിലേക്കും വാതിലുകൾ തുറന്നു. മദ്രാസിലുള്ള ഒരു ക്രിസ്തീയ വിഭാഗത്തിന്റെ കൺവൻഷനിൽ പ്രസംഗിക്കാൻ ഞാൻ ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടു. ആ മീറ്റിംഗുകളിൽ എന്റെ പ്രസംഗം ശ്രവിച്ച ഒരു പാസ്റ്റർ എന്നെ മധുരയിൽ ചില വിശേഷാൽ യോഗങ്ങൾക്കായി ക്ഷണിച്ചു. തുത്തുക്കുടിയിലുള്ള ഒരു വലിയ ക്രിസ്തീയ സഭാവിഭാഗത്തിൽ അംഗങ്ങളായിരുന്ന വീണ്ടും ജനനാനുഭവമുള്ള ചില യുവാക്കൾ മധുരയിലെ ഈ മീറ്റിംഗുകൾക്കായി വന്നിരുന്നു. അവർ ഈ സന്ദേശങ്ങളിൽ വളരെ ആകൃഷ്ടരായെങ്കിലും അവരുടെ സ്വന്തപട്ടണത്തിൽ ഇത്തരം സമ്മേളനങ്ങൾ ക്രമീകരിക്കാനുള്ള പണമോ സ്വാധീനശക്തിയോ അവർക്ക് ഇല്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ മുൻക

രുതലിൽ മറ്റൊരു ക്രിസ്തീയപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രവർത്തകനായ ആരോ എന്നിക്കുവേണ്ടി തുത്തുക്കുടിയിൽ ചില മീറ്റിംഗുകൾ ക്രമീകരിക്കാൻ ഇടയായി. ആ പട്ടണത്തിലെ പല പാസ്റ്റർമാരും ആദ്യമീറ്റിംഗിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ആദ്യസന്ദേശം തന്നെ അവർക്ക് ഇടർച്ചയാകുകയും തുടർന്ന് അവർ വിട്ടുനിൽക്കുകയും ചെയ്തു. രസകരമായ കാര്യം പ്രസ്തുതസമ്മേളനങ്ങൾ സംഘടിപ്പിച്ച വ്യക്തിതന്നെ ഇടർച്ചയുണ്ടായി അപ്രത്യക്ഷനായി എന്നതാണ്! തന്മൂലം മധുരയിൽ എന്റെ പ്രസംഗം കേൾക്കാൻ വന്ന ആ ചെറുപ്പക്കാരായ സഹോദരന്മാർ ചുമതല ഏറ്റെടുക്കുകയും അവർ പ്രാരംഭത്തിൽ പാട്ടുകൾ പാടുകയും തുടർന്ന് ഞാൻ വചനം പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ യുവാക്കളുടെ എരിവ് എന്നെ വല്ലാതെ ആകർഷിക്കുകയും പിന്നീട് ഞാൻ അവരുമായി കുറേസമയം ചെലവഴിക്കുകയും ചെയ്തു. അർദ്ധരാത്രി കഴിയുന്നതുവരെ ദീർഘസമയം ഞങ്ങൾ സംസാരിച്ചിരുന്നു. അപ്പോഴാണ് എനിക്ക് മനസ്സിലായത്, അതുവരെ സംഭവിച്ച കാര്യങ്ങൾ എല്ലാം തന്നെ ഈ യുവസഹോദരങ്ങളെ ഞാൻ കണ്ടുമുട്ടാനുള്ള മുഖാന്തരങ്ങൾ മാത്രമായിരുന്നു എന്ന്. ആ വർഷം ജൂൺമാസം ഇവർ വേർപെട്ട് സഭയായി തുത്തുക്കുടിയിൽ കുടിവരാൻ തുടങ്ങി. അവരെ ആത്മി

കമായി സഹായിക്കണം എന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടതിനാൽ 1983 ൽ ആദ്യമായി ആ പട്ടണത്തിൽ ഒരു കോൺഫറൻസ് നടക്കാൻ ഇടയായി. തുത്തുക്കുടിയിൽ ആദ്യം മീറ്റിംഗുകൾ ക്രമീകരിച്ച ആൾ ഇടർച്ച ഉണ്ടായി വിട്ടുപോയത് എന്തു നന്നായി! ദൈവവഴികൾ വിസ്തൃതമാകാൻ തന്നെ.

ചില ആഴ്ചകൾക്കുശേഷം തഞ്ചാവൂരിൽ ചില പ്രത്യേകയോഗങ്ങൾ നടക്കുകയും പാപത്തിന്റെമേൽ ജയമുള്ള ഒരു ക്രിസ്തീയജീവിതത്തെപ്പറ്റിയുള്ള സത്യങ്ങൾ ചിലരുടെ ഹൃദയത്തെ പിടിച്ചടക്കുവാൻ ദൈവം വഴിതുറക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ യോഗങ്ങൾ തമിഴ്നാടിന്റെ മറ്റ് പ്രദേശങ്ങളിലേക്കും ഈ സന്ദേശങ്ങൾക്കായി വാതിലുകൾ തുറക്കുന്നതിന് മുഖാന്തരമായി. പലയിടങ്ങളിലും പ്രാദേശികസഭകൾ ഉണ്ടാകാൻ ഇടയായി.

ഈ കാര്യങ്ങൾ ഒന്നും തന്നെ ഞങ്ങളുടെ സ്വന്തജ്ഞാനമോ ആലോചനയോ അനുസരിച്ച് ചെയ്തില്ല. ദൈവംതന്നെ അവിടുത്തെ പരമാധികാരത്തിൽ തന്റെ വേല നിറവേറ്റുകയായിരുന്നു. ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്ന് മറ്റൊരിടത്തേക്ക് ദൈവം ഞങ്ങളെ നയിച്ചപ്പോൾ വാസ്തവത്തിൽ ഞങ്ങൾ “മോഹസ്തംഭത്തെ” പിൻതുടരുകമാത്രമാണ് ചെയ്തത്!! ദൈവത്തിന് മഹത്വം ഉണ്ടാകട്ടെ. ■

ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിലെ വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ ശുശ്രൂഷകന്മാരെ അഗ്നിജ്വാലയാക്കുന്ന ദൈവം ദൈവം നമ്മെ ശോധന ചെയ്യുന്നതെന്തിന്? തേജസ്സിൽ നിന്ന് തേജസ്സിലേക്ക് വിശ്വാസത്താലുള്ള ജീവിതം ക്രിസ്തുവും സഭയും അവനെ അറിയേണ്ടതിനും.... ക്രൂശിന്റെ വചനം യേശു നമ്മുടെ മുന്നോടി ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരം

സാക്ഷ്യത്തിന്റെ പ്രസംഗങ്ങളുടെ പത്ത് MP 3 ഓഡിയോ സി.ഡികൾ വിലപനയ്ക്ക് വില 60/ രൂപാവിതം

ജീവമൊഴി ഓഡിയോ സി.ഡി വിഭാഗം കുമ്മാരനല്ലൂർ പി. ഒ., കോട്ടയം - 16. ഫോൺ. 0481 2392963

സാമുവൽ സെമർ: ഇസ്ലാമിന്റെ അപ്പോസ്തലൻ

മാത്യു ജോർജ്ജ്

മുസ്ലീം ജനതയുടെ മദ്ധ്യേ സുവിശേഷദൂതവുമായി കടന്നുപോയിട്ടുള്ള മിഷനറിമാരിൽ പ്രഥമഗണനീയനാണ് സാമുവൽ സെമർ. 'ഇസ്ലാമിന്റെ അപ്പോസ്തലൻ' എന്ന അപരനാമത്തിൽ അറിയപ്പെട്ട സെമറാണ് സുവിശേഷീകരണഭൂപടത്തിൽ മുസ്ലീം ലോകത്തെ ഉൾപ്പെടുത്തിയതെന്നു പറയാം.

1867 ഏപ്രിൽ മാസം 12-ാം തീയതി അമേരിക്കയിലെ മിഷിഗൺ സംസ്ഥാനത്ത് സാമുവൽസെമർ പിറന്നു. പതിനഞ്ചു മക്കളിൽ പതിമൂന്നാമനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. നവീകരണ സഭയുടെ പാസ്റ്ററായിരുന്ന പിതാവിന്റെ കാലടികളെ പിൻപറ്റി സാമുവലും ക്രിസ്തീയ ശുശ്രൂഷയിൽ പ്രവേശിക്കുക എന്നായിരുന്നു സ്വാഭാവികമായും പ്രതീക്ഷിച്ചത്. തന്റെ നാലു സഹോദരന്മാർ ക്രിസ്തീയവേലയിൽ പ്രവേശിക്കുകയും നെല്ലിസെമർ എന്നു പേരുള്ള സഹോദരി 40 വർഷം ചെന്നയിൽ മിഷനറിയായി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ 1887 ൽ ഹോപ്പ് കോളേജിൽ നിന്നും ബിരുദവും 1890 ൽ ന്യൂ ബ്രൗൺസ് വിക്ക് തിയോളജിക്കൽ കോളജിൽ നിന്നും ബിരുദാനന്തരബിരുദവും നേടിയ സാമുവൽ സഭാശുശ്രൂഷയിൽ പ്രവേശിക്കാതെ മിഷനറിവേ

ലയ്ക്കായി സമർപ്പിച്ചു. ഹോപ്പ് കോളേജിലെ അവസാനവർഷം റോബർട്ട് വിൽഡർ എന്ന മിഷനറിയുടെ ആത്മപ്രേരിതമായ ആഹ്വാനത്തിനു മുമ്പിൽ സാമുവലും സഹപാഠികളായ അഞ്ചുപേരും വിദേശമിഷനറിവേലയ്ക്കായി ദൈവവിളികേൾക്കുകയായിരുന്നു. വേദപഠനവും മെഡിക്കൽ പരിശീലനവും നേടിയശേഷം അറേബ്യൻ നാടുകളിൽ മിഷനറിമാരായി പ്രവർത്തിക്കാൻ സന്നദ്ധതയോടെ ഒരു മിഷനറിപ്രസ്ഥാനത്തെ സമീപിച്ചെങ്കിലും മുസ്ലിങ്ങളുടെ ഇടയിലുള്ള മിഷനറിവേല അപ്രായോഗികമാണെന്ന് പറഞ്ഞ് അവരുടെ അഭ്യർത്ഥന നിരസിക്കപ്പെട്ടു. സഹപാഠിയായിരുന്ന ജെയിംസ് കാൻററൻ, സാമുവലിനോടൊപ്പം ഉണ്ടായിരുന്നു. മനസ്സമുക്കാതെ അവർ ഇരുവരും ചേർന്ന് അമേരിക്കൻ അറേബ്യൻ മിഷൻ എന്ന പേരിൽ പുതിയ ഒരു മിഷനറിപ്രസ്ഥാനത്തിന് രൂപം നൽകി. ആവശ്യമായ സാമ്പത്തികസഹായം സ്വരൂപിക്കാൻ സെമർ പടിഞ്ഞാറൻ സംസ്ഥാനങ്ങളിലും കാൻററൻ കിഴക്കൻ സംസ്ഥാനങ്ങളിലും പര്യടനം നടത്തി. സ്വന്തം ആവശ്യത്തിനായി സഹായം അഭ്യർത്ഥിക്കാതെ സഹപ്രവർത്തകനുവേണ്ടി ഇരുവരും സംസാരിച്ചു. വിദേശ

ശമിഷനറിവേലയോടുള്ള അമേരിക്കൻ പാസ്റ്റർമാരുടെ തണുപ്പ് മനോഭാവം സെമറിനെ വല്ലാതെ വേദനിപ്പിച്ചു.

1889 ൽ ആദ്യം കാൻററനും അടുത്തവർഷം സെമറും അറേബ്യയിലേക്ക് യാത്രയായി. ഇവരുടെ സമർപ്പണവും നിശ്ചയദാർഢ്യവും സഭാനേതാക്കൾ ശ്രദ്ധിക്കുകയും 1894 ൽ അമേരിക്കൻ നവീകരണസഭ ഈ മിഷനറിപ്രസ്ഥാനത്തെ ദത്തെടുക്കുകയും ചെയ്തു. പേർഷ്യൻ ഗൾഫിൽ സെമർ നേരിടേണ്ടിവന്ന എതിർപ്പുകളും പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ മന്ദഗതിയിലുള്ള വളർച്ചയും സെമറെ ഒട്ടും നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തിയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, അതുതാൻ പ്രതീക്ഷിച്ചുകാര്യങ്ങളുടെ നിറവേറൽ കൂടിയിരുന്നില്ല. പ്രാരംഭത്തിൽ ഈ യുവമിഷനറിമാർ ഒരു ആംഗ്ലിക്കൻ മിഷനറികുടുംബത്തോടൊപ്പം താമസം തുടങ്ങിയെങ്കിലും, ആ കുടുംബത്തിന് സ്ഥലംമാറ്റം ഉണ്ടായപ്പോൾ അവർ തനിയെയായി. സിറിയക്കാരനായ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ ക്രിസ്തീയവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ച് ആറുമാസത്തോളം അവരോടൊപ്പം പ്രവർത്തിച്ചെങ്കിലും അയാളുടെ അകാലമരണം അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് വേദനാജനകമായ തിരിച്ചടിയായി.

ആദ്യത്തെ അഞ്ചുവർഷം അവിവാഹിതനായി മിഷനറിവേല ചെയ്ത സെമർ 1895 ൽ ആംഗ്ലിക്കൻ സഭയുടെ മിഷനറിപ്രസ്ഥാനത്തിൽ നഴ്സ് ആയി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന അമി വൈൽസ് എന്ന ചെറുപ്പക്കാരിയെ കണ്ടുമുട്ടുകയും വിവാഹം കഴിക്കാൻ തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ചർച്ച് മിഷനറി സൊസൈറ്റിയുടെ മിഷനറിയായിരുന്ന അമി വൈൽസ് നിശ്ചിത സമയത്തിനു മുമ്പ് വിവാഹിതയായി മിഷൻ സ്റ്റേഷൻ വിടുകയാണെങ്കിൽ അമേരിക്കയിൽ നിന്നും യാത്രയ്ക്കു

സാമുവൽസെമർ:
എതിർപ്പിനു മുമ്പിൽ പതാതെ...

ചെലവായ തുകയുടെ ഒരു ഭാഗം മടക്കിനൽകേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. തന്മൂലം സെമർ പൗരസ്ത്യസമ്പ്രദായത്തിലെമ്പോലെ "പുരുഷധനം" നൽകി അമിയെ വിവാഹം കഴിക്കേണ്ടിവന്നു!

1897 ൽ നവദമ്പതിമാർ ഫ്രസങ്കാലത്തേക്ക് അമേരിക്കയിലേക്ക് പോയെങ്കിലും ബെഹറിൻ ദ്വീപിൽ മുസ്ലീംജനതയുടെ ഇടയിൽ പ്രവർത്തിക്കാൻ അവർ മടങ്ങിയെത്തി. സുവിശേഷപ്രതികൾ വിതരണം ചെയ്യുകയും തെരക്കോണുകളിലും ഭവനങ്ങളിലും പരസ്യയോഗങ്ങൾ നടത്തുകയും ചെയ്തെങ്കിലും കാര്യമായ പ്രതികരണം ഒന്നും കണ്ടില്ല. ജീവിതസാഹചര്യങ്ങൾ ഫലപ്രദമായ ഒരു ശുശ്രൂഷയ്ക്കു എതിരായിരുന്നുതാനും. 'എയർ കണ്ടീഷനിംഗ്' സൗകര്യം ഇല്ലായിരുന്ന ആ കാലത്ത് ദുസ്സഹമായ ചൂടിൽ ഈ പാശ്ചാത്യകുടുംബം പൊറുതിമുട്ടി. ഇതിലെല്ലാം ഉപരി

യായി 1904 ജൂലൈ മാസം നാലും ഏഴും വയസ്സുമാത്രം പ്രായമുണ്ടായിരുന്ന സെമറുടെ പെൺമക്കൾ എട്ടു ദിവസത്തിനുള്ളിൽ മരണമടഞ്ഞത് താങ്ങാനാവാത്ത ദുരന്തമായിരുന്നു. നെഞ്ചുപൊട്ടുന്ന വേദനയുടെയും കഷ്ടപ്പാടിന്റെയും മദ്ധ്യത്തിലും തളരാതെ ക്രിസ്തീയസാക്ഷ്യം തുടരാൻ സെമറിനെ സർവ്വശക്തൻ ശക്തികരിച്ചു. അമ്പതുവർഷങ്ങൾക്കുശേഷം തിരിഞ്ഞുനോക്കി അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത് വീണ്ടും ഒരിക്കൽക്കൂടി അവസരം ലഭിച്ചാൽ ഈ അനുഭവങ്ങളിലൂടെ കടന്നുപോകാൻ സന്തോഷപൂർവ്വം താൻ തയ്യാറാകും എന്നാണ്. 1905 ആയപ്പോഴേക്കും നാലുസ്ഥലങ്ങളിൽ വേല വേരുറപ്പിച്ചു. പുതിയ വിശ്വാസികൾ ചുരുക്കമായിരുന്നെങ്കിലും അവരുടെ വിശ്വാസം ഏറ്റുപറയുന്നതിൽ അസാധാരണമായ ധൈര്യം കാട്ടിയിരുന്നു. ആ വർഷം അമേരിക്കയിലേക്ക് സന്ദർശനത്തിനായി പോയ സെമർക്കുടുംബം ഒരിക്കലും അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല അത് അറേബ്യൻ നാടുകളിലെ സുവിശേഷീകരണത്തിന്റെ വഴിതെളിയിച്ച യത്നങ്ങളുടെ അവസാനമായിരുന്നു എന്ന്. മാതൃരാജ്യത്ത് മുസ്ലീംജനതയുടെ മധ്യേയുള്ള മിഷനറിപ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പറ്റി ബോധവൽകരിച്ചും ധനശേഖരം നടത്തിയും ചുറ്റിസഞ്ചരിച്ച സെമർ 1906 ൽ കെയ്റോയിൽ വച്ച് നടന്ന പ്രഥമ ഇസ്ലാമികമിഷനറി സമ്മേളനത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്നു. ആ കാലഘട്ടത്തിൽ 'വിദ്യാർത്ഥി സന്നദ്ധ സംഘടനയുടെ' സഞ്ചാരസെക്രട്ടറിയായി പ്രവർത്തിക്കാൻ സെമറിന് നിയോഗമുണ്ടായി. അതേ കാലയളവിൽത്തന്നെ വിദേശമിഷനുകളുടെ ഫീൽഡ് സെക്രട്ടറിയായും അദ്ദേഹം പ്രവർത്തിച്ചു. യാത്രകളും, പ്രസംഗങ്ങളുമായി മിക്കസമയവും വിനിയോഗിക്കേണ്ടിവന്നു. മുസ്ലീംസമൂഹത്തിലെ

സെമറുടെ നാലും ഏഴും വയസ്സുമാത്രം പ്രായമുണ്ടായിരുന്ന പെൺമക്കൾ എട്ടു ദിവസത്തിനുള്ളിൽ മരണമടഞ്ഞത് താങ്ങാനാവാത്ത ദുരന്തമായിരുന്നു. നെഞ്ചുപൊട്ടുന്ന വേദനയുടെയും കഷ്ടപ്പാടിന്റെയും മദ്ധ്യത്തിലും തളരാതെ ക്രിസ്തീയ സാക്ഷ്യം തുടരാൻ സെമറിനെ സർവ്വശക്തൻ ശക്തികരിച്ചു. അമ്പതുവർഷങ്ങൾക്കുശേഷം തിരിഞ്ഞുനോക്കി അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത് വീണ്ടും ഒരിക്കൽക്കൂടി അവസരം ലഭിച്ചാൽ ഈ അനുഭവങ്ങളിലൂടെ കടന്നുപോകാൻ സന്തോഷപൂർവ്വം താൻ തയ്യാറാകും എന്നാണ്.

പ്രവർത്തനങ്ങളുമായി തുലനം ചെയ്യുമ്പോൾ ഈ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് നല്ല പ്രതികരണമാണുണ്ടായത്. അനേകം ചെറുപ്പക്കാർ മിഷനറിമാരാകാനുള്ള ആഹ്വാനം സ്വീകരിക്കുകയുണ്ടായി. എങ്കിലും അറേബ്യൻ നാടുകളിലേക്ക് സുവിശേഷസന്ദേശവുമായി മടങ്ങാനുള്ള ഉൽക്കടമായ ആവേശം കെട്ടടങ്ങിയില്ല. 1910 ൽ എഡിൻബറോയിൽവെച്ചു നടന്ന മിഷനറിസമ്മേളനത്തിനുശേഷം ബഹറിനിലേക്ക് പഴയ വേല തുടരാൻ വീണ്ടും സെമർ കപ്പൽ കയറി. ഗൾഫ് മേഖലയിലേക്ക് സെമറിന്റെ പത്നിയും ഇളയ രണ്ടു കുഞ്ഞുങ്ങളും അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം വന്നെങ്കിലും അധികനാൾ അവർക്ക് തന്നോടൊപ്പം താമസിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അമേരിക്കയിൽ വിട്ടേച്ചുപോന്ന മൂത്ത രണ്ടു കുട്ടികളുടെ പഠനത്തിന് മേൽനോട്ടം വഹിക്കാൻ അമി നാട്ടിലേക്ക് മടങ്ങാൻ നിർബന്ധിതയായി. ബഹറിനിൽ തനിയെ ശേഷിച്ച സെമറിന് അവിടത്തെ വേല പുനഃസ്ഥാപിക്കാൻ

ബുദ്ധിമുട്ടായി. മിഷനറിസമ്മേളനങ്ങൾ സംഘടിപ്പിക്കുന്നതിനും പ്രസംഗപര്യടനങ്ങൾക്കായും സെമറിന്റെ നേതൃപാടവം വളരെ ആവശ്യമായിത്തീർന്നതിനാൽ 1912 ൽ കെയ്റോയിലേക്ക് താമസം മാറ്റി. അറബിരാജ്യങ്ങളിലെ മിഷനറിപ്രവർത്തനങ്ങൾ ഏകോപിപ്പിക്കാനുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം ഏറ്റെടുക്കാൻ അദ്ദേഹം നിർബന്ധിതനായി. മുസ്ലീംജനതയ്ക്കു വേണ്ടി ക്രിസ്തീയപ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ അച്ചടിച്ചിരുന്ന നൈൽമിഷൻപ്രസ്സും, വൈ.എം.സി.എയും കെയ്റോയിലുള്ള അമേരിക്കൻ സർവ്വകലാശാലയും ഈ ദൗത്യത്തിൽ സെമറിനോടൊപ്പം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈജിപ്റ്റിന്റെ തലസ്ഥാനമായ കെയ്റോയിൽ കുറേക്കൂടി വിശാലമനസ്ക്കരായ ജനങ്ങളെയാണ് സെമർ അഭിമുഖീകരിച്ചത്. എൽ അസർ മുസ്ലീം സർവ്വകലാശാലയിലെ നേതാക്കളുമായി അടുപ്പത്തിലായ സെമറിന്റെ സുവിശേഷപ്രഭാഷണങ്ങൾ കേൾക്കാൻ ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ രണ്ടായിരം മുസ്ലീം സഹോദരന്മാർ കൂടിയിരുന്നു. എങ്കിലും യേശുക്രിസ്തുവിനെ രക്ഷകനായി കൈക്കൊള്ളുന്നവർ എത്രയും ചുരുക്കമായിരുന്നു. എതിർപ്പുകളും ശക്തമായിരുന്നു. സർവ്വകലാശാലയിലെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഇടയിൽ അനധികൃതമായി ലഘുലേഖകൾ വിതരണം ചെയ്തതിന്റെ പേരിൽ ഒരിക്കൽ സെമറിന് കെയ്റോ വിട്ടുപോകേണ്ടിവന്നെങ്കിലും അത് ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയുടെ മാനസാന്തരത്തിന് കാരണമായി. ക്ഷുഭിതനായ ഒരു അദ്ധ്യാപകൻ ക്ലാസ്സുമുറിയിൽ വച്ച് ലഘുലേഖ തുണ്ടാതുണ്ടുമായി വലിച്ചു കീറിയിൽ ഈ വിദ്യാർത്ഥിയെ ചിന്തിപ്പിക്കുകയും കീറിയിട്ട കഷണങ്ങൾ ചേർത്തുവച്ച് വായിച്ച അവൻ ആ സന്ദേശത്താൽ പിടിക്കപ്പെടുകയുമായി

സെമറിന്റെ സുവിശേഷപ്രഭാഷണങ്ങൾ കേൾക്കാൻ ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ രണ്ടായിരം പേർ കൂടിയിരുന്നു. എങ്കിലും യേശുക്രിസ്തുവിനെ രക്ഷകനായി കൈക്കൊള്ളുന്നവർ എത്രയും ചുരുക്കമായിരുന്നു. എതിർപ്പുകളും ശക്തമായിരുന്നു. സർവ്വകലാശാലയിലെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഇടയിൽ അനധികൃതമായി ലഘുലേഖകൾ വിതരണം ചെയ്തതിന്റെ പേരിൽ ഒരിക്കൽ സെമറിന് കെയ്റോ വിട്ടുപോകേണ്ടിവന്നെങ്കിലും അത് ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയുടെ മാനസാന്തരത്തിന് കാരണമായി. രുന്നു. കെയ്റോയിലെ ആദ്യവർഷം തന്നെ വിലുംബോർഡർ എന്ന ധനിക കുടുംബത്തിലെ അഭ്യസ്തവിദ്യനായ യുവമിഷനറി തന്നോടൊപ്പം നാലു മാസം ഊർജ്ജസ്വലനായി പ്രവർത്തിച്ചു. എന്നാൽ തന്റെ വമ്പിച്ച സ്വത്തേല്ലാം സുവിശേഷപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി ദാനംചെയ്തശേഷം മുസ്ലീംജനതയുടെ മാനസാന്തരത്തിനായി ജീവിതം ഉഴിഞ്ഞുവെച്ച ഈ യുവാവ് കെയ്റോയിലെത്തി നാലുമാസത്തിനുള്ളിൽ രോഗബാധിതനായി മരണമടയുകയാണുണ്ടായത്. ദീർഘമായ 17 വർഷക്കാലം കെയ്റോ ആസ്ഥാനമാക്കി ലോകമെമ്പാടും ചുറ്റിസഞ്ചരിക്കുകയും, ഇൻഡ്യ, ചൈന, പൂർവ്വദക്ഷിണേഷ്യ, തെക്കേ ആഫ്രിക്ക തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം മുസ്ലീം സഹോദരങ്ങളുടെ ഇടയിൽ മിഷനറിപ്രവർത്തനങ്ങൾ തുടങ്ങുന്നതിന് സെമർ നേതൃത്വം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ദീർഘനാളത്തെ പ്രവർത്തനഫലമായി വളരെകുറച്ചു പേർമാത്രമേ ക്രിസ്തീയമാർഗ്ഗത്തിൽ

ലേക്ക് കടന്നുവന്നുള്ള എങ്കിലും മുസ്ലീം സഹോദരങ്ങളുടെ ഇടയിൽ സുവിശേഷം കരണത്തിനായി ക്രൈസ്തവ മതസ്താക്ഷിയെ ഉണർത്താൻ കഴിഞ്ഞു എന്നതാണ് സെമറിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ നേട്ടം. 1918 ൽ അമേരിക്കയിലെ പ്രിൻസ്റ്റൺ വേദശാസ്ത്രസെമിനാരിയിൽ പഠിപ്പിക്കാനുള്ള ക്ഷണം വന്നെങ്കിലും കെയ്റോയിലെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ആവശ്യംപരിഗണിച്ച് 11 വർഷം ആ ക്ഷണം സെമർ നിരസിച്ചു. 1929 ൽ പ്രവർത്തനങ്ങൾ കെട്ടുറപ്പുള്ള അവസ്ഥയിലായപ്പോൾ പ്രിൻസ്റ്റൺ സെമിനാരിയിൽ അദ്ധ്യാപകനായി അദ്ദേഹം കടന്നുപോയി. 1937 വരെ അവിടെ തുടരുകയും പഠിത്തശേഷം ന്യൂയോർക്കിലെ വേദപഠനസെമിനാരിയിലും ന്യൂയോർക്ക് മിഷനറി ട്രെയിനിംഗ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിലും പഠിപ്പിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം സമയം കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തു. അദ്ധ്യാപകനായിരുന്ന ദീർഘവർഷങ്ങൾ സെമർ എഴുത്തും പ്രസംഗവും തുടർന്നു. 40 വർഷങ്ങൾ 'മുസ്ലീം ലോകം' എന്ന മാസികയുടെ പത്രാധിപരായി പ്രവർത്തിച്ചു. അമ്പതോളം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ സെമറിന്റെ തൂലികയിൽ നിന്നും ക്രൈസ്തവലോകത്തിന് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. നിരവധി ലഘുലേഖകൾ അദ്ദേഹം എഴുതിയിട്ടുണ്ട്.

ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ബുദ്ധിമുട്ടുകളിലൂടെയും വേദനയിലൂടെയും കടന്നുപോയ ഒരു കർമ്മയോഗിയായിരുന്നു സാമുവൽ സെമർ. കുറുന്ന് കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ ആകസ്മികമരണം, 1937 ൽ ആദ്യഭാര്യയുടേയും 1950 ൽ രണ്ടാമത്തെ ഭാര്യയുടേയും വേർപാടുകൾ, അടുത്ത സഹപ്രവർത്തകരുടെ മരണം, ഇങ്ങനെ എത്രയെത്ര വേദനാജനകമായ സന്ദർഭങ്ങൾ! ബാബായുടെ താഴ്വരയിലും തുപ്തനായി ശുഭപ്രതീക്ഷ കൈവിടാതെ ആ കർമ്മയോഗി

ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ബുദ്ധിമുട്ടുകളിലൂടെയും വേദനയിലൂടെയും കടന്നുപോയ ഒരു കർമ്മയോഗിയായിരുന്നു സാമുവൽ സെമർ. കുറുന്ന് കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ ആകസ്മികമരണം, 1937 ൽ ആദ്യഭാര്യയുടേയും 1950 ൽ രണ്ടാമത്തെ ഭാര്യയുടേയും വേർപാടുകൾ, അടുത്ത സഹപ്രവർത്തകരുടെ മരണം, ഇങ്ങനെ എത്രയെത്ര വേദനാജനകമായ സന്ദർഭങ്ങൾ! ബാബായുടെ താഴ്വരയിലും തുപ്തനായി ശുഭപ്രതീക്ഷ കൈവിടാതെ ആ കർമ്മയോഗി തന്റെ ദൗത്യം തുടരുകയായിരുന്നു.

തന്റെ ദൗത്യം തുടരുകയായിരുന്നു. മുസ്ലീം രാജ്യങ്ങളിലെ 'തരിശു' ഭൂമിയിൽ സുവിശേഷത്തിന്റെ വിത്തുവിതയ്ക്കാനുള്ള കഠിനപ്രയത്നത്തിന് സെമറിനെപ്പോലെയുള്ള ഒരാൾക്കുമാത്രമേ കഴിയൂ എന്ന് ദൈവം കണ്ടിരുന്നു. 'ഇസ്ലാംമതത്തിന്റെ ആജീവനാന്ത വിദ്യാർത്ഥി' എന്നാണ് അലൻ നീലി എന്ന ചരിത്രകാരൻ അദ്ദേഹത്തെ വിശേഷിപ്പിച്ചത്. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നിസ്തുലതയും ആത്യന്തികതയും എന്തുവിലകൊടുത്തും ഉറപ്പിക്കുവാൻ ഉഴിഞ്ഞുവച്ച ഒരു ജീവിതം!

1952 ഏപ്രിൽ 2-ാം തീയതി 84-ാം വയസ്സിൽ ന്യൂയോർക്ക് പട്ടണത്തിൽ വെച്ചായിരുന്നു സാമുവൽ സെമറിന്റെ അന്ത്യം. വ്യക്തിപരമായ ജീവിതസാക്ഷ്യമാണ് ഫലപ്രദമായ സുവിശേഷീകരണത്തിനുള്ള ഉപാധി എന്ന് വിശ്വസിച്ചിരുന്ന സാമുവൽ സെമറിന്റെ ജീവിതം നമ്മെയും വെല്ലുവിളിച്ചിരിക്കുകയാണ്! □

ജീവചരിത്രം

നിങ്ങൾ ഏത് തൊഴിലിൽ.....(പേജ് 9 ൽ നിന്ന് തുടർച്ച)

ദൈവത്തിന്റെ കൃഷിയായ 'സഭ'യുടെ കാര്യത്തിൽ ഇത് എപ്രകാരം വ്യത്യസ്തമായിരിക്കുന്നു! ദൈവത്തിന്റെ കൃപയുടെ ബഹുത്വത്താലും ആവശിക്കുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവിനാലും സഭ മഹത്തായ ഒരു ജീവശക്തി പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. അത് അവളെ നിരന്തരമായി ദൈവത്തിലേക്ക് അടുക്കുവാൻ ഇടയാക്കുന്നു. അവൾ അതിനായി വാഞ്ഛയോടെ പ്രതികരിക്കുമ്പോൾ മാത്രമല്ല പിൻമാറിപ്പോകുമ്പോഴും മടക്കിവിളിക്കപ്പെടുന്നു.

വിദ്യാഭ്യാസമേഖല

വിദ്യാഭ്യാസമേഖലയിലേക്കു തിരിയുമ്പോൾ, വിശുദ്ധവേദപുസ്തകത്തിനും നമ്മുടെ അനുഭവങ്ങൾക്കും നമ്മോടു ചിലതു പറയാനുണ്ട്. പ്രതീകാത്മകമായി സംസാരിച്ചാൽ ശൗലിനെ തൃജിച്ച് ദാവീദിനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുമ്പോൾ ദൈവം വാസ്തവത്തിൽ ചെയ്തത് "തലയെടുപ്പിന്റെ പ്രധാന്യം വിട്ട് തന്റെ ഹൃദയപ്രകാരമുള്ള" ഒരുവനെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നതാണ്. എന്നാൽ യോസഫ്, മോശ, ദാനിയേൽ എന്നിവർ ദൈവത്തിൽ നിന്നു തന്നെ പരിജ്ഞാനവും വിവേകവും പ്രാപിക്കുകയും അവരുടെ പരിജ്ഞാനം ദൈവനാമമഹത്വത്തിനായി പരസ്യമായി ഉപയോഗിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അവർ തങ്ങളുടെ ഐഹിക വിദ്യാഭ്യാസം അത്ര വിലമതിപ്പുള്ളതായി എണ്ണിയില്ല. അപ്പോസ്തലനായ പൗലോസ് കർത്താവായ ക്രിസ്തുവേശുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള പരിജ്ഞാനത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠ നിമിത്തം എല്ലാം ചേതമെന്നെണ്ണിയ കൂട്ടത്തിൽ തന്റെ പാണ്ഡിത്യവും ഉൾപ്പെടുത്തി. ലോകത്തിന്റെ ജ്ഞാനവും മേലിൽനിന്നുള്ള ദൈവികജ്ഞാനവും തമ്മിൽ വ്യക്തമായ വേർതിരിവ് അദ്ദേഹം വരച്ചുകാ

ട്ടി. (1കൊരി.1:21,30). പാണ്ഡിത്യത്തിലടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ലൗകികത അനുഭവങ്ങളിലൂടെ മാത്രമാണ് പ്രകടമാവുക. പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിലുള്ള ചരിത്രപ്രാധാന്യമുള്ള മിക്ക സർവ്വകലാശാലകളും സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നത് ക്രിസ്തീയനേതാക്കളാണ്. വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ക്രിസ്തീയമായ അടിത്തറയിൽ നല്ല വിദ്യാഭ്യാസം പ്രദാനം ചെയ്യുക എന്ന കാഴ്ചപ്പാടോടെയാണ് അവർ അപകാരം ചെയ്തത്. ആ സ്ഥാപകരുടെ ജീവിതകാലയളവിൽ അവർ ചെലുത്തിയ ആത്മീയസ്വാധീനം കാരണമായി ഈ സ്ഥാപനങ്ങൾ വളരെ ഉന്നതമായ നിലവാരം കാത്തുസൂക്ഷിച്ചു. എന്നാൽ ആ നേതാക്കന്മാരുടെ തിരോധനത്തോടെ അവർ ചെലുത്തിയ ആത്മീയമൂല്യങ്ങളും നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയി. അതുമാത്രമല്ല, അവിടുത്തെ വിദ്യാഭ്യാസരീതികളും വ്യത്യസ്തപ്പെട്ടു. അത് അതിന്റേതായ സ്വാഭാവികവഴിയിലേക്ക്, അതായത് ഭൗതികതയുടെ ലോകത്തിലേക്ക് ദൈവികവഴി വിട്ട് കുപ്പുകുത്തി. മറ്റു ചിലസ്ഥാപനങ്ങളിൽ കാര്യങ്ങൾ അല്പം കൂടി വ്യത്യസ്തപ്പെട്ട് ഈ വീഴ്ചകുറച്ചുകൂടി മന്ദഗതിയിലായി. പക്ഷേ അവയുടെ പോക്കും എപ്പോഴും കീഴ്പ്പോട്ടുതന്നെ. അവ എല്ലാം തന്നെ ഇപ്പോൾ അവയുടെ ലക്ഷ്യസ്ഥാനമായ ലോകജ്ഞാനത്തിന്റെ തലത്തിലെത്തി നിൽക്കുകയാണ്. ഭൗതികവസ്തുതകൾ ആത്മീയ നേതൃത്വത്തിനു കീഴിലാകുമ്പോൾ വാസ്തവമായി അവ ആയിരിക്കേണ്ടതുപോലെ കീഴ്വഴക്കത്തിലാകുന്നു. നിയന്ത്രണത്തിന് അല്പം അയവുവരുത്തിയാൽ അവയുടെ പിന്നിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന യഥാർത്ഥശക്തി വെളിപ്പെട്ടുവരും. അവയുടെ ശക്തി തന്നെ അവയുടെ ലൗകികസ്വഭാവത്തെ വെളിവാക്കും.

ജീവചരിത്രം

മിഷനറി സംരംഭങ്ങൾ

നമ്മുടെ രാജ്യത്ത്* ഈ കാലയളവിലെ വർദ്ധിച്ചുവന്നിട്ടുള്ള മിഷനറി സംരംഭങ്ങൾ ഈ തത്വം പരീക്ഷിച്ചറിവാൻ നമുക്ക് അവസരം നൽകുന്നു. ഒരു നൂറ്റാണ്ടുമുമ്പ് ചൈനയിലെ സഭ സുവിശേഷതാത്പര്യത്തോടെയും ആത്മീയകാഴ്ചപ്പാടോടെയും സ്കൂളുകളും ആശുപത്രികളും സ്ഥാപിച്ചു. ആ ആദ്യകാലഘട്ടങ്ങളിൽ കെട്ടിടങ്ങൾക്ക് വലിയ പ്രാധാന്യം നൽകാതെ ആ സ്ഥാപനങ്ങളിലൂടെ സുവിശേഷപ്രചാരണം നടത്തുക എന്ന ദൗത്യത്തിന് പ്രാധാന്യം നൽകി. എന്നാൽ പത്തൊമ്പതിനഞ്ചോ വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം അതേസ്ഥാനത്ത് വിസ്തൃതിയും പ്രതാപവും ഉള്ള കെട്ടിടങ്ങളോടുകൂടിയ സ്ഥാപനങ്ങൾ കാണാം. പക്ഷേ അവയിലൂടെ ക്രിസ്തുവിങ്കലേക്ക് ആനയിക്കപ്പെട്ടവർ തുലോം ചുരുക്കം അത്രേ. ഇപ്പോൾ അവ, സുവിശേഷതാത്പര്യങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ച് പൂർണ്ണമായും ലോകവ്യവസ്ഥിതിക്ക് അനുസരണമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന വെറും വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ മാത്രമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.

ആശുപത്രികൾ ആത്മീകസൗഖ്യം എന്ന മുൻഗണനവിട്ട് വെറും ശാരീരികസൗഖ്യത്തിന് പ്രാധാന്യം നൽകുവാൻ വേണ്ടി നിലകൊള്ളുന്നു. അതിന് പ്രാരംഭത്തിൽ നേതൃത്വം നൽകിയവർ കർത്താവിനോടു ചേർന്നു നടന്ന് ആ സ്ഥാപനങ്ങളെ ദൈവികപദ്ധതിക്കനുസരണമായി നയിച്ചവരാണ്. എന്നാൽ അവരുടെ കാലശേഷം അവ പെട്ടെന്ന് ലോകവ്യ

വസ്ഥക്കനുസരണമായി തരംതാണ്ട് 'ലോകത്തിലുള്ള ഒരു വസ്തു' ആയിത്തീർന്നുപോയി. അവ അങ്ങനെ അധഃപതിച്ചതിൽ അത്ഭുതപ്പെടേണ്ടതില്ല.

സാമൂഹികസേവനരംഗം

അപ്പോസ്തലപ്രവൃത്തികളുടെ ആദ്യഅധ്യായങ്ങൾ നാം വായിക്കുമ്പോൾ ബുദ്ധിമുട്ടനുഭവിക്കുന്ന വിശുദ്ധൻമാരുടെ ഉതവിക്കായി സഭ ഒരു സംരംഭം ആരംഭിച്ച സാഹചര്യം നാം വായിക്കുന്നു. ആ സാമൂഹികസേവനത്തെ ദൈവം അനുഗ്രഹിച്ചിരുന്നു എങ്കിലും താത്കാലികലക്ഷ്യം മാത്രമേ അതിനുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അത് തുടർന്നു പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ എത്രനന്നായിരുന്നു എന്ന് നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കുന്നുവോ? ദൈവത്തെ നന്നായി അറിയാത്തവരേ അപ്രകാരം ചിന്തിക്കുന്നുള്ളൂ. അവ തുടർന്നു പോയിരുന്നെങ്കിൽ ലോകവ്യവസ്ഥയിലേക്ക് തരംതാണുപോകുമായിരുന്നു.

ദൈവത്തിന്റെ പണിയായ സഭയും, അതിലൂടെ കാലാകാലങ്ങളിൽ അംഗങ്ങളായവരുടെ വിശ്വാസത്തോടുകൂടിയ സാമൂഹികപ്രവർത്തനങ്ങളും തമ്മിൽ വളരെ അന്തരമുണ്ട്. രണ്ടാമത്തേതിന് ആത്മീയലക്ഷ്യമാണുണ്ടായിരുന്നതെങ്കിലും സ്വയമേ സ്വതന്ത്രമായി നിലനിൽപ്പാൻ കഴിവുണ്ട്. എന്നാൽ ദൈവസഭയ്ക്ക് അത് അപ്രകാരമല്ല, ദൈവസഭയ്ക്ക് ദൈവികജീവനിൽ ആശ്രയിക്കാതെ ഒരു നാളും നിലനിൽക്കാനാവില്ല.

പട്ടണത്തിലുള്ള ഒരു ജീവനുള്ള സഭയെ നിങ്ങൾ വിഭാവന ചെയ്യുക. അവയുടെ കുടിവരവുകളും ആത്മീയ പ്രവർത്തനങ്ങളും എല്ലാം. കുറച്ചു വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം നമുക്ക് എന്തു കാണാം? ആ ദൈവജനം അനുസര

(ശേഷം പേജ് 41 ൽ)

***വാച്ച് മാൻ നീ ചൈനയിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ദൈവഭൂതനാണ്. 'നമ്മുടെ രാജ്യം' എന്നതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് ചൈനയെയാണ്.**

ജീവജ്ഞാപികൾ

സുവിശേഷം പ്രസംഗിപ്പിൻ ശിഷ്യരാക്കിക്കൊൾവിൻ

സാക്ഷ്യം

ഒരു വിഷയത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു വേദവാക്യം മുറുകെപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് ആ വിഷയത്തെപ്പറ്റിയുള്ള മറ്റു വേദഭാഗങ്ങൾ വിസ്തരിച്ചു കളയുന്ന ഒരു തെറ്റായ പ്രവണത ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കിടയിൽ സാധാരണമാണ്.

ദൈവഹിതമെന്തെന്നു ചിന്തിക്കാതെ നമ്മുടെ ആവശ്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം പ്രവർത്തിക്കുവാൻ നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കുവാനാണ് സാത്താൻ ആദ്യം ശ്രമിക്കുന്നത്. മരുഭൂമിയിൽ വച്ച് സാത്താൻ യേശുവിനെ പരീക്ഷിച്ചപ്പോൾ 'നിനക്ക് വിശക്കുന്നുണ്ടല്ലോ; ഈ കല്ലുകൾ അപ്പമായിത്തീരാൻ കല്പിക്കുക' എന്ന് കർത്താവിനോടു പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ ഓർമ്മിക്കുക. ദൈവം തന്നോട് എന്തു കല്പിക്കുന്നുവോ അതു മാത്രമേ താൻ ചെയ്യൂ എന്നു പറഞ്ഞ് യേശു ഈ പരീക്ഷയെ ജയിച്ചു. നാമും ചെയ്യേണ്ടത് അപ്രകാരം തന്നെ.

എന്നാൽ യേശുവിനെപ്പോലെ നാം ദൈവവചനത്തിൽ ഉറച്ചു നില്ക്കുന്നതായി സാത്താൻ കാണുമ്പോൾ ദൈവവചനം തന്നെ ഉദ്ധരിച്ച് നമ്മെ വഞ്ചിക്കുവാനാണ് അവൻ പിന്നീട് ശ്രമിക്കുന്നത്. മത്തായി 4:6 ൽ ".....എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നു" എന്ന് അവൻ പറയുന്ന ഭാഗം ശ്രദ്ധിക്കുക. ദൈവ

ത്തിന്റെ മുഴുവൻ ആലോചനയും യേശു അറിഞ്ഞിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ഇന്ന് അനേകം വിശ്വാസികൾക്കും സംഭവിക്കുന്നതുപോലെ സാത്താൻ ഉദ്ധരിച്ച വചനം മൂലം അവിടുന്ന് വഞ്ചിക്കപ്പെടുമായിരുന്നു. എന്നാൽ യേശുവാകട്ടെ, ".....എന്നും കൂടെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു" എന്ന മറുപടി കൊണ്ട് ആ പരീക്ഷയെയും അതിജീവിച്ചു. (മത്തായി 4:7)

അതിനാൽ ദൈവിക പദ്ധതിയെക്കുറിച്ചുള്ള സമ്പൂർണ്ണമായ അറിവ് നമുക്ക് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. "എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നു", "എന്നും കൂടെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു" ഈ രണ്ടു തുല്യപ്രധാനങ്ങളായ ഭാഗങ്ങൾ ഒരുമിച്ച് ചേരുമ്പോഴാണ് സത്യത്തിന്റെ പൂർണ്ണരൂപം നമുക്ക് ലഭിക്കുന്നത്. "നിങ്ങൾ ഭൂലോകത്തിൽ ഒക്കെയും പോയി സകല സൃഷ്ടിയോടും സുവിശേഷം പ്രസംഗിപ്പിൻ" എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. (മർക്കോസ് 16:15) "ആകയാൽ നിങ്ങൾ പുറപ്പെട്ട്.....സകല ജാതികളെയും ശിഷ്യരാക്കിക്കൊൾവിൻ" എന്നുംകൂടെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. (മത്തായി 28:19,20) ഈ രണ്ടു കല്പനകൾ സൂക്ഷ്മമായി ശ്രദ്ധിച്ച് അനുസരിക്കുന്ന പക്ഷം നമ്മുടെ ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ദൈവഹിതം നിറവേറു

ജീവജ്ഞാപികൾ

വാൻ നമുക്കു സാധിക്കും.

സുവിശേഷീകരണം

നമ്മുടെ ഒന്നാമത്തെ കടമ മർക്കോസ് 16:15 ൽ യേശു കല്പിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ ഭൂലോകത്തിലൊക്കെയും പോയി സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുകയാണ്. ഈ കല്പന ഒരാറ്റ വിശ്വാസിക്ക് മാത്രമായി നൽകിയിട്ടുള്ളതല്ല; പിന്നെയോ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരമാകുന്ന സഭയ്ക്ക് ഒന്നാകെ നൽകിയിട്ടുള്ളതാണ്. ലോകത്തിലുള്ള സകല മനുഷ്യരോടും സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുക എന്നത് ഏതെങ്കിലും ഒരു വ്യക്തിക്കോ ഒരു സ്ഥലത്തെ

പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്.

ഒരു സുവിശേഷകന് ഒരു സാക്ഷി ക്കുള്ളതിനേക്കാൾ വിപുലമായ ഒരു പ്രവർത്തനമണ്ഡലമാണുള്ളത്. ഒരു സാക്ഷിക്ക് താൻ ജീവിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പരിധി ക്കുള്ളിൽ നിന്നുകൊണ്ട് തന്റെ സ്വജനങ്ങൾ, അയൽക്കാർ, സഹപ്രവർത്തകർ, ദിനംപ്രതി താൻ കണ്ടുമുട്ടുന്ന ആളുകൾ എന്നിവരോടൊക്കെ ക്രിസ്തുവിനെപ്പറ്റി അറിയിക്കുവാനുള്ള കടമയുണ്ട്. നമ്മുടെ ഈ ലോകത്തിലെ പ്രവർത്തനമണ്ഡലം ഏതായിരുന്നാലും സാക്ഷികളാകുവാൻ നമുക്കു സാധിക്കുന്നത് ഈ വിധത്തിലാണ്.

ഇന്നത്തെ സുവിശേഷപ്രവർത്തനം സാമാന്യമായിപ്പറഞ്ഞാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരിയായ സഭയെ പണിയുന്നതിലല്ല, പിന്നെയോ ഒറ്റയൊറ്റ വ്യക്തികളെ - ആത്മാക്കളെ - രക്ഷിക്കുന്നതിലാണ് ശ്രദ്ധപതിച്ചിട്ടുള്ളത്. രക്ഷപ്രാപിക്കുന്ന ഈ ആത്മാക്കളെ ഇന്നത്തെ സുവിശേഷകന്മാർ അവരുടെ തന്നെ നിർജ്ജീവമായ സഭാവിഭാഗങ്ങളിലേക്കു തിരിച്ചയയ്ക്കുകയും തന്മൂലം അവർ വീണ്ടും നാശമടയുകയും ചെയ്യുന്നു.

എന്നാൽ ക്രിസ്തു, സഭയ്ക്ക് സുവിശേഷകന്മാരെ പ്രത്യേകം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. സാധാരണനാം കേൾക്കാറുള്ളതുപോലെ ആത്മാക്കളെ നേടുന്നതിനോ ആളുകളെ ക്രിസ്തുവിങ്കലേക്കു നടത്തുന്നതിനോ മാത്രമല്ല, പിന്നെയോ എഫേ

സാക്ഷിയായിത്തീരണമെങ്കിൽ പിരശുദ്ധാത്മാവ് അയാളുടെമേൽ വരികയും അയാളെ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തേ മതിയാവൂ. എല്ലാവരേയും സുവിശേഷകന്മാരാകുവാൻ വിളിച്ചിട്ടില്ല; എന്നാൽ സാക്ഷികളാകുവാനുള്ള വിളി നമുക്കെല്ലാവർക്കുമുണ്ട്. ഈ വസ്തുത നാമോർക്കണം. “അവൻ ചിലരെ സുവിശേഷകന്മാരായും.....നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു... അതു ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിന്റെ ആത്മീക വർദ്ധനയ്ക്ക്.....ആകുന്നു.” (എഫേ സുർ 4:11, 13) എന്ന വാക്യം നാം

സുർ 4:11, 13 വാക്യങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുന്നതുപോലെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിന്റെ ആത്മീകവർദ്ധനയ്ക്ക് (അഥവാ പണിക്ക് -building up) വേണ്ടിയാണ് അവരെ നൽകിയിട്ടുള്ളത്. ഈ കാര്യത്തിലാണ് ഒരു വലിയ പങ്ക് സുവിശേഷപ്രവർത്തനത്തിന്റെയും പരാജയം നാം കാണുന്നത്. ദുർഭാഗ്യമെന്നു പറയട്ടെ, ഇന്നത്തെ സുവിശേഷപ്രവർത്തനം സാമാന്യമായിപ്പറഞ്ഞാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരമായ സഭയെ പണിയുന്നതിലല്ല, പിന്നെയോ ഒറ്റയൊറ്റ വ്യക്തികളെ - ആത്മാക്കളെ

യേശു സുവിശേഷകന്മാരെ “മനുഷ്യരെ പിടിക്കുന്നവർ” എന്നാണ് വിളിച്ചിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ വീണ്ടുംജനനം പ്രാപിക്കാത്ത ബിഷപ്പന്മാരോടും പാസ്റ്ററന്മാരോടും സഹകരിച്ചു നടത്തുന്ന സുവിശേഷപ്രവർത്തനം ധാരാളം ദ്വാരങ്ങളുള്ള ഒരു കീറുവലകൊണ്ട് മീൻ പിടിക്കുന്നതുപോലെയാണ്.

-രക്ഷിക്കുന്നതിലാണ് ശ്രദ്ധപതിച്ചിട്ടുള്ളത്. രക്ഷപ്രാപിക്കുന്ന ഈ ആത്മാക്കളെ ഇന്നത്തെ സുവിശേഷകന്മാർ അവരവരുടെ തന്നെ നിർജ്ജീവമായ സഭാവിഭാഗങ്ങളിലേക്കു തിരിച്ചയയ്ക്കുകയും തന്മൂലം അവർ വീണ്ടും നാശമടയുകയും ചെയ്യുന്നു. ആരെങ്കിലും ചിലർ നശിക്കാതെ വല്ലപാടും നിലനിന്നാൽത്തന്നെയും അവർ ശീതോഷ്ണവാന്മാരായി കർത്താവിനാൽ ഉമിണ്ണുകളയപ്പെടുവാൻ മാത്രം യോഗ്യമായ ഒരവസ്ഥയിലേ ചെന്നുത്തുന്നുള്ളു. (വെളിപ്പാട് 3:16). രണ്ടുതരത്തിലായാലും അവർ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരമാകുന്ന സഭയിലേക്ക് ചേർത്തുപണിയപ്പെടുന്നില്ല. തന്മൂലം മത്തായി 23:15 ൽ പറയുന്നതുപോലെ അവർ ഇരട്ടി നരകയോഗ്യന്മാരായിത്തീരുകയും അങ്ങനെ സാത്താന്റെ ലക്ഷ്യം

സാധിക്കുകയുമാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇതിനു രണ്ടു കാരണങ്ങളുണ്ട്. ഒന്നാമത്, ഒരു ശരിയായ മാനസാന്തരം അവർക്കുണ്ടാകുന്നില്ല. രണ്ടാമത്, തങ്ങൾ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരെന്ന് ചില സുവിശേഷകന്മാർ അവരെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ച് വഞ്ചിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള സുവിശേഷപ്രവർത്തനം സുവിശേഷകന്റെ സ്വന്ത സാമാജ്യം കെട്ടിപ്പടുക്കുവാൻ മാത്രമേ ഉപകരിക്കുന്നുള്ളൂ. മനുഷ്യരിൽനിന്നു മാനം നേടുവാനുള്ള ആഗ്രഹമായിരിക്കും പലപ്പോഴും അതിന്റെ പിന്നിലുള്ള പ്രേരകശക്തി.

യേശു സുവിശേഷകന്മാരെ “മനുഷ്യരെ പിടിക്കുന്നവർ” എന്നാണ് വിളിച്ചിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ വീണ്ടുംജനനം പ്രാപിക്കാത്ത ബിഷപ്പന്മാരോടും പാസ്റ്ററന്മാരോടും സഹകരിച്ചു നടത്തുന്ന സുവിശേഷപ്രവർത്തനം

ധാരാളം ദ്വാരങ്ങളുള്ള ഒരു കീറ്റുവല കൊണ്ട് മീൻ പിടിക്കുന്നതുപോലെയാണ്. അന്നാസിനെയോ കയ്യഫാവിനെയോ ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി ഒരു പ്ലാറ്റ്ഫോമിൽ തങ്ങളോടൊപ്പം ഇരുത്തിക്കൊണ്ട് തങ്ങളുടെ സുവിശേഷ പ്രവർത്തനം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യുവാൻ യേശുവോ പത്രോസോ അവരോടാവശ്യപ്പെട്ടായിരുന്നു എന്നു സങ്കല്പിക്കുവാൻ നമുക്കു സാധ്യമാണോ? എന്നാൽ ഇന്നത്തെ സുവിശേഷകന്മാർ ചെയ്യുന്നത് അതുതന്നെയാണ്. മാത്രവുമല്ല, മാനസാന്തരപ്പെടാത്ത ഈ ബിഷപ്പന്മാരെ അവർ വാഴ്ത്തിപ്പാടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇത്തരം സുവിശേഷകന്മാർ ഒന്നാം കിടയിൽപ്പെട്ട ഒത്തുതീർപ്പുകാരാണ്.

അതിനും പുറമേ ഈ വലയുപയോഗിച്ചു പിടിക്കുന്ന മത്സ്യം വീണ്ടും കടലിലേക്ക്-നിർജീവ സഭാവിഭാഗങ്ങളിലേക്കുതന്നെ-തിരിയെപ്പോകുവാൻ അവർ അനുവദിക്കുന്നു. അടുത്ത ഗോസ്പൽ ക്രൂസേഡിൽ അവ വീണ്ടും പിടിക്കപ്പെടുന്നു; വീണ്ടും കടലിലേക്കുതന്നെ തിരിച്ചയയ്ക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. വിവിധസഭകൾ യോജിച്ചു നടത്തുന്ന ഇന്നത്തെ ക്രൂസേഡുകളിൽ-അഥവാ സുവിശേഷയോഗങ്ങളിൽ-ഈ പരിപാടി വീണ്ടും വീണ്ടും ആവർത്തിക്കുന്നു. ഓരോ പ്രാവശ്യവും കൈ പൊക്കിയ വരുഭയം തീരുമാനകാർഡുകൾ എഴുതിയവരുടെയും എണ്ണം സുവിശേഷകന്മാർ കണക്കു കൂട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ മാതിരി സുവിശേഷ പ്രവർത്തനം സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ദൂതന്മാർക്കല്ല, സാത്താന്റെ സൈന്യങ്ങൾക്കാണ് സന്തോഷം നൽകുന്നത്. കാരണം, ഇരട്ടി നരകയോഗ്യന്മാരാകുന്നവരെപ്പറ്റി സന്തോഷിക്കുവാൻ സ്വർഗ്ഗീയ സൈന്യങ്ങൾക്ക് സാധ്യമല്ലല്ലോ.

യേശു പാപങ്ങളെ ക്ഷമിക്കുന്നു,

അന്നാസിനെയോ കയ്യഫാവിനെയോ ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി ഒരു പ്ലാറ്റ്ഫോമിൽ തങ്ങളോടൊപ്പം ഇരുത്തിക്കൊണ്ട് തങ്ങളുടെ സുവിശേഷപ്രവർത്തനം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യുവാൻ യേശുവോ പത്രോസോ അവരോടാവശ്യപ്പെട്ടായിരുന്നു എന്നു സങ്കല്പിക്കുവാൻ നമുക്കു സാധ്യമാണോ? എന്നാൽ ഇന്നത്തെ സുവിശേഷകന്മാർ ചെയ്യുന്നത് അതുതന്നെയാണ്. മാത്രവുമല്ല, മാനസാന്തരപ്പെടാത്ത ഈ ബിഷപ്പന്മാരെ അവർ വാഴ്ത്തിപ്പാടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇത്തരം സുവിശേഷകന്മാർ ഒന്നാം കിടയിൽപ്പെട്ട ഒത്തുതീർപ്പുകാരാണ്.

രോഗികളെ സൗഖ്യമാക്കുന്നു എന്ന സന്ദേശം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതോടൊപ്പം അത്ഭുതങ്ങളും അടയാളങ്ങളും നടന്നെന്നു വരാം. എന്നാൽ അത്തരം സുവിശേഷപ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഫലമായി എത്രപേർ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തോടു ചേർക്കപ്പെട്ടു എന്നതാണ് നിർണ്ണായകമായ ചോദ്യം.

ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലെ അപ്പോസ്തലന്മാർ ഇത്തരത്തിലുള്ള സുവിശേഷ പ്രവർത്തനത്തിൽ ഒരിക്കലും ഏർപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവരെ അതാതു സ്ഥലത്തുള്ള സഭകളോടു ചേർത്ത് ശിഷ്യന്മാരെന്ന നിലയിൽ പണിതുറപ്പിക്കുകയായിരുന്നു അവരുടെ പ്രവർത്തനരീതി. ദൗർഭാഗ്യവശാൽ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ട് രോഗശാന്തിപ്രവർത്തകരായ സുവിശേഷകന്മാരുടെ കാലമായി മാറിയിരിക്കുന്നു. ഇന്ന് ക്രൈസ്തവഗോളത്തിലെ മുഖ്യ ശുശ്രൂഷയായി അതു തീർന്നിരിക്കുകയാണ്. ദൈവവചനത്തിലെ ഉപദേശത്തിൽനിന്ന് ക്രൈസ്തവലോകം എത്രമാത്രം അകന്നുപോയിരിക്കുന്നു എന്നതിനു മറ്റൊരു തെളിവാണ്.

(ശേഷം പേജ് 28 ൽ)

ദൈവഭയത്തിൽ ജീവിക്കുക II

ദൈവഭയമുള്ള കുടുംബങ്ങൾ

ജോഷ്വാ ബെൻ സിറാക്ക്

സഹോദരിമാരേ, നല്ല ഭാര്യമാരാവുക.

ദൈവം തന്നെ ഭയപ്പെടുന്നവർക്കു നൽകുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് ഒരു നല്ല ഭാര്യ. ഉത്തമയായ ഒരു സ്ത്രീ ഭർത്താവിനെ സന്തോഷിപ്പിക്കുകയും അവന്റെ ജീവകാലം മുഴുവൻ സമാധാനത്തിൽ അവനെ കാക്കുകയും ചെയ്യും. നിശ്ശബ്ദമായി സ്നേഹിക്കുന്ന ഒരു ഭാര്യ ദൈവത്തിന്റെ ദാനം തന്നെ. ദൈവഭക്തിയിൽ ശിക്ഷണം പ്രാപിച്ച ഒരു സ്ത്രീയോടുപമിക്കാൻ ഈ ലോകത്തിൽ മറ്റൊന്നുമില്ല. സ്ത്രീയുടെ വിശുദ്ധിയും വിനയവും കൃപയ്ക്കുമേൽ കൃപ തന്നെ. ഉത്തമ സ്ത്രീയുടെ സൗന്ദര്യവും തന്റെ ഭവനത്തെ അവൾ ക്രമത്തിൽ സൂക്ഷിക്കുന്നതും ഈ പ്രകൃതിയ്ക്കുമേൽ സൂര്യൻ ഉദിച്ചയരുമ്പോലെയാണ്. ഭർത്താവിനെ മാനിക്കുന്ന ഒരു സ്ത്രീ ഏറ്റവും ജ്ഞാനമുള്ളവളായി ഗണിക്കപ്പെടും. സ്വന്തനിഗളത്തിൽ ഭർത്താവിനെ ആദരിക്കാത്ത സ്ത്രീ ഏറ്റവും അഭക്തയായി കണക്കാക്കപ്പെടും.

ദുഷ്ടയായ ഭാര്യ ദുഷ്ടന്റെ പ്രതിഫലം. തെറ്റായ അളവിൽ പണിത ഒരു

നുകം കഴുത്തിൽ ഉരസുമ്പോലെ അവൾ നിരന്തരം ഉരസി സമാധാനം നഷ്ടപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കും. അവളെ കൈയിൽ ഒതുക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു തേളിനെ കൈയിൽ പിടിക്കുമ്പോലെയാണ്. ചരൽ നിറഞ്ഞ ഒരു കുന്നു കയറുന്നതു ഒരു വൃദ്ധന് എങ്ങനെയോ അങ്ങനെയാണ് വായാടിയായ ഒരു സ്ത്രീയോടുകൂടെ മിതഭാഷിയായ ഒരുവന്റെ ജീവിതം. ദുഷ്ടയായ ഭാര്യയോടുകൂടെ ജീവിക്കുന്നതിലും സിംഹത്തോടുകൂടെയോ സർപ്പത്തോടുകൂടെയോ കഴിയുന്നത് ഏറെ നന്ന്.

കുഞ്ഞുങ്ങളെ ദൈവഭയത്തിൽ വളർത്തുക.

ഒരു മനുഷ്യനെ അവന്റെ മരണത്തിനു മുൻപെ വിലയിരുത്തരുത്. ഒരു മനുഷ്യനെ അവന്റെ മക്കളിലൂടെ നമുക്കറിയാം. ദൈവഭയമില്ലാത്ത മക്കളുടെ എണ്ണത്തിൽ സന്തോഷിക്കരുത്. അഭക്തരായ അനേകം മക്കളിലും ഭക്തിയുള്ള ഏകമകൻ നന്ന്. അഭക്തരായ മക്കളുടെ സംരക്ഷണത്തിൽ ജീവിക്കുന്നതിനെക്കാൾ മക്കളില്ലാതെ ഭക്തിയിൽ മരിക്കുന്നതു നന്ന്.

മകനെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ കൂടെ

ക്കൂടെ അവനെ ശിക്ഷിക്കുന്നു. നില നിൽക്കുന്ന സന്തോഷം നിറഞ്ഞ ജീവിതത്തിനായി അവനെ ഒരുക്കുവാൻ പിതാവും മരിച്ച ശേഷവും തന്റെ കാൽച്ചുവടു പിന്തുടരുവാൻ തന്നെ പോലെ ഒരുവനെ രൂപപ്പെടുത്തി പിൻവാങ്ങുകയാൽ ആ വ്യക്തി മരിച്ചതായി അനുഭവപ്പെടുന്നില്ല. മെരുക്കാത്ത കുതിര ആർക്കും അധീനമാകാത്തതു പോലെ അനുസരണം പഠിപ്പിക്കാത്ത കുട്ടിയും അഹങ്കാരിയും ധിക്കാരിയുമായി മാറുന്നു. സ്വന്ത ഇഷ്ടത്തിനു വിട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു കുട്ടിയാണു നിങ്ങളുടേതെങ്കിൽ അവൻ

അവരുടെ സ്വഭാവരൂപീകരണത്തിൽ ശ്രദ്ധവയ്ക്കുക. വഷളായിപ്പോകാൻ അനുവദിക്കരുത്. വീട്ടിൽത്തന്നെ ഒരു കുടുംബജീവിതത്തിനാവശ്യമായ പരിശീലനങ്ങൾ നൽകുക. വിവാഹപ്രായമെത്തിയാൽ ജ്ഞാനമുള്ള യുവാക്കൾക്ക് അവരെ വിവാഹം ചെയ്തു കൊടുക്കുക. തന്നിഷ്ടക്കാരിയായ ഒരു മകളെ വളരെ സൂക്ഷിക്കുക. അല്ലെങ്കിൽ അവൾ സ്വയം അപകടത്തിൽ ചാടും. അവളുടെ നിർലജ്ജമായ നോട്ടത്തെ സൂക്ഷിക്കുക. അതു നിനക്കു അപമാനം കൊണ്ടുവരാൻ മതിയായതാണ്. ദാഹിച്ചു വരുന്ന ഒരു

പഥികൻ തനിക്കു ദാഹജലമില്ലെന്നുവരോടു സംസാരിക്കുമ്പോലെ അവൾ സംസാരിക്കും. **നല്ല ആരോഗ്യത്തിനു പാലിക്കേണ്ട നിയമങ്ങൾ**

ഹൃദയസന്തോഷം ആയുസ്സിനെ ദീർഘമാക്കുന്നു. ദുഃഖം അനേകരെ കൊല്ലുന്നു. സന്തുഷ്ട ഹൃദയം പ്രസന്നമുഖത്തിലൂടെ വെളിപ്പെടുന്നു. ഹൃദയ നൈർമ്മല്യം നഷ്ടപ്പെടുമ്പോൾ മുഖപ്രസാ

ദുഷ്ടമായ ഭാര്യ ദുഷ്ടന്റെ പ്രതിഫലം. തെറ്റായ അളവിൽ പണിത ഒരു നുകം കഴുത്തിൽ ഉരസുമ്പോലെ അവൾ നിരന്തരം ഉരസി സമാധാനം നഷ്ടപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കും. അവളെ കൈയിൽ ഒരുക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു തേളിനെ കൈയിൽ പിടിക്കുമ്പോലെയാണ്. ചരൽ നിറഞ്ഞ ഒരു കുന്നു കയറുന്നതു ഒരു വൃദ്ധൻ എങ്ങനെയോ അങ്ങനെയാണ് വായാടിയായ ഒരു സ്ത്രീയോടുകൂടെ മിതഭാഷിയായ ഒരുവന്റെ ജീവിതം.

കരുതാത്തവനും ദുശ്ശാന്തക്കാരനും ആയി മാറും. നിങ്ങളുടെ മകനോടൊന്നിച്ചു സമയം ചെലഴിക്കുകയും അവനോടു സംസാരിക്കുകയും അവനെ ബാല്യം മുതൽ അനുസരണത്തിലേക്കു നയിക്കുകയും ചെയ്യുക. മോശമായ പെരുമാറ്റരീതികളുള്ള മകൻ പിതാവിന് അപമാനം. ബാല്യത്തിൽ അവൻ അധികാരം ഒന്നും നൽകരുത്. അവന്റെ ഉപായങ്ങൾക്കു നേരെ കണ്ണുയയ്ക്കുക.

നിനക്കു പെൺമക്കളുണ്ടെങ്കിൽ

ദവും നഷ്ടപ്പെടുന്നു. അസുയയും കോപവും ആയുസ്സിനെ ഹ്രസ്വമാക്കുന്നു. ആകുലത വാർദ്ധക്യത്തെ ക്ഷണിച്ചുവരുത്തുന്നു. ധനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്ത ശരീരത്തെ ക്ഷീണിപ്പിക്കുകയും ഉത്ക്കണ്ഠ നിദ്രയെ അകറ്റുകയും ചെയ്യുന്നു. അദ്ധ്വാനത്തെ വെറുക്കരുത്. അതു ദൈവം മനുഷ്യനു നിയമിച്ചതാകുന്നു. അലസത പലവിധ തിന്മകളിലേക്കു നയിക്കുന്നു.

ഭക്ഷണത്തിനു ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടാൽ ആദ്യം തന്നെ ഭക്ഷണമെടുക്കാൻ

പോകാതിരിക്കുക. “ഇവിടെ ധാരാളം നല്ല ഭക്ഷണമുണ്ട്” എന്ന് ആർത്തിയോടെ പറയരുത്. നിങ്ങൾ കണ്ണിനിമ്പവും കൊതിയുമുള്ളതൊക്കെ വാരി വലിച്ചു തിന്നുവാൻ കൈനീട്ടരുത്. ഒരു ജ്ഞാനിക്കുതന്നെ തരത്തിൽ മാത്രം ഭക്ഷിക്കുക. സ്വാദിഷ്ടഭോജനങ്ങളോടുള്ള ആർത്തി ഉപേക്ഷിക്കുക. മിതത്വം പാലിക്കുകയും ആദ്യമേതന്നെ ഭക്ഷണം അവസാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക. ശിക്ഷണം പ്രാപിച്ച ഒരുവന് അല്പഭക്ഷണം മാത്രമേ ആവശ്യമുള്ളൂ. അത്തരമൊരാൾക്ക് ഉറക്കത്തിനും പ്രയാസമുണ്ടാവില്ല. ഉറക്കമില്ലായ്മയും മനംചിരട്ടലും വായുകോപവും വയറുവേദനയും അസ്വസ്ഥതയും അതിഭക്ഷകരുടെ പ്രശ്നങ്ങളാണ്. മിതഭക്ഷണം സുഖനിദ്രയെ നൽകുന്നു. അത്തരമൊരാൾ പുലർച്ചത്തന്നെ എഴുന്നേൽക്കുകയും സുബോധത്തിലായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. അമിതഭക്ഷണം രോഗത്തിനു നിദാനം. അത് അനേകരെ മൃത്യുപുരിയിലേക്ക് അയച്ചിരിക്കുന്നു. മിതത്വം ശീലിക്കുന്നവൻ ആയുസ്സിനെ ദീർഘമാക്കുന്നു. അധികം കഴിക്കുവാൻ നിർബ്ബന്ധിതനായാൽ പുറത്തുപോയി ഛർദ്ദിച്ചു കളയുക. ശരീരം സ്വസ്ഥമാകും.

എല്ലാ സൗഖ്യവും ഡോക്ടർമാരുടെ ജ്ഞാനവും എല്ലാം ദൈവദാനമത്രേ. ഔഷധസസ്യങ്ങളിൽ അതിന്റെ ഔഷധശക്തിയെ നൽകിയതു ദൈവമാണ്. ജ്ഞാനമുള്ള ഒരുവൻ അത് അവഗണിക്കയില്ല. ഒരിക്കൽ വെള്ളത്തിന്റെ കയ്പിനെ മധുരമാക്കാൻ വ്യക്തമാക്കാൻ ഉപയോഗിച്ചില്ലേ? (പുറ. 15:25,26). തന്റെ സൃഷ്ടിയിലെ ഇത്തരം അത്ഭുതങ്ങളെ അറിയുവാൻ ദൈവം മനുഷ്യനു ജ്ഞാനം നൽകിയിരിക്കുന്നു. അത്തരം ജ്ഞാനമാണ് ഔഷധനിർമ്മാതാക്കൾ ഔഷധനിർമ്മാണത്തിനും വൈദ്യന്മാർ ചികി

എല്ലാ സൗഖ്യവും ഡോക്ടർമാരുടെ ജ്ഞാനവും എല്ലാം ദൈവദാനമത്രേ. ഔഷധസസ്യങ്ങളിൽ അതിന്റെ ഔഷധശക്തിയെ നൽകിയതു ദൈവമാണ്. ജ്ഞാനമുള്ള ഒരുവൻ അത് അവഗണിക്കയില്ല. ഒരിക്കൽ വെള്ളത്തിന്റെ കയ്പിനെ മധുരമാക്കാൻ വ്യക്തമാക്കാൻ ഉപയോഗിച്ചില്ലേ? (പുറ. 15:25,26). തന്റെ സൃഷ്ടിയിലെ ഇത്തരം അത്ഭുതങ്ങളെ അറിയുവാൻ ദൈവം മനുഷ്യനു ജ്ഞാനം നൽകിയിരിക്കുന്നു. അത്തരം ജ്ഞാനമാണ് ഔഷധനിർമ്മാതാക്കൾ ഔഷധനിർമ്മാണത്തിനും വൈദ്യന്മാർ ചികിത്സയ്ക്കും ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ഇത്തരത്തിൽ ദൈവികപ്രവൃത്തി ഫലപ്രദമായി ലോകത്തിൽ തുടരുന്നു.

സത്യം ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ഇത്തരത്തിൽ ദൈവിക പ്രവൃത്തി ഫലപ്രദമായി ലോകത്തിൽ തുടരുന്നു.

പാപത്തിൽ നിന്നും മാനസാന്തരപ്പെടുവാൻ നിങ്ങളുടെ രോഗത്തെ മുഖാന്തരമാക്കുക. ഹൃദയവും കൈകളും ശുദ്ധമായിത്തീരട്ടെ. നിങ്ങളെ സൗഖ്യമാക്കുവാൻ ദൈവത്തോട് ഒന്നാമതു പ്രാർത്ഥിക്കുക. തുടർന്നു വൈദ്യന്റെ അടുത്തേക്കു പോവുക. ഡോക്ടർ പ്രാർത്ഥിക്കുമെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ രോഗനിർണ്ണയം ശരിയായിരിക്കുകയും ചികിത്സഫലപ്രദമായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. ദൈവം നിങ്ങളെ സൗഖ്യമാക്കും.

അവസാനമായി വളരെ ആലോചനകൂടാതെ പ്രധാനതീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കരുത്. പ്രത്യേക കൈവിടാത്തവൻ ഭാഗ്യവാൻ. ശോധനയിൽ തെളിഞ്ഞവൻ നിത്യതേജസ്സിന് അവകാശിയായും. **(അവസാനിച്ചു)**

എഫെസ്യർ 4:11 ൽ പറയുന്നത് ഇടയന്മാർ, ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാർ എന്നിങ്ങനെയാണല്ലോ. 1 കൊരി 12:28 ൽ ഈ കാര്യം പറയുന്നു: “ദൈവം സഭയിൽ ഒന്നാമത് അപ്പോസ്തലന്മാർ, രണ്ടാമത് പ്രവാചകന്മാർ, മൂന്നാമത് ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാർ ഇങ്ങനെ ഓരോരുത്തരെ നിയമിക്കുകയും പിന്നെ വീര്യപ്രവൃത്തികൾ, രോഗശാന്തികളുടെ വരം (ഇവ സുവിശേഷകന്മാർക്കുള്ളതാണ്- പുതിയ നിയമത്തിലുള്ള എല്ലാ സുവിശേഷകന്മാർക്കും രോഗശാന്തിവരം, ഉണ്ടായിരുന്നതായിക്കാണുന്നുണ്ട്.) (തുടർന്ന്) സഹായം ചെയ്യുവാനുള്ള വരം, പരിപാലനവരം, (ഇവ ഇടയന്മാർക്കുള്ളത്), വിവിധ ഭാഷാവരം എന്നിവ നൽകുകയും ചെയ്തു.” ഇതിൽനിന്നും അപ്പോസ്തലന്മാർ, പ്രവാചകന്മാർ, ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാർ എന്നിവരുടെ ശുശ്രൂഷ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശീരിരമാകുന്ന സഭയുടെ പണിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സുവിശേഷകന്റെ ശുശ്രൂഷയെക്കാൾ ദൈവത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ കൂടുതൽ പ്രാധാന്യമുള്ളതാണെന്ന് തെളിയുന്നു. അപ്പോസ്തലന്മാരുടേയും പ്രവാചകന്മാരുടേയും ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാരുടേയും ശുശ്രൂഷകൾക്കു കീഴിലായി സുവിശേഷകൻ തന്റെ ദൈവദത്തമായ ശുശ്രൂഷ ഏറ്റെടുക്കുമ്പോഴാണ് അതിന്റെ ശരിയായ സ്ഥാനം അതിനു ലഭിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ മാത്രമേ അയാളുടെ ശുശ്രൂഷ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശീരിരത്തിന്റെ ആത്മീയവർദ്ധനയ്ക്ക്-പണിതുയർത്തലിന്-ഉപകരിക്കുകയുള്ളൂ. ഇവിടെയാണ് ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ സുവിശേഷപ്രവർത്തനം ദൈവവചനത്തിന്റെ പാതയിൽ നിന്ന് ബഹുദൂരം അകന്നുപോയിട്ടുള്ളത്.

ശിഷ്യരാക്കിക്കൊൾവിൻ

മർക്കോസ് 16:15 ൽ കാണുന്ന ‘സുവിശേഷം പ്രസംഗിപ്പിൻ’ എന്ന കല്പനയുടെ ലക്ഷ്യം മത്തായി 28:19, 20 ൽ കാണുന്ന ‘സകല ജാതികളെയും ശിഷ്യരാക്കിക്കൊൾവിൻ’ എന്ന കല്പനയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ മാത്രമേ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയൂ. മാനസാന്തരപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ദൈവത്തിന്റെ മുഴുവൻ ആലോചന ഈ രണ്ടു വാക്യങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. (തുടരും)

ജീവദൈവങ്ങൾ

ഞാൻ എന്തുകൊണ്ടു വിശ്വസിക്കുന്നു?

ഇത് ഇരുപത്തൊന്നാം നൂറ്റാണ്ട്. ശാസ്ത്രം അരങ്ങു വാഴുന്നകാലം. ശാസ്ത്രത്തിനുവേണ്ടത് യുക്തിയാണ്; വിശ്വാസമല്ല.

ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ഒരു ക്രിസ്തുവിശ്വാസിയായി ജീവിക്കുന്ന ഞാൻ ഈ നൂറ്റാണ്ടിനുചേരാത്തവനാണോ? എന്റെ വിശ്വാസം യുക്തിസഹമല്ലേ?

എന്റെ വിശ്വാസം എനിക്ക് അവിശ്വാസികളുടേയും യുക്തിചിന്തകരുടേയും ശാസ്ത്രത്തെ ദൈവമായിക്കാണുന്നവരുടേയും മുൻപിൽ തെളിയിക്കേണ്ട ബാധ്യതയൊന്നും ഇല്ലെന്ന് പറഞ്ഞു വേണമെങ്കിൽ എനിക്കു മാറിനില്ക്കാം. പക്ഷേ എന്റെ വിശ്വാസത്തിന്റെ ആധാരമായ ബൈബിൾ എന്നോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നു “നിങ്ങൾക്കുള്ള പ്രത്യാശയെപ്പറ്റി വിശദീകരണം ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഏവരോടും മറുപടി പറയാൻ സദാസന്നദ്ധരായിരിക്കുവിൻ” എന്ന്. (1 പത്രോസ് 3:15). അപ്പോൾ പിന്നെ എനിക്ക് ഒഴിഞ്ഞുമാറാൻ കഴിയുന്നതെങ്ങനെ?

ആകട്ടെ, എന്റെ വിശ്വാസത്തെക്കുറിച്ച് വിശദീകരണം ആവശ്യപ്പെടുന്നവരുടെ മുൻപിൽ എനിക്ക് എന്താണു പറയാനുള്ളത്? അവർക്കു വേണ്ടതു യുക്തിയും തെളിവുകളും വാദമുഖങ്ങളുമാണ്. എന്റെ ക്രിസ്തുവിശ്വാസം

ആ നിലയിൽ യുക്തിഭദ്രമാണോ? ഉവ്വ്, തീർച്ചയായും.

ആദ്യമായി ബൈബിളിനെക്കുറിച്ചുതന്നെ ചിന്തിക്കാം. എന്റെ എല്ലാ വിശ്വാസങ്ങളും-ദൈവം, ക്രിസ്തു, പരിശുദ്ധാത്മാവ്, സ്വർഗ്ഗം, നരകം, യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ മടങ്ങിവരവ്, പുനരുത്ഥാനം, ലോകാവസാനം എന്നിങ്ങനെയുള്ളതെല്ലാം-അടിസ്ഥാനപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു ദൈവവചനമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്ന ബൈബിളിലായതിനാൽ തുടക്കത്തിൽത്തന്നെ ബൈബിളിന്റെ ആധികാരികത തെളിയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

എന്തു കൊണ്ടാണു ഞാൻ ബൈബിളിൽ വിശ്വസിക്കുന്നത്? ബൈബിൾ ദൈവവചനമാണെന്നു ഞാൻ എന്തുകൊണ്ടു വിശ്വസിക്കുന്നു?

ബൈബിളിലുള്ള നിറവേറപ്പെട്ട പ്രവചനങ്ങളുടെ എണ്ണമാണ് അതിനെ മറ്റു ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നു വേറിട്ടു നിർത്തുന്നത്. ബുദ്ധൻ, കൺഫ്യൂഷ്യസ്, ലാവോ-ത്സെ തുടങ്ങിയവരുടെ എഴുത്തുകളിലൊന്നും ഭാവിസംബന്ധിച്ച ഒരു പ്രവചനം പോലും കാണുന്നില്ല. ഖുറാനിലാകട്ടെ വ്യക്തമായ ഒരു പ്രവചനമേ കാണുന്നുള്ളൂ. അതു മുഹമ്മദു നബി താൻ പിന്നീട് മക്കയിൽ പോകുമെന്നു പറഞ്ഞ ഒന്നാണ്.

ജീവദൈവങ്ങൾ

താൻ കല്ലറയിൽ നിന്നു ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുമെന്ന് യേശു പറഞ്ഞ പ്രവചനത്തിൽ നിന്ന് ഇത് എത്ര വ്യത്യസ്തം! ഒന്ന് എളുപ്പത്തിൽ നടക്കാവുന്നതും മറ്റേത് മനുഷ്യരെ സംബന്ധിച്ച് ഒരിക്കലും സാധ്യമല്ലാത്തതും!

ബൈബിളിലെ പഴയനിയമത്തിൽ തന്നെ രണ്ടായിരം പ്രവചനങ്ങളാണുള്ളത്-ഭാഗ്യത്തിന് നിറവേറിയ ഒന്നോ രണ്ടോ അഭ്യൂഹങ്ങളല്ല. ബൈബി

ളിലെ പ്രവചനങ്ങൾ വളരെ വ്യക്തവും വിശദാംശങ്ങളോടുകൂടിയവയുമാണ്. അവ നിറവേറിയതിനു ശേഷം ആരെങ്കിലും എഴുതിച്ചേർത്തവയുമല്ല. കാരണം പലപ്രവചനങ്ങളും അതു പ്രവചിച്ച പ്രവാചകൻ മരിച്ച് വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം നിറവേറിയവയാണ്.

നമുക്ക് അത്തരം ചില പ്രവചനങ്ങൾ നോക്കാം: ടയിർ, സീദോൻ എന്നിവ മെഡിറ്ററേനിയൻ സമുദ്രത്തിന്റെ കീഴേക്കേ തീരത്തുള്ള ശ്രദ്ധേയമായ രണ്ടു പുരാതനപട്ടണങ്ങളായിരുന്നു. പഴയനിയമത്തിലെ യെഹൂസ്ക്കിയേൽ എന്ന പ്രവാചകൻ ഇതിൽ ടയിർ നഗരം നശിപ്പിക്കപ്പെടുമെന്നും ഒരിക്കലും അത് വീണ്ടും പണിയപ്പെടുകയില്ലെന്നും മേലിൽ അവിടെ ജനവാസം ഉണ്ടാകയില്ലെന്നും പ്രവചിച്ചു. (യെഹൂസ്ക്കിയേൽ 26:19-21). സീദോൻ എന്ന നഗരത്തെ സംബന്ധിച്ച് അതിലെ നിവാസികൾ കൊല്ലപ്പെടുമെന്നും എന്നാൽ പട്ടണം നിലനിൽക്കുമെന്നുമാണ് യെഹൂസ്ക്കിയേൽ പ്രവചിച്ചത്. (യെഹൂ.28:21-23).

ഈ രണ്ടു പ്രവചനങ്ങളും കൃത്യ

മായിത്തന്നെ നിറവേറിയെന്നു ചരിത്രത്തിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കാം. സീദോൻ നഗരത്തിലെ നാൽപ്പതിനായിരം ജനങ്ങൾ ഈ പ്രവചനത്തിനു ശേഷം ഒരു ആക്രമണത്തിൽ കൊല്ലപ്പെടുകയും എന്നാൽ പട്ടണം നശിപ്പിക്കപ്പെടാതെ നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്തു. (യെഹൂസ്ക്കിയേലിന്റെ പ്രവചനം അങ്ങനെ യായിരുന്നല്ലോ). എന്നാൽ ടയിറിന്റെ കാര്യമോ? അത്

ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ഒരു ക്രിസ്തുവിശ്വാസിയായി ജീവിക്കുന്ന ഞാൻ ഈ നൂറ്റാണ്ടിനുചേരാത്തവനാണോ? എന്റെ വിശ്വാസം യുക്തിസ്ഥമല്ലേ? എന്റെ വിശ്വാസത്തെക്കുറിച്ചു വിശദീകരണം ആവശ്യപ്പെടുന്നവരുടെ മുൻപിൽ എനിക്ക് എന്താണു പറയാനുള്ളത്? അവർക്കു വേണ്ടതു യുക്തിയും തെളിവുകളും വാദമുഖങ്ങളുമാണ്. എന്റെ ക്രിസ്തുവിശ്വാസം ആ നിലയിൽ യുക്തിഭ്രമാണോ? ഉവ്വ്, തീർച്ചയായും.

ഏറ്റവും സമ്പൽസമൃദ്ധിയിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ ടയിറിന്റെ നാശത്തെപ്പറ്റി യെഹൂസ്ക്കിയേൽ വിശദമായി ഇങ്ങനെ പ്രവചിച്ചു: “ടയിറിന്റെ കോട്ടകൾ ഇടിച്ചു നിരത്തി ഗോപുരങ്ങൾ തകർക്കും. മണ്ണ് എല്ലാം അടിച്ചു കോരി ഞാൻ അവളെ വെറും പാറപോലെ ആക്കും. സമുദ്രമധ്യത്തിൽ വലവിരിച്ചുണക്കാൻ ഉള്ള സ്ഥലമായി അവൾ

പരിണമിക്കും. ദൈവമായ കർത്താവ് അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. ഞാനാണ് ഇത് പറയുന്നത്.....നിന്റെ മതിലുകളും മനോഹരങ്ങളായ ഭവനങ്ങളും അവർ നശിപ്പിക്കയും കല്ലും മണ്ണും മരവും സമുദ്രമധ്യത്തിലേക്ക് വലിച്ചെറിയുകയും ചെയ്യും.....ദൈവമായ കർത്താവ് അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. നിന്നെ ഞാൻ വെറും പാറപോലെ ആക്കും. വലവിരിച്ച് ഉണക്കുന്നതിനുള്ള സ്ഥലമായി നീ തീരും. ഒരിക്കലും നീ പുനരുദ്ധരിക്കപ്പെടുകയില്ല. കർത്താവായ ഞാനാണ് ഇത് പറയുന്നത്” (യെഹൂ.26:4,5,12,14).

ഈ പ്രവചനം എഴുതിക്കഴിഞ്ഞ് ചില വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം ബാബിലോണിലെ മഹാനായ നെബുക്കർനേ

സർ തന്റെ സൈന്യവുമായി വന്ന് ടയിറിനെ ഉപരോധിച്ചു. എന്നാൽ 13 വർഷം ടയിർ ബാബിലോൺ രാജാവിന്റെ ഉപരോധത്തിന്റെ മുമ്പിൽ പിടിച്ചു നിന്നു. പക്ഷേ ഒടുവിൽ ബാബിലോൺ സൈന്യത്തിനു മുമ്പിൽ ടയിറിലെ മതിലുകൾ പൊളിഞ്ഞുവീണു. സൈന്യം പട്ടണത്തെ നശിപ്പിച്ചു. ആയിരങ്ങൾ കൊല്ലപ്പെട്ടു. യെഹൂസ്ക്കിയേലിന്റെ ടയിറിനെ സംബന്ധിച്ച പ്രവചനം അങ്ങനെ ഭാഗികമായി നിറവേറി.

എന്നാൽ ആക്രമണത്തിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെട്ട ടയിറിലെ അനേകർ ബോട്ടുകളിൽ കയറി മെഡിറ്ററേനിയൻ സമുദ്രത്തിൽ അരമൈൽ ഉള്ളിലുള്ള ഒരു ദ്വീപിൽ ചെന്നുപറ്റി. അവിടെ അവർ ‘പുതിയ ടയിർ’ നഗരം നിർമ്മിച്ച് താമസം തുടർന്നു.

നോക്കുക: ടയിറിന്റെ മതിലുകൾ വീഴുമെന്നും പട്ടണം നശിപ്പിക്കപ്പെടുമെന്നും നിവാസികൾ കൊല്ലപ്പെടുമെന്നുള്ള യെഹൂസ്ക്കിയേലിന്റെ പ്രവചനം നിറവേറി. എന്നാൽ നഗരത്തിലെ കല്ലും മണ്ണും മരവും സമുദ്രമധ്യത്തിൽ ഇട്ടുകളയുമെന്നും നഗരം പാറപോലെയാക്കുമെന്നും അത് മുക്കുവർ വലവിരിക്കാൻ പറ്റിയ വിജനമായ സ്ഥലമായി മാറുമെന്നുള്ള യെഹൂസ്ക്കിയേലിന്റെ പ്രവചനം നിറവേറപ്പെട്ടില്ല. എന്നാൽ യെഹൂസ്ക്കിയേൽ പ്രവാചകൻ മരിച്ച് 250 വർഷത്തിനു ശേഷം പ്രവചനത്തിന്റെ ഈ ഭാഗവും അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ തന്നെ നിറവേറി.

മഹാനായ അലക്സാണ്ടർ ചക്രവർത്തിയുടെ കാലത്താണ് ഇത് സംഭവിച്ചത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പടയോട്ടക്കാലത്ത് പുതിയടയിർ എന്ന ദ്വീപു നഗരത്തോട് അദ്ദേഹം കീഴടങ്ങാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ദ്വീപുവാസികൾ ആ കല്പന ചിരിച്ചുതള്ളിയപ്പോൾ മഹാനായ അലക്സാണ്ടർ തന്റെ ചീഫ് എൻജിനീയർ ഡിയാഡസിനോട് ആലോചിച്ചശേഷം

ബൈബിളിലെ പഴയനിയമത്തിൽ തന്നെ രണ്ടായിരം പ്രവചനങ്ങളാണുള്ളത്-ഭാഗ്യത്തിന് നിറവേറിയ ഒന്നോ രണ്ടോ അഭ്യൂഹങ്ങളല്ല. ബൈബിളിലെ പ്രവചനങ്ങൾ വളരെ വ്യക്തവും വിശദാംശങ്ങളോടുകൂടിയവയുമാണ്. അവ നിറവേറിയതിനുശേഷം ആരെങ്കിലും എഴുതിച്ചേർത്തവയുമല്ല. കാരണം പലപ്രവചനങ്ങളും അതു പ്രവചിച്ച പ്രവാചകൻ മരിച്ച് വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം നിറവേറിയവയാണ്.

യുദ്ധചരിത്രത്തിലെ ഏറ്റവും ധീരമായ ഒരു നീക്കം നടത്തി. അവർ മെഡിറ്ററേനിയൻ തീരത്ത് നിന്ന് സമുദ്രത്തിൽ അരകിലോമീറ്റർ ഉള്ളിലുള്ള പുതിയ ടയിർദ്വീപ് നഗരത്തിലേക്ക് ഒരു ‘കോസ്വേ’ ഉണ്ടാക്കി എന്നിട്ട് അതിലൂടെ ചെന്ന് പട്ടണത്തെ കീഴടക്കി.

സമുദ്രത്തിൽ അരകിലോമീറ്റർ നീളത്തിൽ കോസ്വേ ഉണ്ടാക്കാനുള്ള സാധനസാമഗ്രികൾ യവനപട്ടാളത്തിന് എവിടെനിന്നു ലഭിച്ചു? സമുദ്രതീരത്തെ പഴയ ടയിർ നഗരത്തിലെ കല്ലുംമണ്ണും മരവും എടുത്ത് സമുദ്രത്തിലിട്ടാണ് അവർ കോസ്വേ നിർമ്മിച്ചത്. മണ്ണെല്ലാം വടിച്ചുമാറ്റി സമുദ്രത്തിൽ ഇട്ടപ്പോൾ പഴയ ടയിർ നഗരം പാറപോലെ ആയി. മുക്കുവർ ഇന്നവിടെ വല ഉണങ്ങാൻ ഇടുന്നു. നോക്കുക: ടയിറിനെ സംബന്ധിച്ച യെഹൂസ്ക്കിയേലിന്റെ പ്രവചനം രണ്ടുഘട്ടമായി പൂർണ്ണമായി നിറവേറി. സംഭവം നടന്നുകഴിഞ്ഞ ശേഷം പ്രവാചകൻ അത് തന്റെ നേരത്തേയുള്ള പ്രവചനം എന്നുമട്ടിൽ എഴുതിച്ചേർത്തതാണെന്ന (ശേഷം പേജ് 42 ൽ)

ആ പാദമുദ്രകളിൽ പദമുനി...

**ചാൾസ് എം. ഷെൽഡൺ
മൊഴിമാറ്റം:ബോബി ചെറിയാൻ**

വായിച്ചു തുടങ്ങാമുൻപ്.....

റെയ്മണ്ട് ഒന്നാം സഭയിലെ ശുശ്രൂഷകനാണ് ഹെൻ‌ട്രി മാക്സ്‌വെൽ. ഞായറാഴ്ച. 'യേശുവിനെ അനുഗമിക്കുക' എന്ന പ്രസംഗത്തിനുശേഷം അദ്ദേഹം ഇരുന്നപ്പോൾ തൊഴിലന്വേഷിച്ച് നടന്ന ഒരാൾ പ്രസംഗപീഠത്തിലേക്ക് കയറിവന്നു. ഒരു അച്ചടിത്തൊഴിലാളിയായ അയാൾക്ക് പത്തുമാസംമുമ്പ് തൊഴിൽ നഷ്ടപ്പെട്ടു. ദാരിദ്ര്യംമൂലം ഭാര്യമരിച്ചു. ഏകമകളെ ഒരു സ്നേഹിതന്റെ വീട്ടിൽ ആക്കിയിട്ട് ജോലിയന്വേഷിച്ച് വന്നതാണ് അയാൾ. യേശുവിനെ അനുഗമിക്കുക എന്ന പ്രസംഗം അയാൾ സദസ്സിൽ ഇരുന്ന് കേട്ടു. പിന്നീട് 'നിങ്ങൾ പ്രായോഗികതലത്തിൽ എങ്ങനെയാണ് യേശുവിനെ അനുഗമിക്കുന്നത്?' എന്ന ചോദ്യം സഭാജനങ്ങളോട് അയാൾ ഉന്നയിച്ചു. ആകെ അമ്പരന്നുപോയ സഭാജനങ്ങൾ അയാളോടുള്ള സഹതാപത്തോടും തങ്ങളുടെ ഉപരിപ്ലവമായ ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിലുള്ള അതുപ്തിയോടുംകൂടെ അയാളുടെ സംസാരം കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ സംസാരം പൂർത്തിയാക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ഹൃദയാഘാതംമൂലം അയാൾ കുഴഞ്ഞുവീണു. തുടർന്നുവായിക്കുക....

2

ഹെൻ‌ട്രി മാക്സ്‌വെല്ലും സഭാംഗങ്ങളിൽ ഒരു പങ്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പഠനമുറിയിൽത്തന്നെയായിരുന്നു. അവിടെ കട്ടിലിൽ കിടന്നിരുന്ന ആ മനുഷ്യൻ വളരെ ആയാസത്തോടെ ശ്വാസോച്ഛ്വാസം ചെയ്യുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അയാളെ എന്തു ചെയ്യണം എന്ന ചോദ്യമുയർന്നപ്പോൾ തന്റെ വീട്ടിൽ അയാൾക്ക് അഭയം നൽകിക്കൊള്ളാമെന്ന് ശുശ്രൂഷകൻ പറഞ്ഞു. തന്റെ വീട്ടിൽ അതിനുള്ള സൗകര്യമുണ്ട്.

“വീട്ടിൽ എന്റെ അമ്മ മാത്രമേയുള്ളൂ. ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ അയാൾക്ക്

ഇടം കൊടുക്കുവാൻ ഞങ്ങൾക്കു സന്തോഷമേയുള്ളൂ.” റേച്ചൽവിൻസ് ലോ പറഞ്ഞു.

അവൾ വളരെ അന്തഃക്ഷോഭമുള്ളവളായി കാണപ്പെട്ടു. അധികമാരും അതു ശ്രദ്ധിച്ചില്ലെങ്കിലും ഒന്നാം സഭയിലെ ആളുകൾക്ക് ഓർമ്മയിൽ കുറിച്ചിട്ടുവാൻ തക്ക ഒരു സംഭവമായിരുന്നു അത്. തികച്ചും അപരിചിതവും കൂലുക്കിയുണർത്തുന്നതുമായ ഒരു അനുഭവം. അയാളെ തന്റെ വീട്ടിലേക്കു ചേർക്കുവാൻ ആ ശുശ്രൂഷകൻ ഉറച്ചതോടെ ഒരു വണ്ടിയിൽ അബോധാവസ്ഥയിലുള്ള, ശ്വാസോച്ഛ്വാസം മാത്രം

ചെയ്യുന്ന, ആ ശരീരത്തെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീട്ടിലെ ഒരു മുറിയിലേക്കു മാറ്റി. ഇതോടെ ഹെൻ‌ട്രി മാക്സ്‌വെല്ലിന്റെ ജീവിതത്തിൽ, അദ്ദേഹം തന്റെ സ്വകാര്യസ്വപ്നങ്ങളിൽ കരുതിയിരുന്ന, ശിഷ്യത്വത്തെ സംബന്ധിച്ച് അദ്ദേഹം നൽകിയ പിൻക്കാലപാഠങ്ങൾക്ക് നാദിയായ പുതിയ ഒരു അദ്ധ്യായത്തിന് ആരംഭം കുറിക്കുകയായിരുന്നു.

ആ സഭയിൽ ഈ സംഭവം വലിയ ഒരു ആവേശമുണർത്തി. ഒരാഴ്ചയോളം ആളുകൾ മറ്റൊന്നും സംസാരിച്ചില്ല. ഒരു മനുഷ്യൻ തന്റെ കടുത്ത സാഹചര്യങ്ങളുളവാക്കിയ മാനസിക വിഭ്രാന്തിയിൽ സഭയിലേക്കു കടന്നുവന്ന് പരിസരബോധമില്ലാതെ എന്തൊക്കെയോ പിച്ചും പേയും വിളിച്ചുകൂവി എന്നതായിരുന്നു ഭൂരിപക്ഷത്തിനിടയിലെ പൊതുഅഭിപ്രായം. എന്നാൽ അയാളുടെ വാക്കുകളിലെങ്ങും തന്നെ പരാതിയോ കയ്പോ ഒന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നും അവർ നിരീക്ഷിക്കുന്നു. ഒരു പ്രത്യേകവിഷയത്തിൽ വ്യക്തത ആവശ്യപ്പെടുംവണ്ണം ശാന്ത സ്വരത്തിൽ ക്ഷമാപണത്തോടെയായിരുന്നു അയാൾ സംസാരിച്ചതെന്നും അവർ സമ്മതിക്കുന്നു.

ശുശ്രൂഷകന്റെ വീട്ടിലെത്തിയതിനുശേഷം അയാളുടെ ആരോഗ്യനിലയിൽ വലിയ മാറ്റം ഉണ്ടായി. ഡോക്ടർ അക്കാര്യം സൂചിപ്പിച്ചു എങ്കിലും ആശാജനകമായ ഒരു നിലയിലേക്കു കാര്യങ്ങൾ എത്തിയതായി പറഞ്ഞില്ല. ശനിയാഴ്ച പ്രഭാതമെത്തിയിട്ടും പറയത്തക്കപുരോഗതി ഒന്നുമില്ലാതെ തുടർന്നു. ആഴ്ചയിലെ അവസാനദിനത്തിന്റെ സമാപനമെത്തുമ്പോഴേക്കും നില പരുങ്ങലിലായി. ഞായറാഴ്ച പുലർച്ചെ ഒരുമണിയായപ്പോൾ ബോധം വീണ്ടുകിട്ടിയപ്പോലെ ഉണർന്ന് തന്റെ മകൾ എത്തിയോ

എന്ന് അന്വേഷിച്ചു. അയാളുടെ ഉടുപ്പിന്റെ കീശയിൽ കണ്ടെത്തിയ ഒരു കത്തിൽ നിന്നും ലഭിച്ച മേൽവിലാസം ഉപയോഗിച്ച് ഉടൻ തന്നെ ശുശ്രൂഷകൻ മകൾക്കു വേണ്ടി ആളയച്ചു. ഹൃദയാഘാതമുണ്ടായശേഷം ഏതാനും നിമിഷങ്ങൾ മാത്രമേ സുബോധത്തോടെ സംസാരിക്കാൻ അയാൾക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ.

“നിങ്ങളുടെ കുട്ടി വരുന്നുണ്ട്. അവൾ താമസിയാതെ ഇവിടെയെത്തും”. അവിടെ കിടക്കയ്ക്കരികിലിരുന്നു കൊണ്ട് മാക്സ്‌വെൽ പറഞ്ഞു. മിക്കവാറും രാത്രികളിലെല്ലാം തന്നെ ആ കിടക്കയ്ക്കരികിൽ അദ്ദേഹം ഉണർന്നിരുന്നതിനാൽ ഒരാഴ്ചത്തെ ഉറക്കക്ഷീണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്തു പ്രകടമായിരുന്നു.

“ഞാൻ അവളെ ഈ ലോകത്തു വച്ച് ഇനി ഒരിക്കലും കാണുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.” ആ മനുഷ്യന്റെ ചുണ്ടുകൾ മന്ത്രിച്ചു. “താങ്കൾ എനിക്കു നല്ല കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തു. യേശുവും ഇങ്ങനെതന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു എന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നു.”

ചില നിമിഷങ്ങൾ മുകളായി കടന്നുപോയി. പെട്ടെന്ന് അയാളുടെ തല ഒരു വശത്തേക്കു ചാഞ്ഞു. മാക്സ്‌വെല്ലിന് ഒന്നും മനസ്സിലായില്ല. “കഴിഞ്ഞു.” എന്ന് ഡോക്ടർ പറഞ്ഞപ്പോഴാണ് മാക്സ്‌വെൽ ആ യാഥാർത്ഥ്യം തിരിച്ചറിഞ്ഞത്.

കഴിഞ്ഞ ഞായറാഴ്ച പോലെ തന്നെ തെളിഞ്ഞ കാലാവസ്ഥയായിരുന്നു ഈ ഞായറാഴ്ചയും. എന്നത്തേക്കാളും വലിയ ഒരു ആൾക്കൂട്ടത്തെ യായിരുന്നു അന്ന് മാക്സ്‌വെൽ പ്രസംഗപീഠത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ട് അഭിമുഖീകരിച്ചത്. സുദീർഘമായ ഒരു രോഗശയ്യയിൽ നിന്നും എണീറ്റുവന്നവനെപ്പോലെ അദ്ദേഹം പരീക്ഷണനായി കാണപ്പെട്ടു. മരിച്ചു പോയ ആ മനു

ജീവജന്മപ്പീകൾ

നവംബർ 2006

ജീവജന്മപ്പീകൾ

നവംബർ 2006

ഷ്യന്റെ മരണത്തിനു ശേഷം എത്തിയ അയാളുടെ മകളോടൊപ്പം വീട്ടിൽ തങ്ങുകയായിരുന്നു ശുശ്രൂഷകന്റെ ഭാര്യ. പ്രസംഗ പീഠത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം തന്റെ ബൈബിൾ തുറന്ന് അതിനുള്ളിൽ വച്ചിരുന്ന അറിയിപ്പുകൾ വശത്തുള്ള ഡെസ്ക്കിൽ അടുക്കിവയ്ക്കുമ്പോൾ കൺമുമ്പിൽ തന്റെ വീട്ടിലെ മുറിയിൽ എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളിൽ നിന്നും മുക്തനായി മരിച്ചുകിടക്കുന്ന ആ മനുഷ്യന്റെ മുഖം തെളിഞ്ഞു നിന്നു.

ഒരിക്കലും സംഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു കാര്യം കൂടി അന്നു സംഭവിച്ചു. കുറിപ്പുകളില്ലാതെ ഹെന്റി മാക്സ്വെൽ പ്രസംഗിച്ചതായി ആരും തന്നെ ഓർക്കുന്നുണ്ടാവില്ല. തന്റെ ശുശ്രൂഷയുടെ ആദ്യ കാലങ്ങളിലെങ്ങോ അങ്ങനെ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും പിൽക്കാലത്തെല്ലാം തന്റെ പ്രസംഗത്തിലെ ഓരോ വാക്കും ശ്രദ്ധയോടെ തിരഞ്ഞെടുത്തതായിരുന്നു. അതൊക്കെയും എഴുതിവയ്ക്കുകയും കുറിപ്പുകൾ തയ്യാറാക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അന്നു പ്രത്യേക ഒരുക്കമോ കുറിപ്പോ കൂടാതെ അദ്ദേഹത്തിനു സംസാരിക്കേണ്ടി വന്നു. കുറിക്കുകൊള്ളുന്ന വാക്കുകളും അലങ്കാരങ്ങളുമുള്ള, മതിപ്പുള്ളവാക്കുന്ന, ഒരു പ്രസംഗമായിരുന്നില്ല അന്നത്തേത്. വാക്കുകൾക്കും വാക്യങ്ങൾക്കുമിടയിൽ ഗണ്യമായ ഇടവേളകളുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ എങ്ങനെ പ്രകടിപ്പിക്കണമെന്ന് അറിയാത്ത, പുറത്തേക്കു വരാൻ മടിക്കുന്ന, എന്തൊക്കെയോ ആശയങ്ങളുള്ളതുപോലെ കാണപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം അന്നേക്കു പ്രസംഗിക്കാൻ തെരഞ്ഞെടുത്ത വിഷയത്തിൽ കൂടി അതു പുറത്തേക്കുവരുമായിരുന്നില്ല. പ്രസംഗത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ അദ്ദേഹം അല്പം ശക്തി സംഭരിച്ചു. ബൈബിൾ അടച്ചുവെച്ചു

പ്രസംഗ പീഠത്തിന്റെ വശത്തെ ഡെസ്ക്കിനു മുമ്പിലേക്കു മാറിനിന്നു. എന്നിട്ടു കഴിഞ്ഞ ഞായറാഴ്ചത്തെ സംഭവത്തിലേക്കു അവരുടെ ശ്രദ്ധതിരിച്ചു.

“നമ്മുടെ സഹോദരൻ ഇന്നു പ്രഭാതത്തിൽ മരിച്ചു” അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചുണ്ടുകളിൽ നിന്നും ഒരിക്കലും കേട്ടിട്ടില്ലാത്ത ഒരു ശബ്ദവും വികാരവുമായിരുന്നു ആ വാക്കുകൾക്ക്. “അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ച അധികം വിവരങ്ങളൊന്നും എനിക്ക് ശേഖരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ചിക്കാഗോയിൽ ഒരു സഹോദരിയുണ്ടെന്നറിഞ്ഞു. അവർക്ക് വിവരം നൽകിയെങ്കിലും മറുപടി ഒന്നും ലഭിച്ചിട്ടില്ല. മകൾ കാലത്തെ എത്തിച്ചേർന്നു. ഇപ്പോൾ നമ്മോടൊപ്പമുണ്ട്.”

അദ്ദേഹം സഭയെ മുഴുവനും ഒന്നു നോക്കി. ഒരിക്കലും കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത അനേകം മുഖങ്ങൾ അവിടെയുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നി. ഇക്കഴിഞ്ഞ ദിവസങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം കടന്നുപോയ അനുഭവങ്ങളെയും ഇപ്പോൾ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങളെയും കുറിച്ച് പറയുവാൻ എന്തുകൊണ്ടോ കഴിയുന്നില്ല. എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വികാരങ്ങളുടെ ഒരംശം അവരിലേക്കു പകരുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞു. തങ്ങളുടെ വികാരങ്ങൾ മറ്റുള്ളവരിലേക്ക് അലസമായി പകരുന്ന സഹജ സ്വഭാവത്തിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്നതുപോലെ ഒന്നല്ല അത് എന്നദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി. തന്റെ ഹൃദയത്തിലെ സന്ദേശം അവരിൽ എത്തിക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യബോധത്തോടെയായിരുന്നു അത്.

അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ തുടർന്നു.

“കഴിഞ്ഞ ഞായറാഴ്ച ആ അപരിചിതന്റെ വാക്കുകൾ എന്റെ ഉള്ളിൽ വളരെ ശക്തമായ ചലനങ്ങൾ ഉളവാക്കി. എന്റെ വീട്ടിൽക്കിടന്ന് ആ വ്യക്തി

മരിയ്ക്കുകയും ചെയ്തതോടെ അദ്ദേഹം ഉയർത്തിയതും ഞാൻ ഒരിക്കലും എന്നോടു ചോദിച്ചിട്ടില്ലാത്തതുമായ ഒരു ചോദ്യം “യേശുവിനെ അനുഗമിക്കുക എന്നതിലൂടെ അർത്ഥമാക്കുന്നതെന്ത്?” എനിക്ക് എന്നിൽനിന്നോ നിങ്ങളിൽനിന്നോ മറുപടിയ്ക്കാൻ കഴിയാത്തത്ര ശക്തമായ ഒരു ചലനമായി എന്നിൽ ഉയർന്നു നിൽക്കുന്നു. എനിക്ക് ഇവിടെയിരിക്കുന്ന ആരെക്കുറിച്ചും, ഒരുപരിധിവരെ എന്നെക്കുറിച്ചും, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളിൽ ഒരു കുറ്റബോധവും തോന്നുന്നില്ല.

എന്നാൽ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളെ ഊർക്കിയഥാർത്ഥവസ്തുതകളായിരിക്കയാൽ നമ്മുടെ പരിധിയിൽ നാം അതിനുള്ളതരം കണ്ടെത്താൻ ഒരു നീക്കവും നടത്തുന്നില്ലെങ്കിൽ ക്രിസ്തുശിഷ്യർ എന്ന നിലയിൽ നാം കുറ്റക്കാരായിരിക്കും. കഴിഞ്ഞ ഞായറാഴ്ച ഇവിടെ കേട്ട കാര്യങ്ങളത്രയും നമ്മുടെ

തുപോലുള്ള സഭകളിലെ ക്രിസ്തീയതയ്ക്കു നേരേ ഉയർന്ന ഒരു വെല്ലുവിളി ആയിരുന്നു. അന്നുമുതൽ ഓരോ ദിവസം കഴിയുന്തോറും ഇക്കാര്യത്തിൽ എനിക്കുള്ള ബോധ്യം ശക്തമായിട്ടേ ഉള്ളൂ.

“അതുകൊണ്ട് ഏതു സമയത്തേക്കാളുമുപരി കഴിഞ്ഞ ഞായറാഴ്ച ഇവിടെ കേട്ട കാര്യങ്ങളോടുള്ള ശരി

യായ പ്രതികരണമെന്ന നിലയ്ക്ക് ഒരു ലക്ഷ്യവും പദ്ധതിയും ഉണ്ടാക്കുവാനുള്ള ഏറ്റവും നല്ല സമയം ഇതുതന്നെ എന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ അതങ്ങനെതന്നെയോ എന്ന്”

അദ്ദേഹം ഒന്നു നിർത്തിയിട്ട് എല്ലാ മുഖങ്ങളിലേക്കും മാറിമാറി നോക്കി. ഈ ഒന്നാം സഭയിൽ ആത്മാർത്ഥതയുള്ള ശക്തരായ ഏതാനും സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. റെയ്മണ്ടിലെ, ‘റെയ്മണ്ട് ഡെയ്ലി ന്യൂസ്’ എന്ന ദിനപത്രത്തിന്റെ പത്രാധിപരായ

എഡ്വാർഡ് നോർമൻ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖം മാക്സ്വെല്ലിനു കാണാൻ കഴിയുമായിരുന്നു. കഴിഞ്ഞ പത്തുവർഷമായി എഡ്വാർഡ് ഈ ഒന്നാം സഭയിലെ അംഗമാണ്. ആ സമൂഹത്തിൽ ഇത്രയും മാനുതയുള്ള മറ്റൊരാളുമില്ല. ബിസിനസ്സിലേക്കു പിറന്നുവീണ, പ്രശസ്തമായ

റെയിൽ റോഡിലെ കടകളുടെ എല്ലാം സാരഥ്യം വഹിക്കുന്ന അലക്സാണ്ടർ പവേഴ്സ് ആണ് മറ്റൊരാൾ. അതിനടുത്തു റെയ്മണ്ട് നഗരപ്രാന്തത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന പ്രശസ്തമായ ലിങ്കൺ കോളജിന്റെ പ്രസിഡന്റായ ഡൊണാൾഡ് മാർഷ് ഇരിക്കുന്നു. അതിനടുത്തിരിക്കുന്നതു പ്രമുഖ വ്യാപാരിയായ മിൽട്ടൺ റൈറ്റ്. തന്റെ

“യേശു ആയിരുന്നെങ്കിൽ എന്തു ചെയ്യുമായിരുന്നു? എന്നതായിരിക്കും നമ്മുടെ പ്രമാണം. നമ്മുടെ വീടുകളിൽ, ചുറ്റുപാടുകളിൽ, നമ്മുടെ ജോലി സ്ഥലങ്ങളിൽ തുടങ്ങി നാം ഇടപെടുന്ന ഏതു കാര്യത്തിലും ഈ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നാം കാര്യങ്ങളെ ചെയ്യുന്നു. പെട്ടെന്ന് എന്തെങ്കിലും മാറ്റങ്ങളോ ഫലങ്ങളോ നാം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നില്ല. മറ്റൊരാൾ തലത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ പഠിപ്പിച്ചതുപോലെ അക്ഷരികമായിത്തന്നെ യേശുവിനെ അനുഗമിക്കുവാൻ നാം പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുന്നു. നാം അറിയുന്നേടത്തോളം ഏറ്റവും ചേർന്നു നടക്കുവാൻ. അപ്രകാരം സ്വയം സമർപ്പിക്കുന്നവർ ഇന്നുമുതൽ ഒരു വർഷത്തേക്ക് അങ്ങനെ ചെയ്യുമെന്ന് പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യണം”.

പല വ്യാപാരകേന്ദ്രങ്ങളിലായി നൂറുകണക്കിനാളുകൾ ജോലി ചെയ്യുന്നു. യുവാവെങ്കിലും കൂടുതൽ വൈദഗ്ദ്ധ്യം ആവശ്യമുള്ള സങ്കീർണ്ണമായ ശസ്ത്രക്രിയകളിൽ പ്രമാണിത്തമുള്ള ഡോക്ടർ വെസ്റ്റ്, പ്രശസ്ത നോവൽ സാഹിത്യകാരനായ ജാസ് പർ ചേസ്, അത്യുപരിവൃദ്ധമായ ബുദ്ധിശക്തിയും സൗന്ദര്യവും കൊണ്ട് അനുഗൃഹീതയായ മിസ് വെർജീനിയ പേജ് എന്ന കോടീശ്വരി, ഗായകസംഘത്തിലെ അനുഗൃഹീത ശബ്ദത്തിനുമായ മിസ് റോച്ചൽ വിൻസ്റ്റോ... തുടങ്ങിയ മുഖങ്ങളെല്ലാം മാക്സ് വെല്ലിനെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നത് അദ്ദേഹത്തിനു കാണാമായിരുന്നു.

പക്ഷേ താൻ പറയാൻ പോകുന്ന കാര്യങ്ങളോട് എത്രപേർ യോജിക്കും എന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നു. അവരിലധികം പേരും ഈ സമൂഹത്തിൽ ഓരോ മേഖലകളിലെ പ്രമാണിമാരാണ്. ശക്തരാണ്. കഴിഞ്ഞ ഞായറാഴ്ചത്തെ സംഭവത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ആയതുകൊണ്ടുമാത്രമാണ് അദ്ദേഹം ഇക്കാര്യങ്ങളെ സന്തോഷത്തോടെ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. ഏറ്റവും നാടകീയമായ നിലയിൽ ആകർഷകമായി അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതന്റെ പ്രസംഗങ്ങളെക്കാൾ ഹൃദയസ്പൃക്കായി അവതരിപ്പിക്കുവാൻ നിർത്തിനിർത്തി വാക്കുകളെ തെരഞ്ഞെടുത്തായിരുന്നു അദ്ദേഹം സംസാരിച്ചത്.

“പ്രയോഗത്തിലാക്കുവാൻ തികച്ചും അസാധ്യമെന്നോ അസാധാരണമെന്നോ നമുക്കു ബാധ്യതയില്ലാതെന്നോ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ തോന്നുന്ന ഒരു പ്രമേയമല്ല ഞാൻ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഇവിടെയിരിക്കുന്ന അധികം പേർക്കും അങ്ങനെ തോന്നിയേക്കാം എന്ന ചിന്തയോടെയാണ് ഞാനിവിടെ നില്ക്കുന്നത്. നിങ്ങൾക്കു

കാര്യം വ്യക്തമായിരിക്കാൻ വേണ്ടി ഞാൻ അതു വളച്ചു കെട്ടിപ്പൊതു അങ്ങുപറയാം. എനിക്ക് ഈ ഒന്നാം സഭയിൽ നിന്നും സന്നദ്ധസേവകരെ ആവശ്യമുണ്ട്. അവർ അടുത്ത ഒരു വർഷത്തേക്ക് തങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന ഏതു കാര്യത്തിലും “എന്റെ സ്ഥാനത്ത് യേശു ആയിരുന്നുവെങ്കിൽ എന്തു ചെയ്യുമായിരുന്നു” എന്നു സ്വയം ചോദിക്കുകയും യേശു ഇങ്ങനെ ചെയ്യുമായിരുന്നു എന്നു തങ്ങൾക്കു ബോധ്യമാകുവാനും കാര്യങ്ങളെ ചെയ്യുവാൻ സത്യസന്ധമായും ആത്മാർത്ഥമായും ദൃഢനിശ്ചയം ചെയ്യുകയും വേണം. അതിന്റെ ഭവിഷ്യത്ത് എന്തുതന്നെ ആയിരുന്നാലും മറിച്ച് ഒരു കാര്യവും ചെയ്യുകയില്ല എന്ന നിലപാടിൽ ഉറച്ചു നിൽക്കണം. ഞാനും തീർച്ചയായും ഈ സന്നദ്ധസേനയിലെ ഒരു ഭടനായിരിക്കും. ഭാവിയിലെ എന്റെ പെരുമാറ്റങ്ങളിൽ സഭ ആകുലപ്പെടുകയില്ലെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. യേശു ചെയ്യുമെന്നു നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്ന തരത്തിൽ ആരെങ്കിലും ചെയ്യുന്നതോ പെരുമാറുന്നതോ ആയ യാതൊരു പെരുമാറ്റത്തേയോ പ്രവൃത്തിയേയോ ഞാൻ ഒരുതരത്തിലും എതിർക്കുകയോ തടസ്സപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യുന്നതല്ല.

“ഞാൻ എന്റെ ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തമാക്കിയെന്നു കരുതട്ടെ. ഈ യോഗത്തിനു ശേഷം എന്തോടൊപ്പം ചേരാനാഗ്രഹിക്കുന്നവർ ഭാവി പരിപാടികൾ ആലോചിക്കുന്നതിനായി ഇവിടെ നിൽക്കണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. “യേശു ആയിരുന്നെങ്കിൽ എന്തു ചെയ്യുമായിരുന്നു” എന്നതായിരിക്കും നമ്മുടെ പ്രമാണം. നമ്മുടെ വീടുകളിൽ, ചുറ്റുപാടുകളിൽ, നമ്മുടെ ജോലിസ്ഥലങ്ങളിൽ തുടങ്ങി നാം ഇടപെടുന്ന ഏതു കാര്യത്തിലും ഈ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നാം കാര്യങ്ങളെ ചെയ്യു

മുതദേഹം കിടക്കുന്ന മുറിയിലേക്ക് അദ്ദേഹം വന്നു. ആ മുഖത്തേക്കു നോക്കിയിരിക്കുമ്പോൾ ശക്തിയ്ക്കും ജ്ഞാനത്തിനും വേണ്ടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയം നിലവിളിക്കുകയായിരുന്നു.

ന്നു. പെട്ടെന്ന് എന്തെങ്കിലും മാറ്റങ്ങളോ ഫലങ്ങളോ നാം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നില്ല. മറ്റൊരു തരത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ പഠിപ്പിച്ചതുപോലെ അക്ഷരികമായിത്തന്നെ അനുഗമിക്കുവാൻ നാം പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുന്നു. നാം അറിയുന്നേടത്തോളം ഏറ്റവും ചേർന്നു നടക്കുവാൻ. അപ്രകാരം സ്വയം സമർപ്പിക്കുന്നവർ ഇന്നുമുതൽ ഒരു വർഷത്തേക്ക് അങ്ങനെ ചെയ്യുമെന്ന് പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യണം”.

ഹെന്റി മാക്സ് വെൽ ഒന്നു നിർത്തിയിട്ട് ആളുകളുടെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി. അത്രയും സാധാരണമായി ചെയ്ത് ഒരു പ്രസ്താവന ഉണ്ടാക്കിയ അമ്പരപ്പ് വർണ്ണിക്കാൻ കഴിയില്ല. ആളുകൾ ആശ്ചര്യത്തോടെ പരസ്പരം നോക്കി. ശിഷ്യത്വത്തെക്കുറിച്ച് ഹെന്റി മാക്സ് വെൽ ഇങ്ങനെ

പറയുമെന്ന് ആരും കരുതിയില്ല. സഭയിൽ ആശയക്കുഴപ്പമുണ്ടായി എന്നതു വ്യക്തമായിരുന്നു. മാക്സ് വെൽ പറഞ്ഞ കാര്യം വ്യക്തമായിരുന്നു എങ്കിലും യേശുവിന്റെ ഉപദേശങ്ങളും മാതൃകയും പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തുന്ന വിധങ്ങളെക്കുറിച്ച് അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു.

ഒരു ചെറുപ്രാർത്ഥനയോടെ മാക്സ് വെൽ യോഗം അവസാനിപ്പിച്ചു. ആശീർവാദത്തിനുശേഷം ഓർഗനിൽ നിന്നും ഒഴുകിയ ഒരു പാട്ടിന്റെ രാഗത്തോടൊപ്പം ആളുകൾ പുറത്തേക്കൊഴുകുവാൻ തുടങ്ങി. സംവാദമുഖരിതമായ അന്തരീക്ഷത്തിൽ. മാക്സ് വെല്ലിന്റെ വെല്ലുവിളിയുടെ ചുടേറ്റുവാങ്ങിയവർ ചെറുസംഘങ്ങളായി തിരിഞ്ഞുനിന്ന് ചർച്ച ചെയ്തു. വലിയ ചർച്ചകൾക്കു വഴിതുറക്കുന്ന ഒരു വെല്ലുവിളിയായിരുന്നു അതെന്നു

ഉള്ളത് വ്യക്തമായിരുന്നു.

അവിടെ കൂടി നിന്നവരോട് താത്പര്യമുള്ളവർ ഹാളിനു സമീപമുള്ള പഠനമുറിയിലേക്കു കടന്നിരിക്കാൻ മാക്സ് വെൽ നിർദ്ദേശിച്ചു. എന്നിട്ടു ഹാളിനു മുമ്പിൽ പലരോടും സംസാരിക്കുവാനായി അദ്ദേഹം ഏതാനും മിനിറ്റുകൾക്കുടി ചെലവഴിച്ചു. തിരികെ വരുമ്പോൾ സഭാഹാൾ ശൂന്യമായിരുന്നു. സമീപത്തുള്ള പഠനമുറിയിലേക്കു കടക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനുതന്നെ അത്ഭുതവും ഞെട്ടലുമുണ്ടായി. തന്റെ സഭയിലെ പലരെക്കുറിച്ചും അദ്ദേഹത്തിനു ഇത്രത്തോളം മതിപ്പുണ്ടായിരുന്നില്ല. താൻ പ്രതീക്ഷിക്കാത്ത പലരും ശിഷ്യത്വത്തിന്റെ പാതയുടെ വെല്ലുവിളികളെ നേരിടാൻ തയ്യാറായി ആ മുറിയിൽ കാത്തിരിപ്പുണ്ടായിരുന്നു. ഏകദേശം അൻപതു പേരോളം അവിടെ കൂടിയിരുന്നു. അവരിൽ റെയ്ച്ചൽ വിൻസ്റ്റോയും വെർജിനിയ പേജും നോർമനും പ്രസിഡന്റ് മാർഷും അലക്സാണ്ടർ പവേഴ്സും മിൽട്ടൺ റൈറ്റും ഡോക്ടർ വെസ്റ്റും ജാസ് പർ ചേസും ഉണ്ടായിരുന്നു.

അദ്ദേഹം പഠനമുറിയുടെ വാതിൽ ചാരിയിട്ട് കൂടിയിരുന്നവരുടെ മുമ്പിൽ നിലകൊണ്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖം വിവർണ്ണമായിരുന്നു. ചുണ്ടുകൾ വികാരം കൊണ്ടു വിറയ്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹവും സഭയും മുഖോദി ക്കലുമല്ലാത്ത വിധത്തിൽ പച്ചയായ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾക്ക് അഭിമുഖമായി നിൽക്കുകയായിരുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവ് ഒരു വ്യക്തിയിൽ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ മാത്രമേ ശീലങ്ങളിലും പതിവുരീതിയിലുള്ള ചിന്ത, പ്രസംഗം, പ്രവൃത്തി ഇവകളിലും തളയ്ക്കപ്പെട്ടു പോയ ഒരു ജീവിതത്തിന്റെ ദിശ എങ്ങനെ വ്യത്യസ്തപ്പെടും എന്നു നമുക്കു പറയാൻ കഴിയൂ. താൻ എന്തൊക്കെ കാര്യങ്ങളിൽ

ലൂടെ കടന്നുപോകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു എന്ന് ഹെന്റിമാക്സ് വെല്ലിന് അറിഞ്ഞുകൂടായിരുന്നു. എന്നാൽ ക്രിസ്തു ശിഷ്യത്വത്തെക്കുറിച്ചു തന്റെയുള്ളിൽ നിലവിലുള്ള എല്ലാ നിർവ്വചനങ്ങളെയും കടപുഴക്കിയെറിയാൻ പോകുന്ന ഒന്നിലേക്കാണ് താൻ കടക്കാൻ പോകുന്നതെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് ബോധമുണ്ടായിരുന്നു. ഈ സമയത്തു തന്റെ മുമ്പിലിരിക്കുന്നവരുടെ മുഖങ്ങളും അളക്കാൻ കഴിയാത്തത്ര വികാരസാന്ദ്രമായി കാണപ്പെട്ടു.

എല്ലാവരും തന്നോടൊപ്പം പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം അഭ്യർത്ഥിച്ചു. ആ അഭ്യർത്ഥനയുടെ വാക്കുകളിൽത്തന്നെ ആത്മാവിന്റെ ഒരു സ്വർഗ്ഗം എല്ലാവർക്കും അനുഭവിപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. പ്രാർത്ഥന ആരംഭിച്ചതോടെ ആത്മാവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം എല്ലാവർക്കും അനുഭവഭേദമായി. അതു വർദ്ധിച്ചുവന്നു. അതു ദൃശ്യമാണോ എന്നു തോന്നുംവിധം മുറിയിൽ നിറഞ്ഞു. പ്രാർത്ഥന അവസാനിച്ചു. നിമിഷങ്ങളോളം നിശ്ശബ്ദത വാണു. എല്ലാ തലകളും കുനിഞ്ഞുതന്നെയിരുന്നു. ഹെന്റിമാക്സ് വെല്ലിന്റെ മുഖത്തു കൂടി കണ്ണുനീർ ധാരധാരയായി ഒഴുകുന്നുണ്ടായിരുന്നു. യജമാനന്റെ കാല്പാടുകളെ പിൻഗമിക്കുവാൻ തങ്ങൾ എടുത്ത തീരുമാനത്തിന് അവരുടെ ഹൃദയത്തിലുണ്ടായ ഉറപ്പിന് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നും ലഭിക്കുന്ന ഒരു അംഗീകാരശബ്ദത്തിനുപോലും കൂടുതൽ ശക്തി നൽകുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല. അങ്ങനെ റെയ്മണ്ടിലെ ഒന്നാം സഭയിൽ ഉടലെടുത്ത ഗൗരവമേറിയ ആ പ്രസ്ഥാനത്തിന് നാദി കുറിച്ചു.

“നാം എന്തു തീരുമാനമാണ് എടുത്തിരിക്കുന്നതെന്ന് നിങ്ങൾ വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്.” പതിഞ്ഞ

ശബ്ദത്തിൽ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു തുടങ്ങി. “നാം എന്തു ചെയ്യുവാൻ ആരംഭിക്കുമ്പോഴും “എന്റെ സ്ഥാനത്ത് യേശുവായിരുന്നുവെങ്കിൽ എങ്ങനെ” എന്ന ചോദ്യവുമായി നാം ആരംഭിക്കും -അതിന്റെ ഭവിഷ്യത്ത് എന്തുതന്നെ ആയിരുന്നാലും. കഴിഞ്ഞ ഒരാഴ്ച കൊണ്ടുതന്നെ എന്റെ ജീവിതത്തിൽ വലിയ മാറ്റം ഉണ്ടായതായി എനിക്കു മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ട്. കഴിഞ്ഞ ഞായറാഴ്ചയ്ക്കുശേഷമുണ്ടായ അനുഭവങ്ങൾ ശിഷ്യത്വത്തെക്കുറിച്ച് എന്നിലുണ്ടായിരുന്ന മുൻധാരണകൾക്കുമേൽ ഒരു അസംതൃപ്തി ഉളവാക്കുകയും ഇത്തരം ചില കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുവാനായി പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. എനിക്കു ഏകനായി അപ്രകാരം ചെയ്യാനുള്ള ധൈര്യമില്ല. ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ കരങ്ങൾ എന്നെ പിടിച്ചു നടത്തുന്നതായി ഞാൻ അറിയുന്നു. ആ സ്വർഗ്ഗീയ ശക്തി ഇപ്രകാരം തീരുമാനമെടുക്കുവാൻ നിങ്ങളെയും പ്രേരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.”

“നാം എന്താണ് ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുന്നതെന്നു നിങ്ങൾ പൂർണ്ണമായി ധരിച്ചിട്ടുണ്ടോ?”

“ഞാൻ ഒന്നു ചോദിക്കട്ടെ” റേച്ചൽ വിൻസ്ലോ പറഞ്ഞു. എല്ലാവരുടെയും കണ്ണുകൾ അവളുടെ മുഖത്തേക്കു തിരിഞ്ഞു. ശാരീരികസൗന്ദര്യത്തിനു നൽകാൻ കഴിയാത്ത ഒരു ശോഭ അവളുടെ മുഖത്തു വിളങ്ങിയിരുന്നു. “ഓരോ കാര്യത്തിലും യേശു എന്തു ചെയ്യുമായിരുന്നു എന്നുള്ള അറിവ് നമുക്ക് എവിടെ നിന്നു ലഭിക്കും? എന്റെ കാര്യങ്ങളിൽ ആരാണ് അതു തീരുമാനിക്കുക? പ്രത്യേകിച്ചും ഇതൊരു വ്യത്യസ്തമായ കാലഘട്ടമാണ്. നമ്മുടെ സംസ്കാരവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പല സംഗതികളെ സംബന്ധിച്ചും യേശുവിന്റെ ഉപദേശങ്ങളിൽ

ഒരു സൂചന പോലുമില്ല. അത്തരം പ്രശ്നങ്ങളിൽ ഞാൻ എന്തുചെയ്യണമെന്ന് അല്ലെങ്കിൽ അവൻ എന്തു ചെയ്യുമെന്ന് എനിക്കെങ്ങനെ അറിയാൻ കഴിയും?”

“എനിക്കത്തരം വഴികളൊന്നുമറിഞ്ഞുകൂടാ.” ശുശ്രൂഷകൻ തുറന്നുപറഞ്ഞു. “പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ യേശുവിനെ കൂടുതൽ അറിയാൻ ശ്രമിക്കുക എന്നതല്ലാതെ മറ്റൊരു വഴിയുമില്ല. പരിശുദ്ധാത്മാവിനെക്കുറിച്ച് യേശു ശിഷ്യന്മാരോടു പറഞ്ഞത് ഓർമ്മിക്കുക: “സത്യത്തിന്റെ ആത്മാവു വരുമ്പോഴോ അവൻ നിങ്ങളെ സകല സത്യത്തിലും വഴിനടത്തും. അവൻ സ്വയമായി സംസാരിക്കാതെ താൻ കേൾക്കുന്നതു സംസാരിക്കുകയും വരുവാനുള്ളതു നിങ്ങൾക്കു അറിയിച്ചുതരികയും ചെയ്യും. അവൻ എനിക്കുള്ളതിൽനിന്നെടുത്തു നിങ്ങൾക്കറിയിച്ചുതരുന്നതു കൊണ്ട് എന്നെ മഹത്വപ്പെടുത്തും. പിതാവിനുള്ളതൊക്കെയും എനിക്കുള്ളത്. അതുകൊണ്ടത്രേ അവൻ എനിക്കുള്ളതിൽ നിന്നെടുത്ത് നിങ്ങൾക്കറിയിച്ചതും എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞത്.” ഇതല്ലാതെ മറ്റൊരു വഴിയും എന്റെ മുമ്പിലില്ല. അറിവിന്റെ ഈ ഒരു ഉറവിലേക്കു നാം ചെന്നിട്ട് ‘യേശു എന്തുചെയ്യും’ എന്നു നാം സ്വയം കണ്ടെത്തേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്”.

“യേശു ഇങ്ങനെ ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല എന്നാണ് മറ്റുള്ളവർ നമ്മോടു പറയുന്നതെങ്കിലോ?” റെയിൽ റോഡ് സുപ്രണ്ട് തന്റെ സംശയമുന്നയിച്ചു.

“അതിനെ നമുക്കു തടയാൻ കഴിയില്ല. എന്നാൽ നാം നമ്മെക്കുറിച്ചു തികച്ചും സത്യസന്ധരായിരിക്കണം. നമ്മുടെ പ്രവൃത്തികളുടെ നിലവാരത്തിൽ ഭിന്നതയുണ്ടാകാൻ പാടില്ല.”

“എന്നിരുന്നാലും ഒരു സഭാംഗം ഒരു കാര്യത്തിൽ ‘യേശു ഇങ്ങനെ ചെയ്യും’ എന്നു വിചാരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

മറ്റൊരു സഭാംഗം അക്കാരുത്തിൽ വിധേയമാക്കുന്നു. അങ്ങനെ വന്നാൽ ക്രിസ്തു സമാനത നൽകുന്ന ഒരു ഐക്യരൂപം നമ്മുടെ പെരുമാറ്റങ്ങളിൽ എങ്ങനെ ഉണ്ടാകും?" പ്രസിഡന്റ് മാർഷ് ചോദിച്ചു.

മാക്സ്വെൽ കുറച്ചു സമയം നിശ്ശബ്ദനായിരുന്നു. തുടർന്ന് അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: "അപ്രകാരമുള്ള കാര്യങ്ങൾ നാം പ്രതിഷേധിക്കുന്നില്ല. നാം ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങൾ പരമാർത്ഥതയോടും സത്യസന്ധതയോടും യേശുവിന്റെ കാൽപ്പു വടുകൾ പിന്തുടരുക എന്ന വെളിച്ചത്തിലും ആയിരിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ ഉള്ളിലും മറ്റുള്ളവരെ വിധിക്കുന്ന കാര്യത്തിലും ആശയക്കുഴപ്പങ്ങൾ ഒന്നും ഉണ്ടാവുമെന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. ഭ്രാന്തമായ ആവേശത്തിൽ നിന്നും നാം സ്വതന്ത്രരായിരിക്കണം. സൂക്ഷ്മതയേറിയ കരുതലുകളിൽ നിന്നും നാം സ്വതന്ത്രരായിരിക്കണം. യേശുവിന്റെ ജീവിതം ലോകത്തിനു വെളിച്ചം നൽകുവാനുള്ള തായിരുന്നവെങ്കിൽ അതു തികച്ചും പ്രായോഗികം തന്നെയാണ് എന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. പക്ഷേ ഒരു കാര്യം നാം ഓർത്തിരിക്കണം. യേശു എന്തു ചെയ്യുമായിരുന്നു എന്നു ആത്മാവിനോടു ചോദിച്ചശേഷം ഫലം എന്താകുമെന്നു ഓർത്ത് വിചിരിക്കാതെ നാം കാര്യങ്ങളെ ചെയ്യുന്നവരായിത്തീരണം."

നത്തെ നിരോധിച്ചിരുന്നു. പാസ്റ്റർ ഓരോരുത്തർക്കും ഹസ്തദാനം ചെയ്തു. പിന്നീടദ്ദേഹം വീട്ടിൽ തന്റെ പാത്രമുറിയിൽ വന്ന് മുഴുകാലിൽ നിന്നു. ഏകദേശം അരമണിക്കൂറോളം തുടർന്ന് മൃതദേഹം കിടക്കുന്ന മുറിയിലേക്ക് അദ്ദേഹം വന്നു. ആ മുഖത്തേക്കു നോക്കിയിരിക്കുമ്പോൾ ശക്തിയ്ക്കും ജ്ഞാനത്തിനും വേണ്ടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയം നിലവിളിക്കുകയായിരുന്നു. എന്നാൽ റെയ്മണ്ട് നഗരത്തിൽ മുഖവാരിക്കലും കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ഒരു വലിയ മാറ്റത്തിന്റെ ആരംഭം കുറിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന കാര്യം അപ്പോഴദ്ദേഹം അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല.

എല്ലാ മുഖത്തും അക്കാരുത്തോടുള്ള ഉറച്ച യോജിപ്പുണ്ടായെന്നു. എങ്കിലും വ്യഭാസമായ അംഗങ്ങളുടെ പിന്നിൽ മറ്റു പലരോടുമൊപ്പം എൻഡ

വർ സൊസൈറ്റിയുടെ പ്രസിഡന്റും ഇരിക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ മാക്സ്വെല്ലിന്റെ ഹൃദയം വേപമുറപ്പുണ്ടു.

അവർ കുറച്ചു സമയം കൂടി ചോദ്യോത്തരങ്ങളും വിശദീകരണങ്ങളുമായി ചെലവഴിച്ചു. ആഴ്ചയിലൊരിക്കൽ തമ്മിൽക്കൂടിക്കാണുകയും യേശുവിനെ ഇപ്രകാരം അനുഗമിക്കുന്നതിലെ അനുഭവങ്ങളും അതിന്റെ ഫലങ്ങളും തമ്മിൽ പങ്കുവയ്ക്കുകയും ചെയ്യാമെന്ന സമ്മതത്തോടെ പിരിഞ്ഞു.

മാക്സ്വെൽ പ്രാർത്ഥിച്ചു. ആത്മാവിന്റെ വലിയ സാന്നിദ്ധ്യം വീണ്ടും അനുഭവപ്പെട്ടു. തലകൾ വളരെ സമയം കുനിഞ്ഞുതന്നെ ഇരുന്നു. തുടർന്ന് നിശ്ശബ്ദരായി അവർ പിരിഞ്ഞുപോയി. എല്ലാവരെയും ഭരിച്ചിരുന്ന എന്തോ ഒന്ന് കൊച്ചു വർത്തമാനത്തെ നിരോധിച്ചിരുന്നു. പാസ്റ്റർ ഓരോരുത്തർക്കും ഹസ്തദാനം ചെയ്തു. പിന്നീടദ്ദേഹം വീട്ടിൽ തന്റെ പാത്രമുറിയിൽ വന്ന് മുഴുകാലിൽ നിന്നു. ഏകദേശം അരമണിക്കൂറോളം തുടർന്ന് മൃതദേഹം കിടക്കുന്ന മുറിയിലേക്ക് അദ്ദേഹം വന്നു. ആ മുഖത്തേക്കു നോക്കിയിരിക്കുമ്പോൾ ശക്തിയ്ക്കും ജ്ഞാനത്തിനും വേണ്ടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയം നിലവിളിക്കുകയായിരുന്നു. എന്നാൽ റെയ്മണ്ട് നഗരത്തിൽ മുഖവാരിക്കലും കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ഒരു വലിയ മാറ്റത്തിന്റെ ആരംഭം കുറിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന കാര്യം അപ്പോഴദ്ദേഹം അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല.

(തുടരും.)

നിങ്ങൾ ഏത് തൊഴിലിൽ.....(പേജ് 20 ൽ നിന്ന് തുടർച്ച)

ണത്തിലും വിശ്വാസത്തിലും ദൈവത്തിൽ നിലനിന്നാൽ ആ സഭ ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവനിലും വെളിച്ചത്തിലും ശക്തിയിലും അധികം നിറഞ്ഞിരിക്കും. മറിച്ച് അവർ ദൈവത്തോട് അവിശ്വസ്തരായി ക്രിസ്തുവിന്റെ കാഴ്ചപ്പാട് നഷ്ടപ്പെട്ടവരായിത്തീർന്നുപോയെങ്കിൽ ആ സഭ നിരീശ്വരവാദം പഠിപ്പിക്കുന്ന ഒരു സ്ഥലമായി മാറിയെന്നിരിക്കും. അപ്പോഴേക്ക് 'സഭ' എന്ന നിലയിൽനിന്ന് അത് വീണുപോയി. ദൈവസഭയ്ക്ക് നിലനിൽക്കാൻവേണ്ടി ദൈവികജീവന്റെ നിരന്തരമായ പകർച്ച അത്യാവശ്യമാണ്. ഒരു ദിവസം പോലും അതുകൂടാതെ സഭയ്ക്ക് നിലനിൽക്കാൻ കഴിയില്ല.

എന്നാൽ ഈ സഭയോടുചേർന്ന് ആത്മീയതാത്പര്യങ്ങളോടെ ആ സഭാംഗങ്ങൾ തന്നെ ഒരു സ്കൂളോ ആശുപത്രിയോ പ്രസാധനശാലയോ തുടങ്ങി എന്ന് കരുതുക. നല്ല മിടുക്കരായ നടത്തിപ്പുകാരുടെ സഹായത്താൽ അവ വളരെ കാര്യക്ഷമതയോടെ പ്രവർത്തിക്കും; ദൈവികജീവന്റെ അഭാവത്തിലും കാഴ്ചപ്പാട് നഷ്ടപ്പെട്ടാലും പക്ഷേ സ്ഥാപനങ്ങൾ തുടർന്നും പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ദൈവികജീവന്റെ പങ്കില്ലാതെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന മറ്റേതെങ്കിലും സ്ഥാപനങ്ങളെപ്പോലെതന്നെ അവയും ലൗകികമായി അധഃപതിച്ചു. അങ്ങനെയുള്ളതെല്ലാം ദൈവത്തിന്റെ ന്യായവിധിക്ക് കീഴ്പ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ലോകത്തിനു ന്യായവിധിവന്നു കഴിഞ്ഞു.

താങ്കൾ ഏതു തൊഴിലിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു എന്നിരിക്കട്ടെ. താങ്കൾ പറയുന്നു വൈദ്യസേവനം. ആ മേഖലയിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട് എന്നു കരുതപ്പെടുന്ന

സകല ആർദ്രതയേയുംപറ്റി ബോധ്യമുള്ളവനായി അല്പം പ്രശംസയോടെ തന്നെയാവും താങ്കൾ ഉത്തരം നൽകുക. ആ മേഖലയിൽ ജോലിചെയ്യേണ്ടിവന്നതുകൊണ്ട് എന്തെങ്കിലും അപകടം ഉണ്ട് എന്ന് ലവലേശം താങ്കൾക്ക് ധാരണയില്ല. സാത്താനാൽ നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുന്ന മറ്റേതെങ്കിലും മേഖലകളെപ്പോലെ തന്നെ വൈദ്യശാസ്ത്രമേഖലയും ആയിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. താങ്കൾ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി ആണെങ്കിൽ ഇത് ഗൗരവമായി എടുത്തു എന്നിരിക്കും. ഒരു പക്ഷേ നിങ്ങൾ ഡോക്ടർ എന്ന ജോലി തന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചാലോ എന്ന് ചിന്തിച്ചേക്കാം. അരുത്, ജോലി ഉപേക്ഷിക്കേണ്ട. പകരം സാവധാനം നടക്കുക. നിങ്ങൾ ആയിരിക്കുന്നത് സാത്താൻ ഭരിക്കുന്ന മേഖലയിൽ ആണ്. നിങ്ങൾ ജാഗ്രത പുലർത്തിയില്ലെങ്കിൽ മറ്റാരെയുംപോലെ നിങ്ങളും ശത്രുവിന്റെ തന്ത്രങ്ങൾക്ക് ഇരയായിത്തീരും.

അല്ല, താങ്കൾ ഒരു പക്ഷേ ഒരു എൻജിനീയറോ, കൃഷിക്കാരനോ, പൂസ്തകപ്രസാധകനോ മറ്റാരുമെങ്കിലും മാകട്ടെ. ജാഗ്രത പുലർത്തുക! അവയും ലോകവ്യവസ്ഥയ്ക്ക് അധീനമായ മേഖലകൾ തന്നെ-ഏതൊരു കലാ,വിനോദമേഖലയേയും പോലെ തന്നെ. സൂക്ഷ്മതയോടെ നീങ്ങിയില്ലെങ്കിൽ നിനച്ചിരിക്കാത്ത നാഴികയിൽ താങ്കൾ സാത്താന്റെ വലയിൽ അകപ്പെടുകയും ഒരു ദൈവപൈതൽ എന്ന നിലയിൽ ഉള്ള താങ്കളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം നഷ്ടപ്പെട്ടുപോകയും ചെയ്യും.

എങ്ങനെ രക്ഷപ്പെടാം
അപ്പോൾ എങ്ങനെയാണ് ഈ കരുക്കുകളിൽ നിന്നുരക്ഷപ്പെടുക എന്ന് താങ്കൾ ചിന്തിച്ചേക്കാം. പലരും ചിന്തിക്കുന്നത് അത് മുഴുസമർപ്പണ

ത്തിലൂടെയും ദൈവികകാര്യങ്ങളിൽ കൂടുതൽ മുഴുകുന്നതിലൂടെയും പ്രാപിച്ചെടുക്കുന്ന ഒന്നാണ് എന്നത്രേ. എന്നാൽ അത് അങ്ങനെയല്ല. അത് 'രക്ഷ'യുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യമാണ്. പ്രകൃത്യാ നാം എല്ലാം സാത്താനുവ്യവസ്ഥയ്ക്ക് അധീനരാണ്. ദൈവകൃപയാലുള്ള രക്ഷകൃപയെ നമുക്ക് മോചനം അതിൽ നിന്നുണ്ടാവുകയില്ല. നമ്മുടെ സമർപ്പണത്തിനു നമ്മെ രക്ഷിക്കാനാവില്ല. അവന്റെ ആർദ്രതയ്ക്കും രക്ഷണപ്രവർത്തനത്തിനും മാത്രമേ നമ്മെ വിടുവിക്കാൻ കഴിയൂ. അവൻ അതിനു ശക്തനും പ്രാപ്തനും അത്രേ. ദൈവത്തിന് നമ്മെ ഒരു പാറമേൽ നിർത്താനും നമ്മുടെ കാൽവഴുതിപ്പോകാതെ കാക്കാനും കഴിയും. അവനാൽ കാക്കപ്പെട്ട് നമ്മുടെ തൊഴിൽ അല്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ ഉദ്യോഗം അവന്റെ ദിവ്യഹിതപ്രകാരം അവൻ അനുവദിക്കുന്ന കാലത്തോളം ചെയ്യാൻ നമുക്ക് കഴിയും. എന്നാൽ

ഞാൻ വീണ്ടും പറയട്ടെ, ഈ മേഖലകളുടെ എല്ലാം സ്വാഭാവികപോക്ക് ദൈവവഴിവിട്ട് സാത്താനിലേക്ക് തന്നെ. ആത്മപ്രേരിതരായ ദൈവദാസന്മാരുടെ നിയന്ത്രണം ഉള്ള സ്ഥാപനങ്ങൾ ദൈവികലക്ഷ്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് നീങ്ങിയെന്നാലും പരിശുദ്ധാത്മനിയന്ത്രണം വിട്ടുമാറുന്ന അവസരത്തിൽ എതിർദിശയിലേക്ക് അത് വഴിമാറിപ്പോകുന്നു. സാത്താന്റെ കണ്ണ് എപ്പോഴും ഈ ലോകവ്യവസ്ഥയിലേക്ക് തന്നെ ആയിരിക്കുന്നു. അതിൽ അത്ഭുതമില്ല. എല്ലാം അവങ്കലേക്ക് ചാഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള ഏതെങ്കിലും മേഖലയെ നാം സ്പർശിച്ചാൽ നമുക്ക് നടുക്കുമുള്ളവരായിത്തീരാം. അല്ലെങ്കിൽ ഒരു പക്ഷേ നാം അറിയാതെതന്നെ അവന്റെ (സാത്താന്റെ) രാജ്യത്തെ വിസ്തൃതിപ്പെടുത്തുന്നവർ ആയിത്തീർന്നേക്കാം.

മൊഴിമാറ്റം: ആച്ചിയമ്മ കുരുവിള

ഞാൻ എന്തുകൊണ്ട് വിശ്വസിക്കുന്നു.....(പേജ് 31 ൽ നിന്ന് തുടർച്ച)

ആരോപണത്തിന് ഇടകൊടുക്കാതെ പ്രവാചകന്റെ മരണത്തിന് ശേഷം 250 വർഷം കഴിഞ്ഞാണ് അത് പൂർണ്ണമായി നിറവേറിയത് എന്നുള്ളതും സദയം ശ്രദ്ധിക്കുക.

“നീ ഒരിക്കലും പുനരുദ്ധരിക്കപ്പെടുകയില്ല. കർത്താവായ ഞാനാണിതു പറയുന്നത്” എന്ന പ്രവാചകന്റെ വചനങ്ങളും ഓർക്കുക. എത്ര നൂറ്റാണ്ടുകൾ കടന്നുപോയി? പഴയ ഏതെല്ലാം നഗരങ്ങൾ വീണ്ടും പണിയപ്പെട്ടു? എന്നാൽ ടയിർ നഗരം മാത്രം ഇന്നും പാറക്കെട്ടുകളോടെ വലവിരിക്കാനുള്ള വിജനമായ സ്ഥലമായിക്കിടക്കുന്നു-ബൈബിളിന്റെ വിശ്വസനീയതയ്ക്ക് അതിശക്തമായ ഒരു തെളി

വെന്നവണ്ണം.

മറ്റേതെങ്കിലും ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഈ മട്ടിൽ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ തന്നെ നിറവേറിയ പ്രവചനം നമുക്ക് കാണാൻ കഴിയുമോ? ഇല്ല. ഇല്ല. എങ്കിൽ ചരിത്രത്തേയും ഭാവിസംഭവങ്ങളേയും നിയന്ത്രിക്കുന്ന സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവിനാൽ പ്രചോദിതമായാണു ബൈബിൾ എഴുതപ്പെട്ടതെന്ന് നമുക്ക് വിശ്വസിച്ചുകൂടേ?

ബൈബിളിന്റെ വിശ്വസനീയതയെ ശരിവയ്ക്കുന്ന മറ്റു പ്രവചനങ്ങളേയും അവയുടെ നിറവേറലുകളേയും കുറിച്ചുള്ള ചരിത്രപരമായ തെളിവുകൾ അടുത്തലക്കത്തിൽ.

സമർപ്പണം ഫെനലൻ

നിങ്ങൾക്ക് കർത്താവായ ഭയശുവിനോട് സമ്പൂർണ്ണമായി തീരുമാനിക്കപ്പെട്ട ഒരു സമർപ്പണം ഉണ്ടാകണമെന്നാണു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. 'വലിപ്പം' കൂടിയ ഒരു സമർപ്പണത്തെക്കാൾ 'പൂർത്തിയാക്കിയ' ഒരു സമർപ്പണം, എത്ര പ്രിയപ്പെട്ടതാലാലും ഒന്നും തനിക്ക് കായികതയെ പിടിച്ചുവെക്കാത്ത, സമ്പൂർണ്ണമായ ഒരു സമർപ്പണം-അതാണു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. അത്തരം ഒരു സമർപ്പണം ഉണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങൾ നിങ്ങളെത്തന്നെ വഞ്ചിക്കുകയില്ല. പക്ഷേ നിങ്ങൾ ഹെബ്രുമാലി എന്തെങ്കിലും നിങ്ങൾക്കായി പിടിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങൾ നിങ്ങളെത്തന്നെ വഞ്ചിക്കുന്നു. പിശാചിന്റെ ചതിക്കാലി നിങ്ങളെത്തന്നെ തുറന്നിടുകയും ചെയ്യുന്നു.

നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥനാമുറിയിലായിരിക്കുന്നതുപോലെ, പുറത്തുള്ള സമൂഹത്തിലായിരിക്കുമ്പോഴും താഴ്മയും ലാളിത്യവും ഉള്ളവരായിരിക്കുവാൻ തീരുമാനിക്കുക. ഒരു കാര്യം ചെയ്യുന്നത് അതു കൃത്യപൂർവ്വമാണെന്നതുകൊണ്ടോ, അതു ചെയ്യാൻ നിങ്ങൾക്ക് ഇഷ്ടമുള്ളതുകൊണ്ടോ മാത്രം ആകരുത്. നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ജീവന്റെയും മരണത്തിന്റെയും ആത്മാവിനു കീഴടങ്ങി ചെയ്യുക. (അവിടുന്ന് അഹന്തയുടെ മരണത്തിന്റെ ആത്മാവും ദൈവജീവനുമായതിനാലാണ് ഞാൻ അങ്ങനെ വിളിച്ചത്).

സ്വാഭാവികമായ വലിയ ഉത്സാഹത്തെപ്പറ്റി ജാഗ്രതയുള്ളവനായിരിക്കുക. ഉത്സാഹം പോലും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിനു കീഴിലായിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

നിങ്ങൾ സംശയിക്കാൻ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ ഒരു ഉറപ്പിനായി പരമാതെ സൂക്ഷിച്ചു കൊള്ളുക. ദൈവത്തിലല്ലാതെ നിങ്ങൾക്ക് ഒരുറപ്പും ഇല്ല!

മുന്നോട്ട് നല്ലകാര്യങ്ങളെ നോക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചും ജാഗ്രതയുള്ളവനായിരിക്കുക. വർത്തമാനകാലം കല്പമുള്ളതാണെങ്കിൽപോലും അതാണു ദൈവഹിതമെങ്കിൽ നമുക്കതുമതി. അവിടുത്തെഹിതമാണു നമ്മുടെ ഏകനീക്ഷേപം. വർത്തമാനകാലസാഹചര്യങ്ങൾ മൂലം നമ്മുടെ സ്വയം സങ്കടപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഭാസ്യരമായ ഭാവിയിലേക്കുറിച്ചുള്ള സ്വപ്നം കൊണ്ട് അതിനു നഷ്ടപരിഹാരം ചെയ്യാൻ മുതിരരുത്. നാം അങ്ങനെ നമ്മുടെ സ്വയത്തെ താലോലിച്ചാൽ നാം ഭാവിയിൽ നിരാശപ്പെട്ടു പോകാം.

ദൈവം അയയ്ക്കുന്നതെല്ലാം, ചോദ്യം ചെയ്യാതെ, മനസ്സിന്റെ താഴ്മയിൽ അതേ സമയം സ്വയത്തെ കർശനമായി കൈകാര്യം ചെയ്തുകൊണ്ട്, സ്വീകരിക്കുക. ദൈവം തന്റെ പ്രവൃത്തി നിങ്ങളിൽ പൂർത്തിയാക്കട്ടെ, സ്വാർത്ഥതയില്ലാതെ ജീവിക്കുന്നതിൽ ഓരോ നിമിഷവും ശ്രദ്ധിക്കുക.-അതാണ് മുഴുവൻ നിത്യതയുമെന്ന മട്ടിൽ.

ജീവജ്ഞാപീഠം

നവംബർ 2006

ജീവജ്ഞാപീഠം

നവംബർ 2006